

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ' – ΤΕΥΧΟΣ 1 – ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2006
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. Σεραφεῖμ
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὑλῆς, διόρθωσις δοκιμίων
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	3	
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ		
2826: «Μέριμνα διὰ τὴν αὐξησιν τῶν ἱερατικῶν κλίσεων»	4	
ΜΗΝΥΜΑΤΑ		
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Μήνυμα Προτοχρονιάς 2006	6	
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ		
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶν Ἔργων, Νέαι Ἀσματικαὶ Ἀκολουθίαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 2005.....	7	
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, Δημοσίευσις ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετιζομένων μὲ τὴ Σ. Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων.....	9	
ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ		
Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, Ἐπικήδειος λόγος εἰς μνήμη τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντωνίου	11	
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ		
Νέοι δρόμοι γιὰ τὴν κατήχηση	15	
ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ		
Βράβευσις προσωπικότητων ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο Λίνου Μπενάκη, Ἀνάγνωσις βιογραφικοῦ σημειώματος καὶ σύντομος ἀνάλυσις τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῆς κ. Ε. Γλύκατζη Ἀρβελέρ	17	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Ἐπιλογικὴ ὁμιλία στὴν Τελετὴ Βραβεύσεως τῆς κ. Ε. Γλύκατζη Ἀρβελέρ	20	
Γεωργίου Κούρη, Βιογραφικὸ σημείωμα τοῦ κ. Νικολάου Π. Θέμελη	22	
Σταύρου Μακαρίου, Παρουσίαση τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Παναγιώτη Γιαννάκη	25	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Ἐπαινος πρὸς τοὺς κ.κ. Νικόλαο Θέμελη καὶ Παναγιώτη Γιαννάκη	27	
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ		
Ἀναστασίου Μαρίνου, Ἐποκατάστασις τῆς Δ.Ι.Σ. στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Ι.Σ.Ι	28	
Σπυρίδωνος Τρωιάνου, Ἀρχαῖα Μνημεῖα στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος	30	
ΜΕΛΕΤΑΙ		
Γεωργίου Κρίππα, Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἰς τὰς χώρας - μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (Παλαιὰς καὶ νεοεισελθούσας τὸ ἔτος 2004), Μέρος Α΄	35	
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ		44
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ		46
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ		60
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ		76

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ
ΠΙΝΑΞ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΠΡΟΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 296
Ἀριθμ. Διεκπ. 210

Ἀθήνησι 19ῃ Ἰανουαρίου 2006

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερετείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε, κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ**

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἐλευθέριος Εὐδοκίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.
2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος Εὐσταθίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Κάραμας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰγιαλείας.
4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Κορομπόκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κοσμᾶς Λαμπρινός, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ντανᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.
7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Σκορδίλης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.
8. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Στυλιανίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.
9. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.
10. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Χαρτοματσίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐκτελεστικὸς
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 7
Διεκπ. 2

Ἀθήνησι 2α Ἰανουαρίου 2006

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2826

«ΜΕΡΙΜΝΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΑΥΞΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ
ΚΛΙΣΕΩΝ»

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 16ης παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου π.ἔ., ἠσχολήθη ἐκτενῶς μὲ τὸ οὐσιαστικὸν θέμα τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἱεροσπουδαστῶν, κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος, εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν Σχολεῖα, ὡς ἐμφανίζονται εἰς τὸν ἐπίσημον ἀναλυτικὸν πίνακα τοῦ Μαθητικοῦ Δυναμικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ἡμᾶς, ὅτι ἡ ποικίλη κρίσις τῆς ἐποχῆς μας, ἡ ἀλλοτριώσεις τοῦ ἠθους, ἡ ὑλιστικὴ νοοτροπία καὶ τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα τῆς συγχρόνου καταναλωτικῆς κοινωνίας, μαζὶ μὲ τὰ Ἡμέτερα σφάλματα, ἀπομακρύνουν τοὺς νέους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ μειώνουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν, ὥστε νὰ προσέλθουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Αὐτὸ ἔχει ὡς συνέπειαν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν νὰ ἀντιμετωπίζῃ δυσχερείας εἰς τὴν ἐξεύρεσιν ἀξίων, εὐλαβῶν καὶ εὐπαιδευτῶν Ἱερέων - Ἐφημερίων.

Βεβαίως ὡς Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας δὲν δειλιάζομεν ἐνώπιον τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν ἀντιξοοτήτων, τὰς ὁποίας συχνάκις ἡ πραγματικότης παρουσιάζει, διότι *«οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ»* (Β΄ Τιμ. 1, 7).

Καὶ εἶναι γνωστὸν τὸ ποιμαντικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἀδιαπτότως δεικνύει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς αὐτὸ ἄλλωστε ἀποβλέπουν αἱ κατὰ καιροὺς διοργανούμεναι Ἡμερίδες, ἢ αἱ Ποιμαντικαὶ Ἐπισκέψεις ἡμῶν εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν Σχολεῖα, οἱ ὁποῖες παρέχουν τὴν εὐκαιρία τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς Ἱεροσπουδαστῆς.

Εἰς τὸν ἴδιον στόχον ἀποβλέπει καὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον κατήρτισε μικτὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἐνέκρινεν ἡ Ἱερά Σύνοδος. Πρόκειται διὰ μίαν οὐσιαστικὴν προσπάθειαν ἀναβαθμίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σπουδῶν καὶ δημιουργίας τῶν προϋποθέσεων διὰ τὸν μορφωτικὸν καὶ πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν μελλοντικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἔχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, θὰ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀτενίζουσα μετ' αἰσιοδοξίας τὸ μέλλον, προσβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ Σεπτὸν Πρόσωπον τῆς ὑμετέρας Σεβασμιό-

τητος, καὶ θεωρεῖ δεδομένην τὴν οὐσιαστικὴν ὑμῶν συμβολὴν διὰ τὴν ὑλοποίησιν ἑνὸς ἐκ τῶν βασικοτέρων στόχων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων ἡμῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀνίχνευσις, ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν κλίσεων, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἱκανοποιητικὴ ἐπ'ἀνδρωσις εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα, μὲ ἠθικοὺς νέους, οἵτινες ἐγαλουχήθησαν διὰ τῆς ζωηφόρου ἐλληνορθοδόξου παραδόσεως, μακρὰν κοινωνικῶν ἀγκυλώσεων καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ὅθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης τοῦ ὡς ἄνω θέματος, ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν, ὅπως ἐπικοινωνήσῃ διὰ τοῦ παρόντος, μετὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ἵνα διὰ τῆς ἐμφρόνους ποιμαντικῆς μερίμνης ὑμῶν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐγνωσμένης πατρικῆς ἀγάπης διὰ τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μελλοντικῶς θὰ στελεχώσουν τὰς Τάξεις τοῦ Κλήρου τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπιδείξῃτε ἠὺξῆμένον καὶ εἰδικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων, οἱ ὁποῖοι προέρχονται ἐκ τῆς ὑμετέρας Θεοσώστου Ἐπαρχίας οὐ μόνον διὰ τῆς πραγματοποιήσεως συχνῶν ποιμαντικῶν ἐπισκέψεων εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν οὗτοι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν, εἰ δυνατόν, διὰ μηνιαίων ἐπιδομάτων, ἀποδεικνύοντες οὕτω ἐμπράκτως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς αὐτούς.

Ἰδιαίτερον ὡσαύτως ποιμαντικὸν ἐνδιαφέρον δέον ὅπως ἐπιδεικνύεται ὑφ' ὑμῶν ἐφ' ὅσον ἐν τῇ καθ'

ὑμᾶς Ἐπαρχία λειτουργῇ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εὐχαριστεῖ καὶ ἐκτιμᾷ τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας καταβάλλει ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης, ὥστε νὰ καρποφορήσῃ τὸ ἔργον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καὶ ἔχει τὴν βεβαίαν πίστιν ὅτι ἡ μερίμνα καὶ ἡ φροντίς ὑμῶν διὰ τῆς ἠὺξῆμένης ποιμαντικῆς εὐαισθησίας, ἡ σκοποῦσα εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ποιοτικὴν ἀναβάθμισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν Σχολείων θὰ εἶναι ἀδιάπτωτος καὶ συνεχής.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

† Ὁ Κορίνθου Παντελεήμων

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος

† Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος

† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος

† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἱερόθεος

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης Παῦλος

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

† Ὁ Πατρῶν Χρυσόστομος

† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
2006**

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί, Παιδιά μου.

ΔΙΑΝΥΟΥΜΕ ΗΔΗ ΤΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ὥρες τοῦ νέου ἔτους καὶ ἀπενίζουμε μὲ χρηστὲς ἐλπίδες τὸ μέλλον. Θέλουμε ὅ,τι κακὸ συνέβη στὴ διάρκεια τοῦ 2005 νὰ ξεχασθεῖ καὶ μιὰ νέα σελίδα νὰ ἀνοίξει στὴ ζωὴ μας. Πάντα ὁ ἄνθρωπος θέλει νὰ αισιοδοξεῖ καὶ νὰ προσβλέπει μὲ ἐλπίδα στὸ μέλλον.

ΩΣΤΟΣΟ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ δὲν ἔρχονται πάντοτε ὅπως τὰ θέλουμε. Τὸ κακὸ κυριαρχεῖ στὸν κόσμον καὶ σημαδεύει τὴ ζωὴ μας. Μέσα στὸ 2005 ἐζήσαμε καταστάσεις φρίκης μὲ τὴν τρομοκρατία, τὴν οἰκονομικὴ κρίση, τὴν αὐξηση τῆς ἐγκληματικότητος, τὰ προβλήματα τῶν μεταναστῶν.

ΕΖΗΣΑΜΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΣΤΙΓΜΕΣ εὐτυχίας μὲ τὶς ἐπιτυχίες τῶν παιδιῶν μας, μὲ τὴν εἰρήνη καὶ ἡρεμία στὴ χώρα μας, μὲ τὴν ἀπόλαυση τῆς οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς, μὲ στιγμιότυπα ἀνθρωπιᾶς καὶ φιλότιμου σὲ ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μας. Δοξάζουμε γι' αὐτὰ ἀπὸ καρδιάς τὸν Κύριό μας.

ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ. ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΡΟΥΜΕ. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἀπογοητευόμαστε μὲ τὶς ἀποτυχίες, οὔτε νὰ καυχόμαστε γιὰ τὶς ἐπιτυχίες. Ἄς μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο πῶς θὰ φανοῦμε ἀρεστοὶ στὸ Θεό. Καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἐναλλαγὴ θλίψεων καὶ εὐτυχῶν στιγμῶν μποροῦμε νὰ πετύχουμε.

«**ΖΗΤΕΙΤΕ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ** τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ» (Ματθ. 6,33). Ὅλα τὰ ἄλλα ἔρχονται μετὰ. Αὐτὴ εἶναι ἡ σοφία. Ἄς εὐθυγραμμισθοῦμε ὅλοι μὲ αὐτήν. Εἶναι μονόδρομος γιὰ τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία πού τόσο ποθοῦμε. Εὐχομαι ἔτσι νὰ ὑποδεχθοῦμε ὅλοι τὸ νέον ἔτος.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2006

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

†Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος

ΝΕΑΙ ΑΣΜΑΤΙΚΑΙ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ
ΕΤΟΣ 2005

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

1. «*Άσματική Άκολουθία πάντων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Λήμνῳ Ἁγίων μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου κ. Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς Β΄ Σάββατον μηνὸς Ἰουλίου).

2. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον νέον Ἐθνομάρτυρα Χρυσόστομον, Ἐπίσκοπον Σμύρνης, τὸν Καλαφάτην*», ποιηθεὶς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ κ. Πορφυρίου Σιμωνοπετρίτου καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 14 Ἰουλίου).

3. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τοὺς κατὰ Λευκάδα ὁμωνύμῳ αὐτῶν ἡσυχαστηρίῳ ἀσκήσαντας τρεῖς θεοφόρους Πατέρας*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου κ. Ἰωάννου Ζαμπέλη καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

4. «*Άσματική Άκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου μάρτυρος Ἰακίνθου*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Πατρῶν κ. Νικοδήμου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 3 Ἰουλίου).

5. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τοὺς Ἁγίους Πρωτοκορυφαίους Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιώτου Ἰ. Παπλᾶ καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 29 Ἰουνίου).

6. «*Άσματική Άκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Χωνιάτου, Μητροπολίτου Ἀθηνῶν*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου ὕμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 4 Ἰουλίου).

7. «*Άσματική Άκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Μαξίμου Ματθαίου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 18 Ὀκτωβρίου).

8. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόδημον τὸν Ἁγιορείτην*», τὸν ἐκ Νήσου Νάξο καταγόμενον, ποιηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐριτίμου κ. Εἰρήνης Πολυκρέτη, Ναξίας καθηγητρίας θεολόγου, καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 14 Ἰουλίου).

9. «*Άσματική Άκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀγιοφανείας αὐτοῦ ἐν Βασιλικῷ Χαλκίδος*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Χαρα-

λάμπους Μπούσια, Μεγάλου ὕμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 27 Μαΐου).

10. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν ἐπονομαζομένην “Παραμυθίαν”*», ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου ὕμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς Α΄ Κυριακῆ Σεπτεμβρίου).

11. «*Ἐὐλογητάρια καὶ μεγαλυνάρια εἰς τὸν Ὅσιον πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Καλυβίτην*», ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπούσια, Μεγάλου ὕμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας καὶ ὑπο-

βληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς 14 Ἰανουαρίου).

12. «*Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ φοβίες τῶν ἀνθρώπων*» ὡς καὶ «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν ἄρχοντα τῆς Εἰρήνης Ἰησοῦν Χριστόν*» μετὰ «*τῶν τριῶν εὐχῶν διὰ τὰς φοβίας*», πονήματα ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης κ. Ἰωήλ.

13. «*Οἱ Ἅγιοι φανέντες, οἱ ὁμολογητὲς Ἅγιοι τῆς Κεφαλλονιάς, Γρηγόριος - Θεόδωρος - Λέων*» πονήματα ποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Φ. Ἀντζουλάτου καὶ ὑποβληθέντα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΩΝΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΜΕ ΤΗ Σ.Ε.
ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΩΝ
ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Κατόπιν σεπτής έντολης του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, θα δημοσιεύονται έφεξης Αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, που σχετίζονται με τη Συνοδική Έπιτροπή έπι Δογματικών και Νομοκανονικών Ζητημάτων και έχουν χαρακτήρα γενικότερου ένδιαφέροντος. Σημειώνουμε ότι ή σύνθεση της Έπιτροπής έχει ως έξης: Πρόεδρος ό Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων κ. Προκόπιος, Συνοδικός Σύνδεσμος ό Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων, Μέλη: οί Σεβ. Μητροπολίτες Ήλείας κ. Γερμανός και Καισαριανής κ. Δανιήλ, ως και οί Καθηγητές του Παν/μίου Αθηνών π. Χρυσόστομος Σαββάτος, κ. Σπυρίδων Τρωιάνος και κ. Παναγιώτης Χριστινάκης. Γραμματεΰς της Έπιτροπής είναι ό π. Γεώργιος Φραγκιαδάκης.

Α΄. Ένα σοβαρό θέμα που άπασχόλησε την Ιερά Σύνοδο τόσο στη Συνεδρία του Νοεμβρίου όσο και σε εκείνη του Δεκεμβρίου, ήταν τὸ συχνά προβαλλόμενο αίτημα του διορισμού άλλοδαπών κληρικών στην Έκκλησία της Ελλάδος.

Έπι του θέματος της προσλήψεως άλλοδαπών κληρικών ως έφημερίων στην Έκκλησία της Ελλάδος, ή Ιερά Σύνοδος έχει κρίνει έπανεπιλημμένως ότι είναι δυνατόν να προσλαμβάνονται άλλοδαποι κληρικοί, με τους ακόλουθους όρους:

α) Ό διορισμός τους θα γίνεται αποκλειστικά για σπουδές, πάντοτε με φειδώ και ύστερα από συνεννόηση με την έκκλησιαστική τους Αρχή.

β) Η παρουσία τους στα όρια της Έκκλησίας θα έχει τὸν χαρακτήρα της προσωρινότητας και μετά την λήξη των σπουδών τους θα επιστρέφουν στην Έκκλησία τους, ώστε να προσφέρουν εκεί τίς πολύτιμες υπηρεσίες τους.

γ) Ό διορισμός των άλλοδαπών, προσωρινών πάντοτε έφημερίων, προαπαιτεί την έγκριση της Ιεράς Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Τις λεπτομέρειες των άνωτέρω ρυθμίζουν τὰ ακόλουθα Έγκύκλια Σημειώματα της Ιεράς Συνόδου: 3559/1273/7-11-95, 2975/1221/1-6-99, 905/439/21-2-2000 & 452/333/16-2-2004. Οί θέσεις αυτές της Ιεράς Συνόδου μας είναι πάγιες, όπως φαίνεται τόσο από τὸ χρόνο των Έγκυκλίων όσο και από τις σχετικές αποφάσεις Της, όπως ή 3784/1427/16-12-1996 και ή πρόσφατη 5174/3050/19-12-2005 σχετική, που κινείται και αυτή στο ίδιο πνεύμα.

Μή σύννομη είναι ή περίπτωση της προσλήψεως άλλοδαπών κληρικών και της άποσπάσεώς τους στη συνέχεια σε Ιερές Μητροπόλεις του Έξωτερικού. Σύμφωνα με τὸ Νόμο 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος», άρθρο 60, παρ. 1, έπιτρέπεται ή άπόσπαση Έφημερίων και Διακόνων της Έκκλησίας της Ελλάδος σε Όρθόδοξους Ιερούς Ναούς του Έξωτερικού και σε Ιεραποστολικές περιοχές για δύο έτη, με δυνατότητα άνανεώσεως. Η ρύθμιση όμως αυτή αναφέρεται σε μόνιμους Έφημερίους

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού ἔχουν «ὀργανική θέση», ὅπως ὀρίζεται ρητὰ καὶ δὲν καλύπτει τοὺς ἀλλοδαποὺς προσωρινούς ἐφημερίους. Πρόσφατη σχετική Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἡ με ἀριθμ. 4877/3047/19-12-2005.

Β'. Τὸ θέμα τῶν διαζευγμένων κληρικῶν ἀπασχολεῖ ἀσφαλῶς τὴν Ποιμαίνουσα Ἐκκλησία, δεδομένου μάλιστα ὅτι ὁ Ἱερέας Ποιμένας ἀπέτυχε, ὑπαίτια ἢ ὄχι, νὰ διευθετήσῃ τὰ τοῦ οἴκου του, ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, ὄρισε ἡ Ἁγία Γραφή καὶ θέσπισαν οἱ Θεοφόροι Πατέρες. Στενὰ συνυφασμένο μὲ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ κατὰ καιροὺς διατυπούμενο αἴτημα τοῦ δευτέρου γάμου τῶν κληρικῶν, πού εἶναι σὲ κατάσταση χηρείας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπανειλημμένως μὲ τὰ συγκεκριμένα προβλήματα καὶ ἀνέθεσε στὴν Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων τὴν ὑποβολὴ ἐμπεριστατωμένης προτάσεως. Ἡ σοβαρότητα τοῦ θέματος προκάλεσε τρεῖς ἄρτιες Εἰσηγήσεις. Εἶναι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσόστομου Σαββάτου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἑλλογιμωτάτου κ. Σπυρίδωνος Τρωιάνου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Τὸ συμπέρασμα πού ἐξάγεται τόσο ἀπὸ τὶς Εἰσηγήσεις ὅσο καὶ ἀπὸ τὴ διαλογικὴ συζήτηση πού ἀκολούθησε εἶναι τὸ ἀκόλουθο:

α) Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κανονικῆς καταστάσεως τῶν διαζευγμένων κληρικῶν δὲν ὑφίσταται καταρχὴν νομοκανονικὸ πρόβλημα. Ὁ οἰκείος Μητροπολίτης ὀφείλει νὰ ἐρευνήσῃ τοὺς λόγους διαζεύξεως καὶ νὰ διαπιστώσῃ ἂν ἐμπίπτουν στὰ ἀδικήματα ἐκεῖνα πού κωλύουν τὴν Ἱερωσύνη, ὁπότε βέβαια καὶ θὰ θέσει σὲ ἐφαρμογὴ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου «Περὶ Ἐκκλ/κῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας». Ἡ ἠθικὴ διάσταση τοῦ ζητήματος ἔχει προφανῶς ἄλλες ἀπαιτήσεις, πού θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὸν «κρινόμενο» κληρικὸ σὲ συνεργασία μὲ

τὸ Γέροντά του, ὥστε νὰ βρεθεῖ ἡ πρόσφορη λύση γιὰ τὴν περαιτέρω ἱερατικὴ παρουσία καὶ προσφορὰ του.

β) Ἐπὶ τοῦ θέματος συνάψεως δευτέρου θρησκευτικοῦ γάμου τῶν κληρικῶν ἐκείνων πού χήρευσαν, οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ Κανόνες, ΙΖ' & ΚΣΤ' Ἀγίων Ἀποστόλων, ΙΒ' Μ. Βασιλείου, Ι' Ἀγκύρας, Γ' & ΣΤ' τῆς Πενθέκτης, ἀπαγορεύουν ρητῶς μιὰ τέτοια δυνατότητα. Ὡστόσο, καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Κανόνες πού ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν οἱ εἰσερχόμενοι στὸν Ἱερὸ Κλῆρο, τὸ ἐνδεχόμενο τῆς παρουσίας τοῦ Ἱερέα - Ποιμένα καὶ σὰν ὑποψηφίου «γαμβροῦ» θὰ ἀναιροῦσε κάθε ποιμαντικὴ προσπάθεια.

Ἡ Ἐκκλησία ὥστόσο εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιληφθῇ συγκεκριμένων περιπτώσεων, μὲ πνεῦμα ἐπιεικειᾶς καὶ ὄρους σαφῶς προσδιωρισμένους.

Γ'. Τὸ θέμα τοῦ ἐνδεχόμενου γάμου διαζευγμένης ἢ χήρας πρεσβυτέρας δὲν εἶναι ἴσσοнос σημασίας, δεδομένου ὅτι ἡ Πρεσβυτέρα κατέχει μιὰ ὑψηλὴ θέση μέσα στὴν Ἱεραία καὶ γι' αὐτὸ πολλοὶ λαϊκοὶ τῆς ἀσπάζονται τὸ χέρι, θεωρώντας τὴν σὰν κάτι ἱερό, πλὴν στὸν ἱερέα σύζυγό της. Ἐκεῖνη συνεπῶς ὀφείλει νὰ ἐναρμονίσει τὴ ζωὴ της μὲ τὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴ τοῦ συζύγου της, Λειτουργοῦ τῶν Θείων Μυστηρίων καὶ Ποιμένα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, συνδράμοντας τὸ ἔργο του καὶ ἀνακουφίζοντας τοὺς ταλαιπωρημένους συνανθρώπους μας. Ὅταν ἐνστερνωθεῖ πλήρως αὐτὲς τὶς ἀρχὲς καὶ ἀξίες, τὸ μόνον πού θὰ πρέπει νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ, σὲ περίπτωσι ἐκδημίας τοῦ συντρόφου της, εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν βιοτὴ καὶ ἡ ἐτοιμασία της γιὰ τὴν ἀδέκαστη Κρίσι.

Ὡστόσο, ἡ Ἐκκλησία, ὡς στοργικὴ Μητέρα, συμβουλεύει καὶ δὲν ἐπιβάλλει, εἰσηγεῖται καὶ δὲν ἀπαιτεῖ ἀναγκαστικὴ συμμόρφωση. Κατ' Οἰκονομίαν λοιπὸν κρίνοντας τὰ πράγματα, ἔχει ἀποφασίσει ἀπὸ ἐτῶν νὰ μὴν προβάλλει ἀντίρρηση σὲ ἐνδεχόμενη αἴτηση χηρευσίας πρεσβυτέρας πού θὰ ἠθέλε νὰ τελέσει δεῦτερο γάμο. Σχετικὲς μὲ αὐτὴ τὴν Οἰκονομία εἶναι οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου με ἀρ. 1992/22NK/1163/26-6-2002 καὶ 5006/3048/19-12-2005.

**ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΣΙΣΑΝΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ
(Σιάτιστα, 18.12.05)**

Τοῦ
Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου
Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφείμ**
Ἀρχιεραματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεπτὲ καὶ Μεγάτιμε Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιοτάτης Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Μητροπολίτα Γρεβενῶν κ. Σέργιε, Τιμιωτάτη καὶ πολυσέβαστος Χορεία τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων καὶ τῶν Διακόνων καὶ τῶν Μοναχῶν τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας, Σύλλογε, Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἐκπρόσωποι τῆς τε πολιτικῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς Ἡγεσίας τῆς Πόλεως καὶ τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, φιλόχριστε καὶ πενθηφόρε Λαὸ τοῦ Κυρίου, ἀπορφανισθὲν ποιμνιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης.

«Καὶ ὅτε φθάσομεν τὴν ἀγάπην, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐτελειώθη καὶ διέβημεν πρὸς τὴν νῆσον, τὴν ἐκεῖθεν τοῦ κόσμου οὕσαν ὅπου ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα» (Ἀββὰς Ἰσαάκ, Λόγος ΟΒ').

Αὐτοὺς τοὺς λόγους εὗρισκω διὰ νὰ τονίσω τὴν ἀρετὴν τοῦ προκειμένου νεκροῦ ἀνδρός, τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κυροῦ Ἀντωνίου καὶ αὐτὸ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς του εἶναι πὺ μεταβάλλει αὐτὴν τὴν πένθιμον καὶ πικρὰν ὥραν εἰς ὥραν δοξολογίας καὶ χαρᾶς.

Χαίρομεν σήμερον καὶ σκιρτῶμεν ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ του. Χαίρομεν διότι ἐγνωρίσαμεν τὴν πίστιν αὐτοῦ. Ἔχομεν, μᾶς ἀναφωνεῖ καὶ νῦν, ὅτε ἡμεῖς θρηνοῦντες περιβάλλομεν τὸ ἄπνουν καὶ ἄφωνον σῶμα του, *«πίστιν δι' ἀγάπης ἐνεργούμενην»* (Γαλ. 5,6). Ὅλα τὰ πνευματικά του τέκνα, χαίρουν σήμερον ἐν τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει του. Προσετέθη τοῖς οἰκεῖοις τῆς πίστεως. Ἡ ἐσωτερικὴ διάρθρωσις τοῦ εἶναι του, ἦτο αὐτὴ τοῦ Θεοῦ. Ἦτο ὀλόκληρος *«κατ' εἰκόνα»* τοῦ Κτίσαντος. Δὲν ἐπίστευεν μόνον ὁ ἔνθεος. Εὔρισκε τὸν Θεὸν ἐντὸς του περιπατοῦντα. Ὅχι βεβαίως σὰν εἶδωλον, πὺ φαίνεται ἀπὸ τὴν λογικὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ τὰ καταργούμενα κριτήρια, ἀλλὰ ὡς εἰκόνα πὺ συλλαμβάνεται καὶ θεωρεῖται καθολικὰ μέσα στὴ θυσία τῆς Ἀγάπης. *«Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται –λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης– καὶ συνεχίζει ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστί»* (Α' Ἰω. 4,12). *«Καὶ ὅτε φθάσομεν τὴν ἀγάπην ἐφθάσαμεν εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐτελειώθη καὶ διέβημεν πρὸς τὴν νῆσον, τὴν ἐκεῖθεν τοῦ κόσμου οὕσαν ὅπου ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα»*. Οὕτως ἔζη ὁ ταπεινὸς Ἱεράρχης Ἀντώνιος, ὁ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Πατήρ, ὁ ἀπερχόμενος τῶν ἐνθάδε καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς μεθιστάμενος.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀντώνιος Κόμπος ἐγεννήθη ἐν Ἀργεὶ Ἀργολίδος τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου 1920 ἐξ εὐσεβῶν καὶ φιλακολούθων γονέων. Ἐν Ἀργεὶ ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς τὸ ἔτος 1939. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος εἰσήχθη εἰς τὴν Μαράσλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ ἔτος 1942 ἔλαβεν τὸ πτυχίον τοῦ Διδασκάλου μὲ ἀριστα, ὑπηρετήσας εἰς τὴν στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν κατὰ τὰ ἔτη 1943-1945. Τὸ ἔτος 1945 εἰσήχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Φοιτητὴς ὢν ἐκλήθη εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ καὶ ὑπηρετήσεν ἐπὶ διετίαν. Τὸ ἔτος 1951 ἔλαβε τὸ πτυ-

χίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα. Διωρίσθη Καθηγητὴς εἰς τὴν Πατριάδα Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν καὶ ἀκολούθως τὸ 1953 εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀρεοπόλεως Λακωνίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1958 μετετάχθη καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν ὑπηρετήσας ἀλληλοδιαδόχως ὡς Καθηγητὴς καὶ Διευθυντὴς εἰς Κόρινθον, Κατερίνην, Ξάνθην καὶ Λαμίαν. Χειροτονήθηκε διάκονος τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1967 καὶ Πρεσβύτερος τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὑπὸ τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κυροῦ Ἀντωνίου καὶ ὑπηρετήσας ὡς Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, ἕως τῆς ἐκλογῆς του ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 23ην Μαΐου εἰς Μητροπολίτην καὶ Ποιμενάρχην τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τιμηθεὶς δις δι' ὑποτροφῶν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου Ρωσικοῦ ἐν Παρισίοις Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου, ἐσπούδασεν ἐν Ὁξφόρδῃ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἐν Παρισίοις τῆς Γαλλίας Ἐρμηνεῖαν τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ Παιδαγωγικά. Ἀνεκηρύχθη δὲ Διδάκτωρ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑποβάλλων τὴν ἐναίσιμον διδακτορικὴν αὐτοῦ διατριβὴν περὶ «τῆς θρησκευτικῆς καὶ κοσμικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν Καινὴν Διαθήκην».

Συνέγραψε ἀξιόλογα ἐπιστημονικὰ ἔργα καὶ συνειργάσθη εἰς διάφορα Θεολογικὰ Περιοδικά, ὡς κριτικὸς ἐξιδεικνυμένων ἐκδόσεων καὶ εἰδικὸς ἀρθρογράφος. Τὰ συγγράμματά του κοσμοῦν τὴν χριστιανικὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

«Ἐλπίζω, ἔλεγε εἰς τὸν χειροτονητήριον λόγον του, ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ διακρίνη πάντοτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπισκοπικῆς μου δράσεως πρῶτον πίστις ἔνθερος, πίστις ζέουσα ἐπ' Αὐτόν, πίστις δροσίζουσα Ὅσιους, δευτέρον ἐπιμονὴ ἰσχυρὰ καὶ ὑπομονὴ συνεχῆς, τρίτον θαρραλέα εὐστάθεια ἰδεῶν καὶ τέταρτον ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀτέρμων καὶ μόνιμος, διότι πιστεύω ἀκραδάντως εἰς τὴν ὑπέρβασιν τοῦ θανάτου, ἐπιζητῶ νὰ ἀξιωθῶ τῆς εἰδικῆς μου εἰσόδου ἐν τῷ Θεῷ, τῆς ἐνώσεώς μου μετ' Αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Καὶ νῦν, ἀληθῶς οἱ λόγοι οὗτοι ἐπληρώθησαν διότι ὄντως ἡ χριστιανικὴ ἀθανασία, ἔχει ὡς βάσιν τὴν συνέχισιν τῆς προσωπικότητός μας, ἥτι μάλιστα ἐπὶ

τὸ τελειότερον θὰ συγκροτηθῆ εἰς τὸν Παράδεισον. Διότι Παράδεισος εἶναι ἡ ὑπέργειος ἐκείνη κατάστασις τῶν ἐν Οὐρανοῖς αὐλιζομένων ψυχῶν, ἐν ἧ πᾶσαι αἱ ἀνθρώπιναι δυνάμεις μέλλουσι νὰ λειτουργήσωσι. Ἡ αἰωνιότητα δὲν εἶναι τι τὸ ἀχρωμάτιστον καὶ ἀδρανές. Δὲν εἶναι προσθήκη αἰῶνων εἰς αἰῶνας, μονοτόνως κυλιόντων. Εἶναι ζωὴ καὶ δρᾶσις ὑπέρχρονος ποσοτικῶς τε καὶ ποιοτικῶς. Ἐν τῇ μακαρίᾳ καταστάσει τῶν δικαίων ὁ νοῦς ἀναθάλλει πελώριος, ἡ καρδιά ἐκτείνει τοὺς βραχίονάς της, ἡ θέλησις παντοπορεῖ ἐν τῷ ἀγαθῷ, ἡ ἐλευθερία ἀνορθοῦται οὐχὶ πλέον ὡς κάλαμος ἀλλ' ὡς γιγαντώδης δρυς. Πᾶς ὁ ἐν ἡμῖν πνευματικὸς θησαυρός, πᾶς ὁ ὑπνώπων νῦν ἐντὸς τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἀφαντάσιος κόσμος θ' ἀφυπνισθῆ τότε, θὰ γλοῶσῃ τότε, καὶ θὰ ἀνθοφορήσῃ τότε, ἵνα μηδέποτε πλέον φυλλοροήσῃ.

Ἡ γνώσις θὰ προβάλλῃ τετελειωμένη. Αἱ συνέχουσαι αὐτὴν ὀμίχλαι τοῦ παρόντος θὰ διαλυθῶσι. Αἱ ἀμφιβολαὶ καὶ ἀμφισβητήσεις θὰ ἐκλείψωσι. Τὰ μυστήρια θὰ ἐρμηνευθῶσι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰκανοποιηθῆ ὅλη ἡ νοητικὴ δίψα μας. Δὲν θὰ βαδίζωμεν πλέον ὑπὸ αἰνίγματα, ὑπὸ παραβολάς, ὑπὸ σκιάς, ὑπὸ ἔσοπτρα. Τὸ Ἀρνίον θὰ θραύσῃ τὰς 7 σφραγίδας τοῦ κεκλεισμένου βιβλίου καὶ αἱ ἀνεωγμένα πλέον σελίδες του θὰ καταστῶσι εὐανάγνωστοι εἰς πάντα ὀφθαλμόν. Τότε «ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον» (Ἀποκάλυψις). Ὁ ἐν οὐρανοῖς βίος, εἶναι κοινωνικὸς βίος, προϋποθέτων τὴν Ἀγάπην. «Ἡ ζωὴ τῆς ὡς ἄνω φύσεως, ἀγάπη ἐστίν», λέγει ὁ φιλόσοφος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης. Καὶ μᾶς λύει τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα: «Ἄραγε, θὰ ἐπανίδωμεν τοὺς οἰκείους ἡμῶν, τοὺς ἤδη τεθνηκότας; Θὰ ἐπανίδωμεν τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν; Θὰ τοὺς ἀναγνωρίσωμεν; Ναὶ θὰ τοὺς εἶδωμεν! Ἄς παρηγορηθῆ πᾶς τι, σήμερον πενθῶν καὶ κλαίων τὸν ἀπελθόντα Ἱεράρχην. Θὰ τὸν ἐπανίδωμεν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀνακληθῶμεν «μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ» τῶν δικαίων. Καὶ ὁ πρῶτος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας δογματικὸς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἀπηχῶν τὰς γνώμας καὶ τῶν μεγάλων Πατέρων λέγει: «Μὴ οἰέσθω τις, ὅτι οὐκ ἀναγνωρισμὸς ἐκάστου πρὸς

ἕκαστον ἐπὶ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης συναγωγῆς γενήσεται. Naί, ὄντως ἕκαστος ἀναγνωριεῖ τὸν πλησίον αὐτοῦ, οὐ τῷ τοῦ σώματος σχήματι, ἀλλὰ τῷ διορατικῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι». Θὰ γνωρίσωμεν λοιπὸν ἐκεῖ τὸν Μητροπολίτην Ἀντώνιον ἐὰν ἀκολουθήσωμεν τὰ ἴχνη του. Τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἦτο ἐν τῇ ἐπιγείῳ ζωῇ του. Ὡς Ἱεράρχης, ὡς Κληρικός, ὡς Ἱεροκήρυξ, ὡς τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλος. Κανέναν ἐν τῇ ζωῇ του δὲν ἔκρινε. Τώρα, κρίνουν ἅπαντας ἡμᾶς, ἢ ἐπιγίγει ζωὴ του, τὰ χριστιανικὰ καὶ ἀνεπαίσχυντα τέλη του. Ἀρνούμεθα ζῆλον θεῖον ἐκ τοῦ ζήλου του. Ἀντλοῦμεν παραδείγματα ἀπὸ τὴν ζωὴν του. Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου ἀναγιγνωσκομένη ὦν, μᾶς ὀδηγεῖ εἰς λειμῶνας σωτηρίους.

Μακαριώτατε,

Ὅρωντες τὸ ἱερόν τοῦτο λείψανον τοῦ Μητροπολίτου κυροῦ Ἀντωνίου γνωρίζομεν ὅτι μετέστη πρὸς Κύριον, ἐπειδὴ οὕτως ἠθέλησεν αὐτὸς ὁ κυριεύων ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ βάθει σοφίας ἀπειροῦ, τὰ πάντα φιλανθρωπῶς πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομῶν. Καὶ ἅς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦ νῦν, μιμούμενοι αὐτοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν. Οἱ ὀλιγόπιστοι, τὴν ἀκλόνητον πίστιν του. Οἱ ὑπερήφανοι, τὸν ταπεινόν. Οἱ ράθυμοι τὴν ἐπιμέλειάν του καὶ τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀγιωτάτης Καθολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Οἱ κατάλαλοι, τὸ ἀκατάλαλον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐξασφαλίζει τὴν παρηρησίαν ἐνώπιον τοῦ Δικαίου κριτοῦ. Οἱ ἀγενεῖς τὸν εὐγενέστατον καὶ χαριέντα, τοῦ ὁποῖου ὁ λόγος ἦτο ἅλατι ἠρτυμένος. Οἱ ἄδικοι τὸν δίκαιον. Οἱ ἀπλήμονες τὸν ὑπομονητικόν. Οἱ ἀκρατεῖς τὸν νηστευτὴν καὶ ἐγκρατῆ. Οἱ ἀνήσυχτοι τὸν ἠσύχιον καὶ πρᾶον. Οἱ φιλάργυροι τὸν ἀφιλάργυρον καὶ ἀκτῆμονα καὶ ὄντως πτωχόν. Οἱ ὀργιζόμενοι τὸν ἀμνησικακὸν καὶ γλυκύτατον. Πρὸ πάντων ὅμως, ἅς γίνῃ φωτεινὸν παράδειγμα προσευχῆς.

Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντώνιος. Ὁ αἰεὶ λεπτὸς εἰς τοὺς τρόπους, ὁ αἰεὶ εὐπροσήγορος καὶ μειλίχιος πρὸς ὅλους Ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ σκιαγραφῆσωμεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης τὴν σπάνιαν προσωπικότητά του θὰ ἐλέγομεν ὅτι εἰς αὐτὴν συνητήθησαν εὐγένεια ψυχῆς, ἀκεραιότης χαρακτῆρος καὶ ἀνεξαρτησία γνώμης, βαθεῖα μόρφωσις καὶ ἀφοσιώσις εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὸ καθῆκον, ψυχὴ

ἀθώου παιδιοῦ καὶ ἀσύγκριτος εἰς δύναμιν σκέψις καὶ διαύγεια πνεύματος, δυνατὴ μνήμη, ἐνθουσιασμός, εὐαισθησία καὶ δυναμικότης. Βαθὺς μελετητῆς τῆς ἱστορίας καὶ τῶν δικαίων τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐνεσάρκωσεν εἰς τὴν ζωὴν του τοὺς παλμούς καὶ τὰ ὄραματα, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰς ἀγωνίας τῆς Ἱστορικῆς Αὐτῆς πορείας. Εὐστορφος Θεολόγος ἔδιδε καθημερινῶς ἐμπειρικὴν μαρτυρίαν τῆς παραδόσεώς μας.

Μὲ τὴν χαρισματικὴν του μορφὴν, μὲ τὴν ἡρωϊκὴν καὶ μεγάλην ψυχὴν του, μὲ τὴν καλὴν ἀξιοποίησιν τῶν μηνυμάτων τῶν καιρῶν, τὴν παραδειγματικὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ χρέους καὶ τῆς εὐθύνης καὶ τὴν μεγαλοῦρον ἐν γένει δρᾶσιν του, ἐνέπνεεν, ἐδίδασκεν, ἔδιδεν πίστιν καὶ θάρρος, ἐπλήρωνε τοὺς πάντας ἐλπίδων.

Ἡ γλυκεῖα φυσιογνωμία του μᾶς ἠλέκτριζε καὶ μᾶς συνήραζεν ὅλους. Ὅσοι ἐρχόμεθα εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτοῦ μέναμε κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν πλήρη κατάρτισίν του, τὴν πληρότητα τῶν γνώσεών του, τὴν ἀκριβῆ καὶ εὐστοχὸν κρίσιν του, τὴν λευκότητα τῆς ψυχῆς του, τὴν ἀπροσμέτρητον καλωσύνην του. Μὲ τὸν ἀποιχόμενον Ἱεράρχην συνέβαινε κάτι τὸ σπάνιον, ὅσο τὸν ἐπλησίαζε κανεὶς, τόσον καὶ ἀνεκάλυπτεν εἰς αὐτὸν προτερήματα καὶ ἀρετάς.

Ὁ αἰοίδιμος ἀνῆκε εἰς τοὺς ἥρωες, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν μὲ τὴν καρδίαν «ποτὲ ἀπ' τὸ χρέος μὴ κινουντες». Ἦτο μία θαυμάσια δύναμις, ἕνας νυχθήμερος κόπος. Ἦτο μία μαρτυρικὴ μορφή. Καὶ εἰς τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῆς ἀγωνίας, ὡς Γενναῖος ἔπεσε.

Καὶ τώρα ἕνας ἀπέραντος κόσμος, ἕνα λαμπρὸ ὀδηγητικὸ φῶς, εἰς ἕνα μικρὸ ἀπέριττο φέρετρο. Λάμπει ὅμως ἀπ' ἐκεῖ μέσα ἡ μορφή του ὡς ὁ ἥλιος. Ἐκπέμπει θάρρος καὶ πίστιν καὶ ἐλπίδα εἰς ὅλους ἡμᾶς. Ἡ προσωπικότης τοῦ Μητροπολίτου Ἀντωνίου μᾶς δίδει τὸ μέτρον καὶ τὸν κανόνα τῆς διακονίας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸ εὐσεβὲς Γένος ἡμῶν.

Μακαριώτατε Δέσποτα, Ὑμεῖς ὅστις μὲ δακρύοντας ὀφθαλμούς προπέμπετε σήμερον τὸν πολυσέβαστον, καὶ φίλτατον Μητροπολίτην Ἀντώνιον, διὰ τῆς παρουσίας Ὑμῶν παρακαλεῖτε τὰς καρδίας τοῦ ἀπορφανισθέντος ποιμνίου Αὐτοῦ καὶ ἐνθυμίζετε εἰς τε τὸν παρακαλούμενον Λαὸν καὶ τὴν περὶ Ὑμᾶς Σεπτὴν Χορείαν τῶν Ἀγιωτάτων Ἱεραρχῶν ὅτι μνεῖα καὶ μελέτη θανάτου εἶναι ὁ βίος κάθε πιστοῦ, μάλιστα

δὲ τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες ὑπέχουν εὐθύνας ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἡ οἰακοστροφοῦσα αἰσίως τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν σκάφος, καταστᾶσα ἐνόποιος δύναμις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, γνωρίζει κάλλιον παντὸς ἐτέρου, ὁποῖον δίδαγμα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ τάφου Ἑλληνος Ὁρθοδόξου Ἱεράρχου, ὁσίως καὶ δικαίως ζήσαντος, ὡς ὁ σήμερον ἀσκητῆς Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Ἀντώνιος.

Κυρίως ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μεγίστη κιβωτὸς ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐσώθησαν καὶ σώζονται οἱ λαοί, οὐ μόνον ὡς πιστοὶ διὰ τῆς θείας χάριτος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἔθνη, διότι ἡ ἐνότης τῆς πίστεως συντηρεῖ καὶ προάγει καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα.

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ὁ προσφιλὴς καὶ πολυσέβαστος Ἱεράρχης Ἀντώνιος ἐντὸς ὀλίγου παραδίδεται εἰς τὴν αἵματοπότι-

στον μακεδονικὴν γῆ, πορευόμενος πρὸς τὴν μόνιμον Πατρίδα. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι, ἄφωνοι καθορῶμεν τὴν ὕψωσιν καὶ τὸν ἀποχαιρετίζομεν γονατιστοί, μὲ μίαν φωνήν, τὴν ὁποῖαν κανεῖς ἐξ ἡμῶν μὲν δὲν ἀκούει, ὅλοι ὅμως αἰσθανόμεθα καὶ βιοῦμεν. Τὴν φωνὴν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ φυλάξωμεν τὸ Πνεῦμα του, θὰ τηρήσωμεν τὴν Παρακαταθήκην του, θὰ πορευθῶμεν εἰς τὰ ἴχνη του.

Ναί, πολυσέβαστε Ἀρχιθῦτα Ἀντώνιε, πορεύου ἐν χαρᾷ εἰς τὴν Μεγάλην μετὰ τοῦ Κυρίου Σου συνάντησιν, καὶ ἡμεῖς θὰ μείνωμεν φρουροὶ ἄγρυπνοι τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, κατανικῶντες τὸ δαιμονικὸν περίπαιγμα, διὰ τὴν φωτίζη εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ Γένος, καὶ τὴν Οἰκουμένην.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀοίδιμε, συνετὲ καὶ σοφὲ Ἱεράρχα!

Αἰωνία σου ἡ μνήμη σεπτὲ καὶ πολυσέβαστε Γέροντα!

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΗΧΗΣΗ

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ παράδοση «μένουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ πάντα καινίζει». Ἀναγεννᾶται καὶ ἀνανεώνεται πνευματικὰ ὁ ἄνθρωπος μέσα στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ πνευματικότητα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀναζητεῖ νέους τρόπους καὶ νέες μεθόδους γιὰ τὴν καλύτερη προσέγγιση τοῦ ποιμνίου της καὶ γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῆς ποιμαντικῆς ἀποστολῆς της. Ἰδιαίτερη σημασία ἀποδίδει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν κατήχηση τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων μας καὶ στὴν πρώτη γνωριμία τους μὲ τὴν Λατρευτικὴ ζωὴ καὶ μὲ τὴν διδασκαλία τῶν Ὁρθοδόξων δογμάτων. Εἰδικὰ δὲ σ' αὐτὸν τὸν τομέα οἱ ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς ἐπιβάλλουν νὰ προσαρμοζόμαστε –στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ– στὶς διαρκῶς μεταβαλλόμενες κοινωνικὲς συνθήκες, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀπὸ τὴν διδασκαλία τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Πατέρων.

Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου διοργάνωσε στὶς 24 Νοεμβρίου 2005 εἰδικὴ Ἡμερίδα μὲ θέμα τὴν Κατήχηση. Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ ἔλαβε μέρος ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι καὶ ὁ ἴδιος προβληματίζεται ὡς πρὸς τὴν ἀναζήτηση νέων μορφῶν Κατηχήσεως. Ἐπεσήμανε δὲ ὅτι ὅλο τὸ βᾶρος πίπτει στοὺς ὤμους τῆς Ἐκκλησίας δεδομένου ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας διέρχεται κρίση, τὸ δὲ μάθημα τῶν Θεραπευτικῶν στὸ σχολεῖο ἀμφισβητεῖται ἀπὸ ὀρισμένους ὡς πρὸς τὸ ὁμολογιακὸ περιεχόμενό του.

Ἀπὸ τὴν εἰσήγηση τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου κατεδείχθη ὅτι, παρὰ τὰ προβλήματα καὶ τὶς δυσκολίες, ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἱεραποστολικὸς ζήλος μὲ θεολογικὸ θεμέλιο ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ζῶσα νεανικὴ παρουσία στὴν Ἐνορία. Ὁ π. Παῦλος ὑπογράμμισε ὅτι ἡ λεγομένη κρίση τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων μπορεῖ νὰ λειτουργήσει ὡς δημιουργικὴ ζύμωση ἐὰν προβληματισθοῦμε γιὰ τὴν ποιότητα τῆς Κατηχητικῆς Διακονίας, ἐὰν ἀναζητήσουμε σημεῖα ἐπαφῆς μὲ τοὺς γονεῖς πού ἀνησυχοῦν, ἐὰν ἐπιχειρήσουμε τὴν ὀργάνωση νεανικοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου ἐπὶ τῇ βάσει ὀρθῶν θεολογικῶν βάσεων, ἐὰν μελετήσουμε τὶς ἰδιαιτερότητες κάθε ἐνορίας, ἐὰν ἐπιλέξουμε πρόσωπα μὲ ὀρθὸ ἱεραποστολικὸ ζῆλο καὶ ἐὰν ἐπιχειρήσουμε τὴν εἰσαγωγή νέων τεχνολογιῶν στὸ ποιμαντικὸ ἔργο. Ἐπεσήμανε ἐπίσης ὅτι δὲν πρέπει τὸ Κατηχητικὸ ἔργο νὰ αὐτονομεῖται καὶ νὰ ἀποκόπτεται ἀπὸ τὴν ζωὴ τῆς ἐνορίας, διότι τότε παραμένει στὰ πλαίσια ἐνὸς «σχολικοῦ» μαθήματος, τὸ ὁποῖο στερεῖ τὸν Κατηχούμενο ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας-Ἐνορίας ὡς πνευματικῆς οἰκογενείας.

Ἐνα ἐνδιαφέρον στοιχεῖο τῆς ὅλης συζητήσεως πού ἐπακολούθησε ἦταν ἡ κατάθεση γραπτῶν παρατηρήσεων καὶ προτάσεων ἀπὸ 108 μαθητὲς τῆς Γ' Γυμνασίου ἐνὸς Δημοσίου Σχολείου τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους ἕνας ἐκ τῶν Συνέδρων ἔθεσε σχετικὰ ἐρωτήματα. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ γραπτὰ κείμενα προκύπτει ὅτι ἀρκετοὶ μαθητὲς πού δὲν παρακολούθησαν ποτὲ τὸ Κατηχητικὸ τῆς ἐνορίας τους ἐκφράζουν τὴν πικρία τους, διότι ἔχασαν αὐτὴ τὴν ἐμπειρία. Μὲ βάση αὐτὲς τὶς μαρτυρίες, ἀλλὰ καὶ τὶς ἐμπειρίες τῶν Συνέ-

δρων, ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος θὰ προβῇ συντόμως σὲ συγκεκριμένες προτάσεις γιὰ τὴν ἀνανέωση καὶ βελτίωση τῶν μεθόδων ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν νέων μας.

Τὸ θέμα, ὅπως ὅλοι κατανοοῦμε, εἶναι μεγάλο καὶ ἡ συζήτηση μόλις ἄρχισε. Πάντως εἶναι θετικό τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ πλευρᾶς ποιμανούσης Ἐκκλησίας ὑπάρχει ἡ συνειδητοποίηση τῶν ἀλλαγῶν στὴν κοινωνία μας καὶ στὸν τρόπο σκέψεως τῶν νέων καὶ ἀναζητοῦνται οἱ δρόμοι καὶ τὰ μέσα γιὰ μίαν νέα περίοδο καρποφορίας τῶν Κατηχητικῶν. Ἀναζητοῦνται νέοι δρόμοι γιὰ νὰ ἀνοίξουμε τίς καρδιές τῶν νέων ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν ὥστε νὰ δεχθοῦν τὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιό Του. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὅλες οἱ γνωστὲς μέθοδοι πὸν δοκιμάστηκαν μέχρι τώρα εἶναι ἀποτυχημένες καὶ ἀπορριπτές. Ἡ ἐπιλογή τοῦ τί θὰ κρατήσουμε καὶ τί θὰ ἀλλάξουμε πρέπει νὰ γίνε

σύνεση καὶ περίσκεψη, χωρὶς βιασίνη καὶ χωρὶς τὸ ἄγχος τοῦ ἐπιφανειακοῦ ἐντυπωσιασμοῦ.

Ὅπως ὑποδεικνύει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἡ πιὸ εὐαίσθητη ἡλικία ἀπὸ τὴν ὁποία πρέπει νὰ ἀρχίζει ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Κατήχηση, εἶναι ἡ νηπιακὴ καὶ προσχολικὴ. Ἡ τρυφερὴ καρδιά καὶ τὸ καθαρὸ μυαλὸ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ λαχταρᾷ νὰ γνωρίσει τὸν Χριστὸ καὶ τὴν διδασκαλία Του. Σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία οἱ γνώσεις, τὰ βιώματα καὶ οἱ ἐμπειρίες πὸν ἀποκτᾷ τὸ παιδί ἐντυπώνονται βαθειὰ καὶ ἐπηρεάζουν ὅλη τὴν μελλοντικὴ ζωὴ του. Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, ὅλοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, γονεῖς καὶ δάσκαλοι, νὰ φέρουμε τὰ μικρὰ παιδιά στὶς πρῶτες βαθμίδες τῶν Κατηχητικῶν τῶν Ἐνοριῶν μας. Ἄς γίνουμε ὅλοι συνεργοὶ στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄς σεβασθοῦμε τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πὸν ἀναφέρεται στὰ παιδιά: «Ἄφετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με».

**ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ
ΣΥΝΟΔΟ**

Εἰσαγωγικά

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπένευμε κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ.ἔ. τρεῖς τιμητικὰς διακρίσεις. Συγκεκριμένα τὴν Τρίτη 10 Ἰανουαρίου ἐτίμησε μὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν διακεκριμένη Καθηγήτρια Βυζαντινῆς Ἱστορίας σὲ γαλλικὰ Πανεπιστήμια κ. Ἑλένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ καὶ τὴν Πέμπτη 12 Ἰανουαρίου ἀπένευμε τὸ ἴδιο παράσημο στὸν κ. Νικόλαο Θέμελη, τέως Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ στὸν διακεκριμένο ἀθλητὴ καὶ Προπονητὴ τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδος Καλαθοσφαιρῆσεως κ. Παναγιώτη Γιαννάκη. Οἱ τιμητικὰς διακρίσεις ἐπεδόθησαν στὴν αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας καὶ πολλῶν προσκεκλημένων.

**ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΗΣ κ. Ε. ΓΛΥΚΑΤΖΗ - ΑΡΒΕΛΕΡ**

Τοῦ κ. Λίνου Γ. Μπενάκη
Ἐπιστ. Συνεργάτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν
τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Φιλοσοφίας

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Κύριε Ὑπουργέ, Ἐκλεκτοὶ παρευρισκόμενοι,

Στὸ εὐχάριστο ἀλλὰ ὑπεύθυνο καὶ δύσκολο ἔργο, ποῦ ἡ ἀγάπη Σας, Μακαριώτατε, μοῦ ἀνέθεσε, θὰ εἶχα μία μᾶλλον εὐκόλη διαφυγὴ, νὰ ἀκολουθήσω πιστὰ τὸ ἐντυπωσιακὸ σὲ ἔμπνευση καὶ ὀργάνωση ἐπίσημο Πρωτόκολλο τῆς σημερινῆς τελετῆς, κατὰ τὴν καθιερωμένη προφανῶς ἱερατικὴ πράξις τοῦ σεβασμίου χώρου, ποῦ μᾶς φιλοξενεῖ. Τὸ «Ἐσωτερικὸν Ἀναλυτικὸν Πρόγραμμα τῆς ἐπισήμου εἰδικῆς τελετῆς ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ διπλώματος καὶ τῶν διασήμων τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Παρασήμου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ποῦ μοῦ κοινοποιήθηκε [μόλις πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες] μὲ τὴν ἐπιλογή μου ὡς Ἐκφωνητοῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου «Ἐπαίνου» τῆς Ἐλλογιμωτάτης Κυρίας Ἑλένης Γλύκατζη - Ἀρβελέρ) προβλέπει τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Βιογραφικοῦ Σημειώματος τῆς Τιμωμένης καὶ σύντομον ἀνάλυσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου αὐτῆς».

Δὲν θὰ καταφύγω σὲ κάτι τόσο τυπικὸ καὶ ἀπλουστευτικὸ τῆς σημαντικῆς εὐκαιρίας νὰ τιμηθεῖ ὅπως πρέπει μία πολὺπλευρὴ προσωπικότητα μὲ πολυσχιδῆς μακροχρόνιο ἐπιβλητικὸ ἔργο. Τὸ συνοπτικὸ Βιογραφικὸ Σημείωμα τῆς κας Ἀρβελέρ σᾶς ἔχει διανεμηθεῖ καὶ εἶναι ἐπίσης προσιτὸ σὲ ὅσους ἔχουν κάποιον ἀπὸ τὰ τελευταῖα βιβλία τῆς στὴν ἑλληνικὴ ἔκδοσίν τους. Μᾶς

ἔδωσε ὅμως καὶ ἡ ἴδια πρόσφατα μία συναρπαστικὴ αὐτοβιογραφία μέσα ἀπὸ μία πλούσια σὲ στοιχεῖα, σὲ ἀποτιμήσεις, σὲ θέσεις, σὲ ὄραματισμούς –καὶ μὲ ὠραιότατο φωτογραφικὸ ὕλικό– μακρὰ Συνέντευξη στὴν ἄξια συνομιλήτρια καὶ ἐπιμελήτρια τοῦ τόμου *ΤΑ 600 ΜΟΛΥΒΙΑ* καὶ Ἄννα Γριμάνη (Ἐκδόσεις Ἡλέκτρα, Μάρτιος 2005 – 600 μολύβια, ὅσα καὶ τὰ στιγμιότυπα ζωῆς τῆς Ἑλένης Ἀρβελέρ, πού συνθέτουν αὐτὸν τὸν πρωτότυπο καὶ γοητευτικὸ τόμο «για μιὰ γυναῖκα ἐπιστήμονα, πού ξεπέρασε τὰ ὄρια τῆς ἀκαδημαϊκῆς καὶ κοινωνικῆς σταδιοδρομίας [Ἐπίτιμη Διδάκτωρ πολλῶν Πανεπιστημίων, Ἀντεπιστέλλον μέλος πολλῶν Ἀκαδημιῶν (τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1976, ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολίτευση), Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης, Πρόεδρος τοῦ Κέντρου Τεχνῶν Πομπιντοῦ τῶν Παρισίων, τοῦ δικοῦ μας Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Δελφῶν, κ.λπ.] γιὰ νὰ γίνει μιὰ διάσημη προσωπικότητα τῆς Εὐρώπης», ἀκροτελευτία φράση τῆς Ἄννας Γριμάνη στὴν Εἰσαγωγή της).

Βιάζομαι ὅμως νὰ σᾶς παρουσιάσω τὴν Ἐπιστήμονα, ἡ ὁποία τιμᾶται σήμερα, τὴν καθιερωμένη διαπρεπῆ Βυζαντινολόγο καὶ ἄξια ἐκπρόσωπο τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς, σωστότερα τῆς σύγχρονης Εὐρωπαϊκῆς Ἱστορικῆς Ἐπιστήμης καὶ Παιδείας. Ἡ κα Ἑλένη Γλύκατζη ἀνήκει στὴν πρώτη δύσκολη μεταπολεμικὴ γενιὰ τῶν σπουδαστῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ εἶχε μερικοὺς σπουδαιούς Καθηγητὲς τοῦ κλάδου πού ἐπέλεξε νὰ σπουδάσει, τὴν Ἱστορία – καὶ βέβαια καὶ ἡ ἴδια δηλώνει καλὴ μαθήτρια τοῦ Διονυσίου Ζακυνθινοῦ. Οἱ ἐσωτερικὲς κοινωνικοπολιτικὲς συγκυρίες, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰσχυρὴ ἔφεσή της γιὰ εἰδικὲς ἀνώτερες σπουδὲς τὴν ἔφεραν στὸ Παρίσι – μαθήτρια ἐκεῖ τοῦ ἀντίστοιχου Βυζαντινολόγου καὶ σοφοῦ ἱστορικοῦ τῆς Βυζαντινῆς παιδείας Πῶλ Λεμέρλ, γιὰ νὰ ὀλοκληρώσει σὲ ἐντυπωσιακοὺς χρόνους ἐντατικῶν παραγωγικῶν σπουδῶν μιὰ πολλὰ ὑποσχόμενη σταδιοδρομία, ἀπὸ τὸ Διδακτορικὸ δίπλωμα, τὴν ὑπεύθυνη ἐρευνητικὴ δράση, τὴν καθηγεσία, τὴν Πρυτανεῖα στὴν Σορβόννη (1976) καὶ ὅσα πολλὰ ἄλλα γνωρίζετε...

Ὁ ἐρευνητικὸς της χώρος εἶναι ὁ κόσμος τῆς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς [δὲν εἶναι χωρὶς σημασία ὅτι Μικρασιάτες ἦσαν οἱ γονεῖς της], καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Βυζαντίου. Οἱ τίτλοι τῶν πρώτων ἔργων της, *Γαλλικά, μὲ μόνιμη θέση στὴν διεθνή βιβλιογραφία* εἶναι: «Ἐρευνες γιὰ τὴν διοίκηση τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας τὸν ἔνατο ἕως τὸν δωδέκατο αἰῶνα» (1960), «Τὸ Βυζάντιο καὶ ἡ θάλασσα» (1966), «Μελέτες γιὰ τὴν διοικητικὴ καὶ κοινωνικὴ διάρθρωση τοῦ Βυζαντίου» (1971), «Ἡ πολιτικὴ ἰδεολογία τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας» (1975 - ἑλληνικὴ μετάφραση 1977, 2^η ἔκδοση 1988, 7^η ἀνατύπωση 2003), ἓνα βασικὸ καὶ πολυχρησιμοποιημένο ἐγχειρίδιο στὸν χώρο τῆς πολιτικῆς ἰδεολογίας τοῦ Βυζαντίου, πρωτοποριακὸ σ' ἓνα χωρὸ πού καλλιεργήθηκε συστηματικὰ πολὺ ἀργότερα. Τέλος «Βυζάντιο, ἡ χώρα καὶ τὰ ἐδάφη της» (1976).

Θέλω ἰδιαίτερα νὰ σταθῶ στὴν συμβολὴ τῆς κας Ἀρβελέρ στὴν (μεγαλόπνη) Ἑλληνικὴ συγγραφὴ τῆς *ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ* τῆς Ἐκδοτικῆς Ἀθηνῶν (μὲ τὴν ἐποπτεία κορυφαίων ἀκαδημαϊκῶν διδασκάλων). Στὸν τόμο Ζ' (1978) «Πρωτοβυζαντινοὶ Χρόνοι» ἢ καὶ Ἀρβελέρ γράφει τὴν *Γενικὴ Εἰσαγωγή* καὶ τὸ κρίσιμο κεφάλαιο «Ἑλληνισμὸς καὶ Βυζάντιο» (6-29). [Ἐπισημαίνω ὅτι τὸ ἀντίστοιχα κρίσιμο κεφάλαιο «Ἑλληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς. Ἡ συνάντηση τῶν δύο κόσμων» στὸν τόμο ΣΤ' (1976) εἶναι γραμμμένο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περγάμου Κο Ἰωάννη Ζηζιούλα]. Στὸν τόμο Ζ' γράφουν καὶ ἄλλοι σπουδαῖοι Βυζαντινολόγοι, ὁ Μίλων Ἀνάστος, ὁ Ρόμπερτ Μπράουνινγκ, ὁ Νίκος Σβορώνος, ὁ Σπύρος Βρυώνης κ.ἄ. Στὸν τόμο Θ' (1979) «Μέσο- καὶ Ὑστεροβυζαντινοὶ Χρόνοι» ἢ καὶ Ἀρβελέρ ἔχει γράψει τὰ κεφάλαια «Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ» (106-115) καὶ «Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Τραπεζοῦντος» (325-331), ὁ *Μίλων Ἀνάστος* συνεχίζει τὰ κεφάλαια Θεολογία, Γράμματα, Δίκαιο, ἐνῶ ὁ ὁμιλῶν καλύπτει τὸ κεφάλαιο Φιλοσοφία ἀπὸ τὸν 12ο ἕως τὸ τέλος τοῦ Βυζαντίου.

Ἐπιτρέψτε μου ἐδῶ μιὰ παρέκβαση, πού μοῦ ὑπαγορεύει ἡ εὐτυχὴς συγκυρία τῆς συνύπαρξής μας (Ἀρβελέρ, Ἀνάστος, Μπενάκης) στὸν τόμο Θ' τῆς *Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους*. Στις 2 Φεβρουαρίου 2006 (σὲ 3 ἑβδομάδες) τὸ φημισμένο γιὰ τίς *Μεσαιωνικὲς Σπουδὲς Ἀμερικανικὸ Πανεπιστήμιο* τῆς *Norte Dame*, στὴν Ἰνδιανάπολη, ἐγκαινιάζει τὴν ἐγκατάσταση καὶ λειτουργία τῆς σημαντικώτατης καὶ

πλουσιότατης Ἑλληνικῆς καὶ εἰδικότερα Βυζαντινολογικῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Mi Itan Anastas! Ὁ ἀείμνηστος Ἑλληνοκύπριος σοφὸς διδάσκαλος καὶ συγγραφέας ἀπέθανε τὸ 2003 σὲ ἡλικία 96 ἐτῶν, καταλίποντας τὴν Βιβλιοθήκη του στὸ Πανεπιστήμιο, ὅπου ἐδίδαξε μία ὁλόκληρη ζωὴ, τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Μὲ τὸ Πανεπιστήμιο αὐτὸ εἶχε συνάψει σύμβαση «ἀορίστου χρόνου», ὅταν συνταξιοδοτήθηκε, νὰ τοῦ κληροδοτήσει τὴν Βιβλιοθήκη του μετὰ θάνατον (ἦταν τότε 70 ἐτῶν) ὑπὸ τὸν ὄρο νὰ τοῦ παρέχεται μόνιμη οικονομικὴ ἐνίσχυση γιὰ τὸν πλουτισμὸ της (συνδρομὲς περιοδικῶν, νέα συγγράμματα) καὶ τὴν μισθοδοσίαν ἑνὸς Βιβλιοθηκαρίου. Ἔζησε, ὅπως μπορεῖτε νὰ ὑπολογίσετε, 26 ἐνεργὰ γιὰ τὴν Βιβλιοθήκη του χρόνια, πολλαπλασιάζοντας τὸν πλοῦτο της καὶ τὴν ἀξία της. Καθὼς τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λὸς Ἄντζελες δὲν ἔχει Τμῆμα Ἑλληνικῶν Σπουδῶν ἢ Βιβλιοθήκη Anastas κατέληξε (μὲ κάποια προφανῶς ἀμοιβαίου συμφέροντος συμφωνία) στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Norte Dame, τὸ ὁποῖο ἐξαγγέλλει τώρα ἴδρυση Τμήματος Βυζαντινῶν Σπουδῶν μὲ ἔμφαση στὴν Βυζαντινὴ Παιδεία καὶ Φιλοσοφία. Μαζὶ μὲ τὰ ἐγκαίνια τῆς Βιβλιοθήκης Anastas ὀργανώνεται στὶς 3-4 Φεβρουαρίου Διεθνὲς Συμπόσιο μὲ θέμα τὰ «Βυζαντινὰ Σχόλια στὸν Ἀριστοτέλη». Καθὼς θεωροῦμαι εἰδικὸς στὸν χῶρο αὐτὸν καὶ διευθύνω τὴν σειρά «Βυζαντινὰ Σχόλια εἰς τὸν Ἀριστοτέλη» τοῦ Corpus Philo-sophum Maed i Aevi τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως ἔχω προσκληθεῖ νὰ παρουσιάσω τὴν ὑπὸ ἐκτύπωση ὀγκώδη ἔκδοση τῶν Σχολίων τοῦ κορυφαίου Βυζαντινοῦ σοφοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ στὴν Φυσικὴ τοῦ Ἀριστοτέλους, πὺν ἀποτελεῖ γιὰ μένα «ἔργο ζωῆς», καὶ νὰ προεδρεύσω σὲ μία συζήτηση «στρογγυλῆς τραπέζης». Μὲ συγκίνηση ἀποδέχθηκα τὴν πρόσκληση, καθὼς ὁ σπουδαῖος Ἑλληνοαμερικανὸς Βυζαντινολόγος μας μὲ τιμοῦσε μὲ τὴν φιλία του καὶ πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια μὲ εἶχε ξεναγήσει μὲ ὑπερηφάνια στοὺς χώρους τῆς Βιβλιοθήκης του στὸ Λὸς Ἄντζελες!

Ἔκανα τὴν παρέκβαση αὐτὴ, πὺν ἀσφαλῶς ἱκανοποιεῖ καὶ συγκινεῖ καὶ τὴν τιμωμένη μας, γιὰ τὸν βασικότατο λόγο, ὅτι θέλω νὰ ἐξάρω τὸ ἀδιαμφισβήτητο γεγονός τῆς σύγχρονης μεγάλης ἀνθισσης τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν σὲ παγκόσμια κλίμακα, γιὰ τὶς ὁποῖες

Βυζαντινὲς σπουδὲς καὶ τὴν καλλιέργειά τους ἢ κα Ἀρβελέρ ὑπῆρξε ἐμπνευσμένη πρωτοπόρος καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι ὑπερήφανη γιὰ τοὺς πολλοὺς μαθητὲς καὶ τὶς πολλὰς ἐργασίες, πὺν ἐνέπνευσε καὶ καθοδήγησε.

Γιὰ τὸ μεγάλο της αὐτὸ πάθος, τὸ Βυζάντιο καὶ τὴν Χριστιανικὴ Ἀνατολὴ ἔχει ὡς σήμερον γράφει καὶ μιλῆσει σὲ *πανελλήνιο ἐπίπεδο* – Διαλέξεις σὲ πολλὰς εὐκαιρίες στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ πολλὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος – καὶ σὲ *πανευρωπαϊκὴ κλίμακα*. Ξεχωρίζω μερικὸς τίτλους ἀπὸ τὰ προσφιλῆ θέματά της: «Τὸ Βυζάντιο ὡς οἰκουμένη», «Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Δύσης γιὰ τὸ Βυζάντιο καὶ τὶς Βυζαντινὲς σπουδὲς», «Βυζάντιο καὶ Εὐρώπη», «Τὸ πρόβλημα τῆς ἑλληνικῆς συνέχειας». Κι ἀκόμη γιὰ τὰ κρίσιμα θέματα «Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα», «Ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία» καὶ ἄλλα συναφῆ καὶ καίρια. Ἔχω ἐδῶ τὸ 1ο τεῦχος τῆς Σειρᾶς «Ὅψεις τῆς Βυζαντινῆς Κοινωνίας» τοῦ ἴδρυματος Γουλανδρῆ - Χόρν, Σειρᾶς Διαλέξεων, πὺν ἐγκαινίασε ἢ κα Ἀρβελέρ τὸ 2000 μὲ θέμα «Μοντερνισμὸς καὶ Βυζάντιο». Σὲ μιὰ προηγούμενη Σειρᾶ Ὀμιλῶν - Μαθημάτων γιὰ τὴν «Ἐρευνα καὶ τὴν διδασκαλία τῶν Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν σήμερον» – ἔνα ἐξίσου σημαντικὸ χῶρο, ὅπου μεγάλη εἶναι ἐπίσης ἢ ἐπίδοσή της – ἢ κα Ἀρβελέρ ἔχει δημοσιεύσει (Τεῦχος 1, 1996) τὸ μάθημά της «Ἡ Ἱστορία καὶ ἢ Ἱστοριογραφία ὡς βασικὰ μαθήματα πολιτισμοῦ».

Ἀπόρροια τοῦ πάθους, τῆς βαθειᾶς γνώσης τῶν θεμάτων καὶ τῆς μεγάλης ἐγνοίας γιὰ τὸ μέλλον τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν, καὶ μάλιστα στὸ πλαίσιο καὶ γιὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης ἀποτελεῖ ἢ νεώτατη σημαντικὴ προσφορὰ τῆς κας Ἀρβελέρ στὴν ἔκδοση ὑπὸ τὴν καθοδήγηση καὶ ἐποπτεία της (μαζὶ μὲ τὸν γνωστὸ Γάλλο ἱστορικὸ Maurois Aymerich καὶ μὲ συμμετοχὴ διαπρεπῶν Εὐρωπαίων ἱστορικῶν καὶ μὲ τὴν ἠθικὴ καὶ οικονομικὴ ἐνίσχυση τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης) τοῦ δίτομου ἔργου *ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ: Ἀρχαιότητα, Μεσαίωνας, Ἀναγέννηση (Α' τ.)* - Νεότερη καὶ Σύγχρονη Ἐποχὴ (Β' τ.), Παρίσι 2000 - Ἑλληνικὴ ἔκδοση καὶ τῶν δύο τόμων (360+590 σελίδες) ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις Σαββάλας (μὲ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Ἰδρυματος Ὠνάση), Ἀθήνα 2003. Τὴν Ἑλληνικὴ ἔκδοση προλογίζει στὸν Α' τόμο ἢ κα Ἀρβελέρ μὲ

σύντομο, πολυσήμαντο κείμενο. Ἡ ἴδια γράφει καὶ τὰ κεφάλαια «Ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία στὸν Χριστιανισμό», «Βυζάντιο. Ἡ Χριστιανικὴ Αὐτοκρατορία», «(Βυζάντιο), ἕνας νέος Εὐρωπαϊκὸς κόσμος».

«Τὸ ἔργο αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη συστηματικὴ καὶ ψυχραὶμὴ ἀπάντηση στὸ πολυσυζητημένο βιβλίο τοῦ Ντυροσέλ, πού προσπάθησε νὰ περιορίσει τὴν ἔννοια τῆς Εὐρώπης στὰ κράτη - ἔθνη, πού τὴν ἀποτελοῦν σήμερα. Γιὰ εὐρωσκεπτικιστὲς καὶ εὐρωπαϊστὲς ἡ ἔννοια, ἡ ταυτότητα τῆς Εὐρώπης εἶναι ζητούμενο. «Ἄγνωστη καὶ ἀνύπαρκτη ἡ Εὐρώπη!», ὄχι ὅμως καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι. Ποιὲς ὅμως εἶναι οἱ ἱστορικὲς καταβολὲς καὶ οἱ συντεταγμένες, πού συγκροτοῦν τὸν χῶρο τῶν Εὐρωπαίων; Τί σημαίνει νὰ εἶναι κανεὶς Εὐρωπαῖος; Ἡ Εὐρώπη ἡπειρος, ἡ Εὐρώπη ἰδέα, ἡ Εὐρώπη οὐτοπία ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη πραγματικότητα. Ἡ Εὐρώπη χειροπιαστὴ καὶ ἀναγνωρίσιμη γίνεται ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὰ ἔργα, πού συντελοῦνται στὸν χῶρο τῶν Εὐρωπαίων, ἕνα χῶρο πού πῆρε τὴν ὑπόστασή του ἀπὸ τὸν ὀρθολογισμό τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς σκέψης, τὴν ρωμαϊκὴ νομοθετικὴ δεινότητα καὶ τὴν Χριστιανικὴ πνευματικότητα. Μία πορεία 2500 χρόνων, πού μετὰ τίς ἐξελίξεις τῶν τελευταίων ἐτῶν μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ συλλάβουμε καὶ νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν ἔννοια τῶν Εὐρωπαίων ὡς καθολικὴ ἔννοια...» (Ἀπὸ τὸ ὀπισθόφυλλο τοῦ Α' τόμου).

Ἐρίτιμη Τιμωμένη μας, ἀγαπητὴ κα Ἀρβελέρ, ἔχω ἐπίγνωση τοῦ γεγονότος ὅτι στὸν σύντομο σχετικὰ «Ἐπαινο», πού εἶχα τὴν τιμὴ καὶ τὴν χαρὰ νὰ σᾶς ἀπευθύνω στὸ πλαίσιο τῆς σημερινῆς τιμητικῆς πρὸς τὸ πρόσωπό σας ἐκδήλωσης τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας μας, παρέλειψα ἢ περιορίσα πολλὰ καὶ σημαντικὰ, πού συνθέτουν τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο σας. Παρακαλῶ νὰ μοῦ τὸ συγχωρήσετε καὶ νὰ δεχθεῖτε τὴν διαβεβαίωσή μας, ὅτι ἐκτιμοῦμε ἀπεριόριστα, θαυμάζουμε καὶ ἐπαιτοῦμε πρῶτα καὶ κύρια τὸν ἀκοίμητο ζῆλο σας γιὰ τὴν σπουδὴ καὶ τὴν προβολὴ σὲ πανευρωπαϊκὴ καὶ παγκόσμια κλίμακα τῆς Ἑλληνικῆς κληρονομίας, ἰδιαίτερα τοῦ Χριστιανικοῦ Μεσαίωνα, τοῦ «ἐνδοξοῦ Βυζαντινισμοῦ» μας. Ἡ σοφὴ, ἀντικειμενικὴ καὶ πολὺ θετικὴ τελικὰ προσέγγιση τοῦ Ὁρθόδοξοῦ Βυζαντίου, πού καλλιιεργεῖτε, τιμᾶται σήμερα πολὺ δίκαια καὶ πολὺ ἄξια ἀπὸ τὴν ἐπίσημη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία μὲ τὴν ἀνώτατη διάκριση, πού σᾶς γίνεται. Ὅλοι χαίρομαστε γι' αὐτό, σᾶς συγχαίρουμε ἐγκάρδια καὶ πιστεύουμε ὅτι οἱ καρποὶ τῶν μακροχρόνιων μόχθων σας θὰ ἀναγνωρίζονται, καθὼς πρέπει ὅσο ὑπάρχουν ὄχι μόνο φωτισμένοι Ἑλληνες ἐπιστήμονες καὶ πολίτες, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ περισσότεροι ἐπιστήμονες καὶ καλλιιεργημένοι πολίτες τῶν ἱστορικῶν χωρῶν τῆς (Ἐνωμένης) Εὐρώπης.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε!

ΕΠΙΛΟΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΒΡΑΒΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ κ. ΕΛΕΝΗΣ ΓΛΥΚΑΤΖΗ - ΑΡΒΕΛΕΡ

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἦταν εὐλογία τὰ ὅσα σήμερα ἀκούσαμε ἀπὸ τὴν δικαίως τιμωμένη κορυφαία καὶ σεμνὴ βυζαντινολόγο, Πρύτανη Ἑλένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ, Πρόεδρο τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν λαμπρὸ διδάσκαλο τῆς βυζαντινῆς φιλοσοφίας κ. Λίνο Μπενάκη. Ὅσα ἀκούσαμε, μετέτρεψαν τὴν συγκέντρωσή μας γιὰ τὴν ἀπόδοση τιμῆς, σὲ ἀληθῶς πνευματικὸ συμπόσιο. Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ λοιπόν, ὡς μετοχὴ στὴ χαρὰ καὶ τὴ συγκίνηση ὄλων μας, νὰ προσθέσω δυὸ μόνο λόγια, ἀντὶ ἐπιλόγου.

Ἴσως εἶναι ἀνάγκη νὰ διευκρινήσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία, μιλώντας γιὰ ἐνότητα τοῦ Γένους μας μέσα στὴν ἱστορία, σὲ πείσμα ὄλων τῶν μεταλλαγῶν καὶ τῶν προσμίξεων, δὲν ἐκφέρει ρατσιστικὸ ἢ ἐθνικιστικὸ λόγο.

Ρατσιστικὴ θὰ ἦταν πράγματι ἡ ἐμμονὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν καταξίωση τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος, ἐὰν ἀναφερόταν σὲ «καθαρότητα αἵματος» τῆς φυλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐννοεῖ αὐτό, καὶ θὰ ἦταν ξένο πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς νὰ ἔχει ἄποψιν ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συγχαίρει τὴν κα Ἑλένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ γιὰ τὴν βράβευσή της.

Ἐθνικιστικὸς θὰ ἦταν ὁ λόγος της, ἐὰν θεωροῦσε τὴν ἱστορικὴ ἐνότητα ὡς ιδιότητα ἢ χάρισμα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Κι ἀκόμη πιὸ ἔντονα ἐθνικιστικὸ θὰ ἦταν ἐὰν ὑποδύλωνε ὅτι ἡ ἐνότητα αὐτή, δίνει στὸν ἑλληνισμό δικαίωμα ἡγεμονίας ἐπὶ τῶν ἄλλων λαῶν.

Αὐτὲς ὅμως τίς ἰδεολογίες ἡ Ἐκκλησία τίς ἀπορρίπτει κατηγορηματικῶς, ὄχι μόνον τώρα ἀλλὰ ἐξ ἀρχῆς. Τὴν ἀπόρριψη τοῦ ρατσισμού καὶ τοῦ ἐθνικισμού, διδάσκει μὲ προσοχὴ καὶ ἐπιμονὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολή του. Μάλιστα δέ, προχωρᾷ στὴν ἀπόρριψη τῆς ἀντίληψης ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ δίνεται σὲ μιὰ φυλὴ ἢ ἓνα ἔθνος, ὑπογραμμίζοντας «εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι [τοῦ ἀνθρώπου], οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ».

Ἐν τούτοις, ὁ ἴδιος αὐτὸς Ἀπόστολος δίνει ιδιαίτε-

ρη σημασία στὴν ταυτότητά του, ἐξηγώντας ὅτι ὡς ἐξ αὐτῆς καὶ σεβόμενος τὴν παράδοση τοῦ ἔθνους του ἀγωνίστηκε κατὰ τῶν χριστιανῶν, κι ὅπως τοῦ εἶπε ὁ Ἀνανίας, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων του τὸν ἐπέλεξε νὰ γίνῃ Ἀπόστολος. Δὲν συνιστᾷ λοιπὸν, ἄρνηση τῆς ταυτότητάς του, ἢ προσχώρησή του στὸν χριστιανισμό.

Ὁ Παῦλος δὲν βλέπει πουθενὰ ἀντίφαση ἀνάμεσα στὴν ἀδελφωσύνη τῶν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ στὴν ἐμμονὴ στὴν ἐθνικὴ ταυτότητα. Δὲν βρίσκεται ἀπὸ τὴ μία αὐτή, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐκείνη. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς στάση εἶχε καὶ ὁ ἐκ τῶν πρώτων χριστιανῶν Πατέρων, ὁ πολὺς Εὐσέβιος Καισαρείας, διαβεβαιώνοντας ὅτι εἴμαστε χριστιανοὶ «τὸ γένος Ἑλλήνων ὄντες».

Τὰ ἐρωτήματα ποὺ τίθενται ἐδῶ εἶναι: πῶς ἀντιλαμβανόμαστε σήμερα τὴν ταυτότητά μας, καὶ ποιά ἡ σημασία της μέσα στὸ εὐρωπαϊκὸ γίγνεσθαι;

Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο, θεωρῶ κυριολεκτικῶς μοναδική τὴ συμβολὴ τῆς τιμωμένης Πρωτάνεως, τῆς κυρίας Ἑλένης Γλύκατζη - Ἀρβελέρ. Στὸ σπουδαῖο βιβλίο τῆς *The Making of Europe*, ἐκθέτει τὸν κυριολεκτικῶς θεμελιώδη ρόλο τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴ διαμόρφωση τῆς Εὐρώπης, καὶ ὄχι μόνον τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ὅπως πιστεύουν οἱ Δυτικοί.

Ἡ συγγραφέας ἐξηγεῖ τὸν πρωταγωνιστικὸ ρόλο τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας στὴ γένεση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Φανερῶνει μὲ ἐνάργεια καὶ χωρὶς καμιάν ἐπιθετικότητα τὴν ἐνότητα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, καὶ δείχνει ὅτι ἡ ἀπόπειρα διχασμοῦ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ σὲ ἀρχαῖο καὶ βυζαντινὸ, μάλιστα δὲ ἡ ἀντίληψη ὅτι πρόκειται ὄχι μόνον γιὰ διαφορετικές, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀλληλοαναιρούμενες πνευματικές ὀντότητες, εἶναι προῖον ἰδεολογικῆς ἐρμηνείας καὶ ὄχι ἐπιστημονικῆς σπουδῆς.

Ἡ κ. Ἀρβελέρ διδάσκει τὴν ἐνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέσα στοὺς αἰῶνες. Στὸ συγκεκριμένο ἔργο τῆς, καταδείχνει ὅτι χωρὶς τὴ βάλπισή του στὸ χριστιανισμό, τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ὁ διαμορφωτὴς τῆς Εὐρώπης. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἡ δύναμις ποὺ ἔκανε τοὺς λαοὺς τῆς δυτικῆς Εὐρώπης νὰ μετάσχουν σὲ μιὰ κοινότητα, νὰ ζήσουν τὴν κοινό-

τητα καὶ νὰ τὴν ἔχουν ὡς ἰδανικὸ, ἀκόμη κι ὅταν διεσπάσθησαν. Ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία εἶναι τὸ πρῶτο κράτος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, τὸ κράτος ποὺ δίδαξε τοὺς Εὐρωπαίους ὅτι ὄχι μόνον ἡ πολιτιστικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτειακὴ τους ἔνωση εἶναι ἰδεῶδες.

Ἡ κ. Ἀρβελέρ, χωρὶς καθόλου νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ προσοχή, ἔχει μιὰ διαύγεια καὶ μιὰ γλαφυρότητα ποὺ πηγαίνει τὸν ἀναγνώστη πέρα ἀπὸ τὴν ἀπλὴ κατανόηση.

Ὅταν ἐδιάβασα τὶς φράσεις τῆς μὲ τὶς ὁποῖες ἐξηγεῖ ὅτι ἡ κραυγὴ «Ἐλευθερία ἢ θάνατος!», βγαίνει ἀπὸ τὰ ἴδια στήθη ποὺ βγήκε ἡ κραυγὴ «Ἴτε παῖδες Ἑλλήνων!», ἀπὸ τὰ ἴδια στήθη ποὺ βγήκε ἡ κραυγὴ «Ἐν τούτῳ Νίκα!», κι ἀπὸ τὰ ἴδια στήθη ποὺ αἰῶνες τώρα βγαίνουν οἱ Χαιρετισμοὶ τῆ Ὑπερμάχῳ, αἰσθάνθηκα ὅτι μέσα στὶς σελίδες τοῦ βιβλίου ἔβλεπα ζωντανὸ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα, ὅπως τὸ νιώθουμε ζωντανὸ καὶ ἀσπαῖρον, ἀπὸ τὸν Ὅμηρο στοὺς Πατέρες, κι ἀπὸ τοὺς Πατέρες σὲ μᾶς.

Αὐτὸ τὸ μέγα ἑλληνικὸ συλλεϊτουργο ζήσαμε ἐδῶ σήμερα. Εὐχομαί ἡ εὐλογία τῆς σημερινῆς τελετῆς νὰ μείνει σὲ ὅλους ὡς μῆνυμα εὐθύνης μας ἔναντι τῶν Ἑλλήνων τοῦ αὔριο.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΘΕΜΕΛΗ

Ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Ἰ. Κούρτη
 Α' Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου

Ὁ Νικόλαος Θέμελης τοῦ Περικλῆ γεννήθηκε στὴ Σάμο, στὸ ἱστορικὸ νησί τοῦ Πυθαγόρα.

Μετὰ τὶς γυμνασιακὲς του σπουδὲς στὸ Πυθαγόρειο Γυμνάσιο Σάμου, ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ διέμενε στὴν Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου ὡς ὑπότροφος τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τιμοθέου Θέμελη.

Φοίτησε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἔχοντας ὡς κηδεμόνα του τὸν τότε Ἐξαρχο τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Ἀθήνα Ἀρχιμανδρίτη Βενέδικτο Παπαδόπουλο μετέπειτα Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ὁ ὁποῖος τὸν μύησε, ὡς ἄριστος νομικός, στὶς γενικὲς ἀρχὲς τοῦ δικαίου καὶ τοῦ μετέδωσε τὰ πρῶτα φῶτα στὴ Νομικὴ ἐπιστήμη.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ὡς νεαρὸς φοιτητὴς συμμετέσχε στὴν ἀντιστασιακὴ ὀργάνωση «ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ» καὶ τιμῆθηκε μὲ τὸ μετάλλιο τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης. Μετὰ τὴ λήψη τοῦ πτυχίου του, ἄσκησε γιὰ μικρὸ χρονικὸ διάστημα τὸ λειτούργημα τοῦ Δικηγόρου στὴν Ἀθήνα.

Τὸ ἔτος 1948 κλήθηκε νὰ ἐκπληρώσει τὶς στρατιωτικὲς του ὑποχρεώσεις καὶ ὀνομάσθηκε ἔφεδρος Ἀνθυπολοχαγὸς Πεζικοῦ, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὴ Σχολὴ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Κερκύρας. Ἀπολύθηκε ἀπὸ τὶς τάξεις τοῦ Στρατοῦ τὸ ἔτος 1950, στρατεύθηκε ὁμως καὶ πάλι τὸ ἔτος 1952 ὡς ἔφεδρος Λοχαγὸς Δικαστικοῦ καὶ ὑπηρέτησε στὸ Διαρκὲς Στρατοδικεῖο Ἰωαννίνων ὡς Εἰσηγητὴς-Ἀνακριτὴς

του Ἐπιτελείου. Γιὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του ὡς Λοχαγοῦ Δικαστικοῦ ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ καὶ τὸ ἔξις περιστατικό:

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1952 κλήθηκε νὰ διενεργήσει τακτικὴ ἀνάκριση καὶ νὰ περαιώσει μία ἀνατριχιαστικὴ ὑπόθεση κατασκοπείας, γιὰ τὴν διάπραξη τῆς ὁποίας ὁ ἰσχύων τότε ἄ.ν. 375/1936 προέβλεπε ἔξοις ποινὲς καὶ ἀπαγόρευε τὴν ἄσκηση ἔνδικου μέσου γιὰ ἐπανεξέταση τῆς ὑποθέσεως. Ὁ τρόπος καὶ ἡ διαδικασία ποὺ ἀκολούθησε ἢ προηγηθεῖσα προανάκριση ἰστορεῖται ἀπὸ τὸν Ν. Θέμελη μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειές της στὸ βιβλίο του «*Τὸν δρόμο τετέληκα*» καὶ στὸ κεφάλαιο «*Τὸ θλιβερὸ παρασκήνιο*». Ἡ ὑπόθεση αὐτὴ ἦταν ἰδιαίτερα σοβαρὴ καὶ κρίσιμη, γιὰ εἶχαν συλληφθεῖ ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς Ἀρχὲς τῆς Κόνιτσας 40 κατηγορούμενοι, κάτοικοι τῆς παραμεθορίου περιοχῆς, μὲ τὴν κατηγορία τῆς διοργάνωσης δικτύου κατασκοπείας σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς παροχῆς πρὸς τὸν ἐχθρὸ μυστικῶν πληροφοριῶν στρατιωτικῆς σημασίας. Ὁ νεαρὸς τότε ἀνακριτὴς βρέθηκε στὴν πολὺ δύσκολη θέση νὰ ἀντιμετωπίσει ἓνα ὀλόκληρο παραστρατιωτικὸ μηχανισμό ποὺ ἐπιζητοῦσε τὴν συντόμευση τῶν ἀνακριτικῶν ἐνεργειῶν, τὴν παραπομπὴ τῶν συλληφθέντων «κατασκόπων» στὸ ἀκροατήριό τοῦ Στρατοδικείου, τὴν καταδίκη τους καὶ τὴν ταχύτερη ἐκτέλεση τῶν πρωταίων, στὸ συνήθη τόπο ἐκτελέσεων (θέση «*Αὐγὸ*» ἐγγὺς τῆς πόλεως Ἰωαννίνων). Κατὰ τὴν πρόοδο τῆς ἀνάκρισης προέκυψε, ὅτι ὅλοι οἱ κατηγορούμενοι ὁμολογοῦσαν τὴν ἐνοχίαν τους, πλὴν ὅμως ὅπως προέκυψε ἀπὸ τὶς ἐπίμονες καὶ ἐξονυχιστικὲς ἔρευνες τῆς ἀνάκρισης, οἱ ὁμολογίες τους ἀποσπᾶσθησαν, ὕστερα ἀπὸ φρικτὰ βασανιστήρια καὶ ψυχολογικοὺς καταναγκασμοὺς (μὲ ἀγρίους ξυλοδαρμοὺς, σκηνοθετημένες ἐκτελέσεις τὶς νυκτερινὲς ὥρες, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν προβολέων σὲ διάφορες χαράδρες τῆς περιοχῆς καὶ μὲ παροχὴ ὡς φαγητοῦ γιὰ πολλὰς ἡμέρας ξηροῦ μπακαλιάρου χωρὶς σταγόνα νερό, κλπ.). Ἐπιστρατεύοντας ὅμως ὅλη τὴν ψυχικὴ του δύναμη ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς Ν. Θέμελης, ἐπέλεξε νὰ ἀκολουθήσει τὸν δρόμο ποὺ τοῦ ὑπαγόρευαν τὸ ὑψηλὸ φρόνημα, ἡ δικαστικὴ του συνείδηση καὶ τὸ χρέος πρὸς τὸν ἀδικούμενο συνάνθρωπό του καὶ προέβη σὲ ἀπαλλακτικὴ εἰσήγηση. Ὅμως τὸ παραδικαστικὸ κύκλωμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρέπεμψε τελικὰ ὅλους τοὺς κατηγορούμε-

νοὺς στὸ ἀκροατήριό τοῦ Στρατοδικείου Ἰωαννίνων, τὸ ὁποῖο ὅμως ὁμόφωνα, μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 56/1953 ἀπόφασή του, κήρυξε ἀθώους ὅλους τοὺς κατηγορούμενους, ὀρισμένοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέστειλαν εὐχαριστήριες ἐπιστολὲς πρὸς τὸν σωτήρα τους ἀξιωματικὸ Ν. Θέμελη μὲ ἰδιαίτερο συγκινητικὸ περιεχόμενο. Δίκαια λοιπὸν πρέπει νὰ αἰσθάνεται σήμερα ὁ Ν. Θέμελης ἰδιαίτερη ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ ἐπιτεύγμα τοῦ αὐτοῦ, ὅπως καὶ γιὰ ἄλλα ποὺ ἐπιτέλεσε κατὰ τὴ μακρὰ ὑπηρεσία του στὸ δικαστικὸ σῶμα καὶ στὸν εὐρύτερο δημόσιο τομέα. Ὁ Ν. Θέμελης ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὶς δοκιμασίες ποὺ εἶχε ὑποστῆ στὴ Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη, στράφηκε πρὸς τὴ Διοικητικὴ Δικαιοσύνη. Ἔτσι ὑπέβαλε σχετικὴ αἴτηση πρὸς τὸ Ἀνώτατο Δικαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖο ὁμόφωνα τὸν ἐπέλεξε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου Καλαμάτας. Τὸ 1967 προήχθη στὸ βαθμὸ τοῦ Ἐφέτη καὶ τὸ 1968 ἢ Ὀλομέλεια τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸν ἐπέλεξε Πάρεδρος τοῦ Συνεδρίου. Τὸ 1978 τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο τὸν προήγαγε στὸ βαθμὸ τοῦ Συμβούλου καὶ τὸ 1979 στὸ βαθμὸ τοῦ Προέδρου ὡς τὸν ἀρχαιότερο Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἄσκησε τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου γιὰ δέκα ἔτη μέχρι 30/6/1989.

Σπουδαία ὅμως ὑπῆρξε ἡ συμβολὴ τοῦ Ν. Θέμελη στὴν ἀναβάθμιση καὶ τὴν ἐνίσχυση τοῦ κύρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων του πέτυχε, ὕστερα ἀπὸ συνεχεῖς καὶ ἐπίμονες προσπάθειες, νὰ ἀνασύρει τὸ Συνέδριο ἀπὸ τὴν ἀφάνεια καὶ νὰ κατοχυρώσει τὶς συνταγματικὲς ἀρμοδιότητές του ὡς τρίτου ἀνωτάτου δημοσιονομικοῦ δικαστηρίου τῆς χώρας. Ἀνυποχώρητος καὶ ἀσυμβίβαστος ἦλθε σὲ ἀντιπαράθεση καὶ μὲ ὑψηλόβαθμα στελέχη της μετὰ τὸ 1981 Κυβερνήσεως γιὰ νὰ προασπίσει τὸ κῆρος τοῦ ἀρχαιότερου καὶ μακροβιότερου θεσμοῦ τῆς χώρας, τὸν ὁποῖο κατέστησε, ἰδίως μετὰ τὴν κατάρτιση καὶ ὑποβολὴ στὸ Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τῆς Ἐτήσιας Ἐκθεσης τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, σημαντικὸ παράγοντα ἐπιβολῆς χρηστῆς διαχείρισης τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας καὶ δημοσιονομικῆς πειθαρχίας.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1989 ἔλαβε μέρος στὴν ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνηση Ἰωάννη Γρίβα ὡς Ὑπουργὸς Προεδρίας καὶ στὴ συνέχεια στὴν Οἰκουμενικὴ Κυβέρνηση Ξενοφῶντα Ζολώτα, ὡς Ὑπουργὸς Προεδρίας,

ἐνῶ παράλληλα ἄσκησε ἐπὶ δίμηνο καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐκπροσώπου.

Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1990 διορίστηκε, ὕστερα ἀπὸ τὴ σχετική ἔγκριση τῆς 15μελοῦς ἐκ Βουλευτῶν Διακομματικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Τ.Ε., θέση στὴν ὁποία παρέμεινε μέχρι τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1993, ὅποτε καὶ υπέβαλε τὴν παραίτησή του λόγω διαφωνίας του μετὸν τότε Ὑπουργὸ Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ιδρύσεως τῆς ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ διετέλεσε Γενικὸς Γραμματέας αὐτῆς με Πρόεδρο τὸν τέως Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καὶ διακεκριμένο νομομαθῆ ἀείμνηστο Μιχ. Στασινόπουλο. Ἦδη ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Στέγη Ἀχιλλέως καὶ Εὐδοκίας Κούβελου» με Πρόεδρο τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο. Σκοπὸς τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐκπαίδευση καὶ μόρφωση νέων (μαθητῶν, φοιτητῶν), καθὼς καὶ ἡ περίθαλψη ἀπροστάτευτων παιδιῶν καὶ ἀναπήρων προσώπων καὶ γερόντων, πού βρίσκονται ἀποδεδειγμένα σὲ οικονομικὴ ἀδυναμία. Ἐπίσης σήμερα προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στὸ Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα «Ἐρρῖκος Ντυνᾶν» ὡς Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου, ἐνῶ στὸ πρόσφατο παρελθὸν τέθηκε ἐπικεφαλῆς καὶ τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνοαλβανικῆς Πνευματικῆς Συγκέντρωσης, πού ἔχει ὡς στόχο τὴν ἐξομάλυνση τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν καὶ τὴ δημιουργία σχέσεως καλῆς γειτονίας γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν εὐημερία τῶν δύο λαῶν καὶ τὴν παγίωση τῆς εἰρήνης στὴν περιοχὴ αὐτή.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ ἔτους 1997 ὅταν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συγκρότησε με ἀπόφασή της Πενταμελῆ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τρεῖς Μητροπολίτες καὶ δυὸ λαϊκὰ μέλη, γιὰ διενέργεια οικονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου στὰ οικονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας, συμμετέσχε στὴν Ἐπιτροπὴ αὐτή.

Ἡ Πρόεδρος τῆς «Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ΑΘΗΝΑ 2004 ΑΕ» Γιάννα Ἀγγελοπούλου, ἐκτιμώντας τὴν ἐμπειρία του στὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν, τὴν ἐπιστημονικὴ του κατάρτιση καὶ τὴν ἀποθησαυρισμένη ἐμπειρία του στὸν ἔλεγ-

χο τῶν οικονομικῶν, ιδιαίτερα ὁμως τὸ ἦθος του καὶ τὴν ἐν γένει πολιτεία του στὸ δικαστικὸ σῶμα καὶ τὴ δημόσια διοίκηση, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπάρχουσα ἔξωθεν γι αὐτὸν καλὴ μαρτυρία, τὸν παρεκάλεσε νὰ τεθεῖ ἐπικεφαλῆς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐσωτερικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ἐταιρείας, ἀποστολῆ τῆς ὁποίας ἦταν ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τῆς νομιμότητας καὶ ὀρθότητας τῶν συναπτομένων συμβάσεων αὐτῆς, καθὼς καὶ τῶν διαφόρων ἐνταλμάτων πληρωμῆς.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοῦ ἔχει ἀπονεύσει τὸ Ὀφφίκιο τοῦ Ἀρχοντος Μεγάλου Δικαιοφύλακα καὶ τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων τὸν Μεγαλόσταυρο τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἀπὸ τίς μελέτες καὶ ἐργασίες πού συνέγραψε καθόλη τὴ μακρὰ σταδιοδρομία του, οἱ πιὸ ἀξιόλογες πού πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

1. Οἱ Δικηγόροι κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ λειτουργήματός τους ἐνώπιον τῶν Ποινικῶν Στρατιωτικῶν καὶ Διοικητικῶν Δικαστηρίων.
2. Ἡ ἐγκαθίδρυση τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων τῆς οὐσίας.
3. Οἱ Δημογραφικὲς ἐξελίξεις στὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ οικονομικὲς, κοινωνικὲς καὶ ἐθνικὲς συνέπειές τους.
4. Ἡ Ἐτήσια Ἐκθεση τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.
5. Τὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο (150 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του).
6. Ἡ Δημόσια Διοίκηση - Ὁ μεγάλος ἀσθενής.
7. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο τῆς Εὐρώπης.
8. Τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα (1824-1825) καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεώς τους ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο.
9. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους καὶ τὸ ἄρθρο 98 τοῦ Συντάγματος.
10. Οἱ Ἅγιοι Τόποι καὶ τὰ ἐπ αὐτῶν δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.
11. Τακτικὴ καὶ Λαϊκὴ Δικαιοσύνη.
12. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Διοικήσεως.
13. Τὸν Δρόμο Τετέλεκα. Τὸ βιβλίον αὐτό, πού προλογίζεται ἀπὸ τὸν τέως Πρωθυπουργὸ κ. Γεώργιο Ράλλη, ἐκδόθηκε τὸ 1998 καὶ καταγράφει τίς ἀγωνιώδεις προσπάθειές του γιὰ τὴν ἐδραίωση καὶ ἐξασφάλιση τῆς λειτουργίας τοῦ ἀρχαιότερου καὶ μακροβιότερου θεσμοῦ τῆς χώρας μας, δηλαδὴ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ

Συνεδρίου καὶ τὶς ἐμπειρίες καὶ δοκιμασίες του στὸ Δικαστικὸ Σῶμα καὶ γενικότερα στὴ Δημόσια Διοίκηση.

14. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τῶν δαπανῶν τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

15. Ὁ διαχειριστικὸς ἔλεγχος τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας.

16. Τὰ δημόσια οἰκονομικά τῆς χώρας. - Ἡ χρηστὴ διαχείριση.

17. Ἐπιλογή Δικαστικῆς ἡγεσίας.

18. Συνλείτουργο Δικαστῶν-Δικηγόρων.

19. Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. - Ἡ ἀκτινοβολία τῆς.

20. Ἡ Κηδεμονία τῆς Δικαιοσύνης.

21. Ἑλληνισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία.

Ὁ τιμηθεὶς κ. Νικόλαος Θέμελης, εὐχαριστεῖ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς τιμητικῆς διακρίσεως.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ

Συμβούλου τοῦ Μακαριωτάτου ἐπὶ θεμάτων Ἀθλητισμοῦ

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κυρία ἀναπληρώτρια Ὑπουργὲ Πολιτισμοῦ Κυρία Φάνη Πάλλη-Πετραλιᾶ, κύριε Γενικὲ Γραμματέα Ἀθλητισμοῦ καὶ Ὀλυμπιονίκη Κύριε Κονκοδῆμε, κυρίες καὶ κύριοι,

Ὅρισθηκα ἀπὸ τὸν κύριο Παναγιώτη Γιαννάκη νὰ συντάξω καὶ νὰ παρουσιάσω ἐνώπιόν σας ἕνα βιογραφικὸ σημεῖωμα μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του.

Αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ πού μοῦ ἀνετέθη ἦταν πολὺ τιμητικὴ, ἀλλὰ καὶ δύσκολη συγχρόνως, καθὼς ἔπρεπε μέσα σὲ λίγες λέξεις νὰ σᾶς μεταφέρω ὅλα αὐτὰ τὰ σπουδαῖα καὶ σημαντικὰ πού ὁ κύριος Γιαννάκης ἔχει κατορθώσει μέχρι σήμερα.

Μὲ λίγα λόγια, λοιπόν, θὰ ἀναφερθῶ στὸ βίο τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἀθλητῆ, προπονητῆ καὶ οἰκογενειάρχη.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συγχαίρει τὸν κ. Παναγιώτη Γιαννάκη γιὰ τὴν βράβεισή του.

Ἐπιτρέψτε μου, ὅμως, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τοῦ βιογραφικοῦ νὰ σᾶς ἀναφέρω τρεῖς πολὺ σημαντικὲς λέξεις πού ὁ κύριος Γιαννάκης χρησιμοποίησε, ὅταν μοῦ παραχώρησε συνέντευξη στὸ πλαίσιο τῆς ἐκπομπῆς μου στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

1. Ἀγάπη γιὰ τὸ μπάσκετ, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅ,τι ἄλλο κάνει ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς.
2. Ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν συναθλητῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσων ἔχουν ἓναν κοινὸ σκοπὸ, ἓναν στόχο καὶ
3. Εὐἀγωνίζεσθαι μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων.

Αὐτὲς οἱ τρεῖς λέξεις μοῦ ἔκαναν ἐντύπωση, καθὼς διαπίστωσα τὸ βαθύτερο νόημά τους μέσα ἀπὸ τὴ συνομιλία μου μὲ τὸν κύριο Γιαννάκη καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ ἰδανικὰ πρεσβεύει καὶ διδάσκει μὲ τὴ συμπεριφορὰ του, μὲ τὸ λόγο του καὶ τὸ ἔργο του ἐδῶ καὶ πολλὰ ἔτη τόσο ἐντὸς γηπέδων ὅσο καὶ ἐκτός.

Στὴ συνέχεια καὶ χωρὶς νὰ σᾶς κουράσω, θὰ ἀναγνώσω τὸ βιογραφικὸ τοῦ κυρίου Γιαννάκη πού ὡς γνωστὸ μικροὶ καὶ μεγάλοι, φίλαθλοι καὶ μὴ, τὸν ἀποκαλοῦν «Δράκο», προσωνύμιο πού τοῦ ἔχουν δώσει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια οἱ ἀθλητικοὶ δημοσιογράφοι

πού πραγματικὰ ἀγαποῦν, ἐκτιμοῦν καὶ σέβονται τὸν Παναγιώτη Γιαννάκη καὶ μάλιστα, ὅπως βλέπω ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέση, ἔχουν κατακλύσει τὴν αἴθουσα καὶ τιμοῦν μὲ τὴν παρουσία τους τὸν ἀθλητὴ καὶ τὸν ἄνθρωπο πού ἔχει γράψει χρυσὲς σελίδες δόξας καὶ τιμῆς στὰ γήπεδα τοῦ μπάσκετ.

Ὁ Παναγιώτης Γιαννάκης εἶναι μία ἀπὸ τὶς κορυφαῖες φυσιογνωμίες ὄχι μόνο τοῦ ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ παγκόσμιου μπάσκετ. Τὸν Σεπτέμβριο ἦταν προπονητὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑλλάδος πού κατέκτησε τὸ χρυσὸ μετάλλιο στὸ Εὐρωμπάσκετ τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἔγραψε ἱστορία, καθὼς ἔγινε ὁ πρῶτος Εὐρωπαῖος πού ἔχει κατακτήσει αὐτὸ τὸν τίτλο καὶ ὡς παίκτης (1987) καὶ ὡς προπονητὴς (2005). Γεννήθηκε στὴ Νίκαια, τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 1959. Τὸ Μαρούσι εἶναι ὁ τρίτος σταθμὸς τῆς προπονητικῆς του καριέρας μετὰ τὴν Ἐθνικὴ Ὀμάδα (1997-1999, 2004-05) καὶ τὸν Πανιώνιο (2001-02).

Ὡς παίκτης ἄφησε ἐποχὴ, ἀφοῦ ἦταν ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδας σὲ ὅλες τὶς μεγάλες στιγμὲς της μὲ ἀποκορύφωμα τὴν κατάκτηση τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου στὸ Εὐρωμπάσκετ τοῦ 1987 (Ἀθήνα), τοῦ ἀργυροῦ

μεταλλίου στοῦ Εὐρωμπάσκει τοῦ 1989 (Ζάγκρεμπ) καὶ τῆ συμμετοχῆ στὴν Ὀλυμπιάδα τῆς Ἀτλάντα τὸ 1996 (5ῃ θέσῃ). Εἶναι ρέκορντμαν συμμετοχῶν στοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ μας συγκρότημα μὲ 351 συμμετοχές, πού ἀποτελεῖ πανευρωπαϊκὸ ρεκόρ. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε, ἡ φανέλα του κρέμεται στοῦ «Hall of Fame» τοῦ μπάσκει στοῦ Springfield Μὲ τῆ γαλανόλευκη, ὁ «δράκος», ὅπως εἶναι τὸ παρασούκι του, ἔχει πετύχει 5.282 πόντους. Ξεκίνησε τὴν καριέρα του ἀπὸ τὸν Ἴωνικὸ Νικαίας (1971-1984), μεταγράφηκε στὸν Ἄρη (1984-93), ἔπαιξε στὸν Πανιώνιο (1993-94), ἐνῶ τελευταῖος σταθμὸς του ἦταν ὁ Παναθηναϊκὸς (1994-96). Κατέκτησε 1 Κύπελλο Πρωταθλητριῶν Εὐρώπης (Παναθηναϊκὸς 1996), 1 Κύπελλο Κυπελλούχων (Ἄρης 1993), 7 πρωταθλήματα Ἑλλάδας (Ἄρης), 7 Κύπελλα Ἑλλάδας (Ἄρης 6, Παναθηναϊκὸς 1), ἐνῶ ἔλαβε μέρος σὲ 5 φάιναλ φὸρ Κυπέλλου Πρωταθλητριῶν Εὐρώπης (Ἄρης 3, Παναθηναϊκὸς 2). Εἶναι 3ος σκόρερ ὄλων τῶν ἐποχῶν στὴν Α' Ἑθνικὴ μὲ 9.291 πόντους καὶ σημείωσε ἀτομικὸ ρεκόρ μὲ 73 πόντους σὲ ἀγὼνα Ἴωνικὸς Ν. - Ἄρης (1981). Ἐπιλέχθηκε στοῦ Νο 207 τοῦ ντράφτ τοῦ NBA τὸ 1982 ἀπὸ τοὺς Μπόστον Σέλτικς καὶ ἀγωνίστηκε 4 φορές στὴ Μικτὴ Εὐρώπης.

Ἡ προπονητικὴ του καριέρα ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ Ὀμάδα, τὴν ὁποία ὠδήγησε στὴν 4ῃ θέσῃ τοῦ Εὐρωμπάσκει 1997 καὶ στὴν 4ῃ θέσῃ τοῦ Μουντομπάσκει 1998. Ἐπανῆλθε στοῦ τιμὸνι της, ὡς ὑπηρε-

σιακὸς προπονητὴς γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τῆς Ἀθήνας κατακτώντας τὴν 5ῃ θέσῃ. Παρέμεινε στοῦ πόστο, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατάκτηση τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου στοῦ Εὐρωμπάσκει τοῦ Βελιγραδίου. Τὸ ρεκόρ του ὡς Ὀμοσπονδιακὸς τεχνικὸς εἶναι 40 νίκες - 20 ἤττες. Τὴν περίοδο 2001-02 ὠδήγησε τὸν Πανιώνιο στὴν κατάκτηση τῆς 5ῃς θέσῃς καὶ στοὺς 8 τοῦ Κόρατς. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του τὸ Μαρούσι ἔκανε τὴν καλύτερη πορεία τῆς ἱστορίας του παίζοντας στὸν τελικὸ τοῦ πρωταθλήματος καὶ τῆς Ε.Λ. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναδείχθηκε προπονητὴς τῆς χρονιάς γιὰ τὴν περίοδο 2003-04. Ἦδη μὲ τὸ ξεκίνημα τῆς φετινῆς περιόδου, τὸ Μαρούσι προκρίθηκε στὸν τελικὸ τοῦ κυπέλλου Ἑλλάδος, γιὰ δευτέρη φορὰ στὴν ἱστορία του.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 2002 ἐξελέγη πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Προπονητῶν (ΣΕΠΚ), ἐνῶ ἔχει ἐνεργὸ συμμετοχὴ στοῦ «Χαμόγελο τοῦ Παιδιοῦ».

Εἶναι παντρεμένος μὲ τὴν Εὐγενία Τζεφεράκου, μὲ τὴν ὁποία ἔχει δύο παιδιά. Τὸν Δημήτρη πού ἀκολουθεῖ τὰ χνάρια τοῦ πατέρα του καὶ ἔχει ξεκινήσει ἀπὸ μικρὸς τὴν καριέρα του στὴν καλαθοσφαίριση καὶ τὴν Καλλιόπη πού σπουδάζει στὶς Η.Π.Α., Ἀθλητικὴ Διοίκηση καὶ τὴν ἔχει «κοπανήσει» ἀπὸ τίς σπουδές της γιὰ λίγες ἡμέρες προκειμένου νὰ παρευρεθεῖ στὴν τελετὴ αὐτὴ ὅπου τιμᾶται ὁ πατέρας της.

Σὰς εὐχαριστῶ.

ΕΠΙΑΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΘΕΜΕΛΗ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΓΙΑΝΝΑΚΗ

Μετὰ τὴν ἀπονομὴ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων στοὺς κ.κ. Θέμελη καὶ Γιαννάκη ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν κοινωνικὴ προσφορὰ ἀμφοτέρων. Ὑπογράμμισε ὅτι, ἂν καὶ προέρχονται ἀπὸ διαφορετικοὺς χώρους, ἔχουν ἓνα κοινὸ, ὅτι διεκρίθησαν καὶ ἐπέτυχαν ὑψηλοὺς στόχους, ὁ καθένας στὸν τομέα του. Γιὰ τὸν κ. Ν. Θέμελη τόνισε ὅτι εἶναι ἰδιαίτερος πιστὸς καὶ εὐλαβὴς ἄνθρωπος καὶ ὅτι προσέφερε τίς ὑπηρεσίες του στὴν Ἐκκλησία, ὅποτε τοῦτο ἐζητήθη. Γιὰ τὸν κ. Π. Γιαννάκη ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι ἀποτελεῖ πρότυπο ὄχι μόνον γιὰ τὰ ἀθλητικὰ του ἐπιτεύγματα, ἀλλὰ

καὶ γιὰ τὸ ἦθος του καὶ τὴν προσωπικότητά του. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὁ Μακαριώτατος ἔκανε σαφὲς ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας στηρίζει τὸν ἀθλητισμὸ καὶ τὰ εὐγενῆ ἀθλητικὰ ιδεώδη. Ἀνέφερε ὅτι ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος συνέγραψε εἰδικὴ μελέτη ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ὅτι ὁ Ἅγιος καὶ Ἑθνομάρτυς Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος ἐργάσθηκε γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῶν ἀθλητικῶν σωματείων στὴν Σμύρνη πρὸ τοῦ 1922. Ἐπίσης ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπενθύμισε ὅτι πολλὰ τοπικὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα ἰδρύθηκαν μὲ πρωτοβουλία φιλοπροόδων ἱερέων, οἱ ὁποῖοι ἐργάσθηκαν μὲ φιλότιμο στὸν τομέα τῆς νεότητος.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ι.Σ. ΣΤΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ Ι.Σ.Ι.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 590/1977 καθορίζει ποιες εἶναι οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.), τὸ δὲ ἄρθρον 9 καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητες τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου (Δ.Ι.Σ.).

Ἡ ὑποκατάσταση τῆς Δ.Ι.Σ. στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Ι.Σ.Ι. εἶναι δυνατή, κατὰ νόμον, μόνον κατὰ τὸ λεγόμενον «μεσοδιάστημα», δηλαδή κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τὸ ὁποῖον «μεσολαβεῖ» μέχρι συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι. ἢ, κατ' ἄλλην διατύπωσιν, ὅταν δὲν εὐρίσκεται ἐν συνεδριάσει ἡ Ι.Σ.Ι. (ἄρθρον 9 παραγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977). Ἡ δυνατότης αὐτὴ ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. διὰ λόγους διευκολύνσεως τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἡ Ι.Σ.Ι. συνεδριάζει μίαν μόνον φορὰν τὸ ἔτος κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον (τακτικὴ σύνοδος) ἐκτάκτως δὲ μόνον ὅταν συντρέξει εἰδικὸς λόγος κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ διατάξεις, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ μὴ συνεδριάσει ἐκτάκτως. Κατ' ἐξαιρέσιν ὅμως ὑπάρχουν ὀρισμένες ἀρμοδιότητες τῆς Ι.Σ.Ι., τὶς ὁποῖες ἡ Δ.Ι.Σ. δὲν δύναται νὰ ἀσκήσει, οἱ ἀρμοδιότητες δὲ αὐτὲς προβλέπονται ἀπὸ τὴν αὐτὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 590/1977 καὶ εἶναι ἡ ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου, ἡ ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς τοῦ ἀφορισμοῦ, ἡ ἐκδίκασις αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως κατὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ ἡ κρίσις περὶ προσφυγῶν κατὰ τοῦ καταλόγου ἐκλογίμων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου. Εἰδικότερα ἡ διάταξις αὐτὴ ἔχει ὡς ἀκολούθως: «Ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὸ μεσολαβοῦν μέχρι συγκλήσεως τῆς Ι.Σ.Ι. χρονικὸν διάστημα ἀσκεῖ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν - διοικητικὴν ἐξουσίαν κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, τὰς ἱεράς παραδόσεις καὶ τοὺς νόμους, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος, ὑπὸ στοιχεῖα ζ', θ', ι', καὶ ιγ' ὀρισμένων, καθ' ὃ δὲ διάστημα συνεδριάζει ἡ Ι.Σ.Ι. ἡ Δ.Ι.Σ. λειτουργεῖ ἀσκοῦσα τὰς ἰδίας αὐτῆς ἀρμοδιότητας».

Ἐκ τῆς διατάξεως αὐτῆς συνάγεται, κατὰ ὑποστηρικθεῖσαν καὶ νομολογιακῶς ἄποψιν, ὅτι ὅλες τὶς ἄλλες ἀρμοδιότητες τῆς Ι.Σ.Ι. δύναται ἡ Δ.Ι.Σ. νὰ τὶς ἀσκήσει κατὰ τὸ «μεσοδιάστημα», διότι ἡ ἀπαγόρευσις ἀφορᾷ μόνον τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται ρητὰ εἰς τὴν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 590/1977 (βλ. Διοικητικὸ Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν 716 καὶ 1587/2004). Ἡ ἄποψις αὐτὴ μὲ εὐρίσκει ἐντελῶς ἀντίθετον διότι ὑπάρχουν ἀρμοδιότητες τῆς Ι.Σ.Ι., τὶς ὁποῖες ἡ Δ.Ι.Σ. δὲν δύναται νὰ τὶς ἀσκήσει καίτοι δὲν ἀπαριθμοῦνται αὐτὲς μεταξὺ τῶν ρητῶν ἀπαγορευμένων εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 590/1977. Πρόκειται περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ι.Σ.Ι. νὰ «ἐγκρίνει» ἀποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. ὅταν ἡ ἐγκρισὶς αὐτὴ προβλέπεται ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου. Ἔτσι τὸ ἄρθρον 42 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 ὀρίζει ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ λειτουργίας καὶ διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων θεσπίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ. «ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι.». Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὁ νομοθέτης ἀξιοῖ ὅπως ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκριθεῖ ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι., θέλει δηλαδή ἡ Ι.Σ.Ι., ὡς διαφορετικὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ὄργανο καὶ ὑπερκείμενον αὐτῆς, νὰ ἐλέγξη τὴν ἀπόφασις τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ νὰ κρίνει, αὐτὴ αὐτοτελῶς καὶ κυριαρχικῶς, ἐὰν πρέπει νὰ θεσπισθῇ ὀργανισμὸς μὲ τὸ περιεχόμενον τὸ ὁποῖον καθώρισεν ἡ Δ.Ι.Σ. Συνεπῶς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτὴν τῆς Ι.Σ.Ι. δὲν δύναται νὰ τὴν ἀσκήσει ἡ

Τοῦ

κ. Ἀναστασίου Μαρίνου
Δρος Νομικῆς, Ἐπιτίμου
Ἀντιπροέδρου τοῦ Σ.τ. Ε.

Δ.Ι.Σ. διότι τότε ὁ «ἐλέγχων» (Ι.Σ.Ι.) θὰ ὑποκαθίστατο ἀπὸ τὸν «ἐλεγχόμενον» (Δ.Ι.Σ.) καὶ θὰ ἐματαιοῦτο ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε διὰ τὴν τελείωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. νὰ δώσει τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἢ Ι.Σ.Ι. Ἐὰν δηλαδὴ τὴν «συγκατάθεσιν» τῆς Ι.Σ.Ι. ἠδύνατο νὰ τὴν δώσει ἢ Δ.Ι.Σ. τότε ὁ σκοπὸς τοῦ νομοθέτου δὲν θὰ ἰκανοποιεῖτο. Τὸ γεγονός ἐξ ἄλλου ὅτι ἢ Ι.Σ.Ι. δύναται νὰ ἐπιληφθεῖ καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ ἀκυρώσει τὴν συγκεκριμένη, πρᾶξιν τῆς Δ.Ι.Σ. δὲν ὀδηγεῖ εἰς ἀντίθετον συμπέρασμα, διότι μέχρι νὰ ἐπιληφθῇ ἢ Ι.Σ.Ι. ἐκ τῶν ὑστέρων ἢ ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. θὰ τύχει ἐφαρμογῆς, καίτοι δὲν θὰ εἶναι νόμιμη ἐλλείψει ἐγκρίσεώς τῆς ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι.

Τὸ Διοικητικὸν Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἐδέχθη τὴν ἀντίθετον ἄποψιν καὶ ἐθεώρησε ἔγκυρον τὸν ὑπ' ἀριθμ. 69/1994 Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ἀφορᾷ τὸν ὄργανισμόν τοῦ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. (πρῶην TAKE) καίτοι ὁ

Ὄργανισμὸς αὐτὸς δὲν ἔχει ἐγκριθῆ ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. Καὶ τὸν ἐθεώρησεν ἔγκυρον μὲ τὴν σκέψιν ὅτι ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενη ἔγκριση τῆς Ι.Σ.Ι. περιέχεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. μὲ τὴν ὁποῖαν ἐψηφίσθη ὁ ἐν λόγῳ Κανονισμὸς κατὰ τὸ «μεσοδιάστημα» (βλ. τίς ὑπ' ἀριθμ. 716 καὶ 1587/2004 ἀποφάσεις, τίς ὁποῖες δὲν ἐδόθη εὐκαιρία, ἐξ ὅσον γνωρίζω, νὰ τίς ἐλέγξει τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας).

Θεωρῶ ὅτι οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς ἐρμήνευσαν τίς ὡς ἄνω διατάξεις κατὰ τρόπον οὐχὶ ὀρθόν καὶ ἔκρινα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπισημάνω τὴν διαφωνία μου αὐτὴν διὰ νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἢ ἀντίθετος ἄποψη.

Ἀθῆναι 28 Δεκεμβρίου 2005

Δρ. Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος
Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

**ΑΡΧΑΙΑ
ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ**

1. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ «ἐπώαση» τοῦ Ν. 3028/2002 «Γιὰ τὴν προστασία τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ ἐν γένει τῆς Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς» ὑπῆρξε μακρὰ¹ δὲν ἀποφεύχθηκαν τελικῶς ἀσάφειες ἢ κενὰ ποὺ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου προκαλοῦν μεγαλύτερα ἢ μικρότερα προβλήματα. Τὴν Ἐκκλησία ἐνδιαφέρει εἰδικότερα τὸ ἄρθρο 73, ὅπου προβλέπονται τὰ ἑξῆς: «1. *Τὰ ὑπάρχοντα κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ δικαιώματα κυριότη-
τας τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῶν Μητροπόλεων τῆς Δωδεκανήσου, τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Πατριαρχείων
Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ,
τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀνα-
στασίας τῆς Φαρμακολύτριάς στὴ Χαλκιδική, τῶν Βλατάδων στὴ Θεσσαλο-
νίκη καὶ τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη στὴν Πάτμο, ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ
ἄλλων ἐνώσεων προσώπων ποὺ ἐκπροσωποῦν θρησκείες ἢ δόγματα, σὲ
ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀκόμη κι ἂν χρονολογοῦνται
μέχρι καὶ τὸ 1453, διατηροῦνται. 2. *Μὲ τις διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν θίγον-
ται ἰσχύουσες εἰδικῆς διατάξεις περὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους. 3-17. (...)*».*

Ἀπὸ τὰ πολλὰ ζητήματα ποὺ ἀνακύπτουν κατὰ τὴν ἐρμηνεία τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, πρέπει νὰ προταχθεῖ τὸ θέμα, ποιῶν φορέων τὸ δικαίωμα κυριότη-
τας ὑποβάλλεται σὲ ρύθμιση. Ἀπὸ τὴ μὴ διακρινόμενη, γιὰ σαφήνεια δια-
τύπωση τῆς διατάξεως δὲν συνάγεται μὲ βεβαιότητα, ἂν στὴν πρώτη φράση
νοοῦνται τὰ ἐπιμέρους νομικὰ πρόσωπα τῶν ἀναφερόμενων Ἐκκλησιῶν
Ἑλλάδος καὶ Κρήτης ἢ, ἀντιθέτως, αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ Ἐκκλησίες ὡς νομικὰ
πρόσωπα. Ἡ γραμματικὴ ἐρμηνεία τῆς διατάξεως συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς δεύ-
τερης ἐκδοχῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κυριότητα ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν
μνημείων ποὺ βρίσκονται στὴν ἐδαφικὴ περιοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος ἀνήκε ἔκπαλαι στὰ νομικὰ πρόσωπα ἐνοριῶν ἢ μονῶν σπανιότερα
μητροπόλεων, καὶ οὐδέποτε στὴν ὅλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ποὺ, ἄλλωστε,
ἀναγνωρίστηκε ὡς νομικὸ πρόσωπο μόλις τὸ 1969 μὲ τὸ ἄρθρο 1 § 4 τοῦ
Ν.Δ. 126/1969. Ἐπομένως ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ διάταξη ὑπὸ τὴν
ἔννοια, ὅτι ἀφορᾷ στὰ δικαιώματα κυριότητος ὄχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἐπιμέρους
νομικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἢ περιφερειακὴ ὀργάνωση τῶν δύο αὐτῶν
Ἐκκλησιῶν περικλείει.

Τὰ νομικὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προβλέπονται στὸ
ἄρθρο 1 § 4 τοῦ Ν. 590/1977: «*Κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῶν σχέσεις ἡ Ἐκκλησία
τῆς Ἑλλάδος, αἱ Μητροπόλεις, αἱ Ἐνορίαι μετὰ τῶν Ἐνοριακῶν αὐτῶν*

1. Πρβλ. Γ. Στ. Ἀποστολάκη, «1. Ἡ νομοθεσία περὶ προστασίας τῶν Ἀρχαιοτήτων. 2. Τὸ
προσχέδιο τοῦ νέου ἀρχαιολογικοῦ νόμου. Κριτικὲς παρατηρήσεις ἀπὸ τὴ σκοπιὰ τῶν
Μονῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων», *Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς* 84,
τεῦχ. 786 (Ἰαν.-Φεβρ. 2001) 27-51 (37 ἐπ.) = τοῦ ἰδίου, *Προστασία Ἀρχαιοτήτων καὶ Θρη-
σκευτικὰ Μνημεῖα*, Τρίκαλα - Ἀθήνα 2001, σ. 36 ἐπ.

Ναῶν, αἱ Μοναί, ἡ Ἀποστολική Διακονία, ὁ ΟΔΕΠ, τὸ TAKE, τὸ Διορθόδοξον Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Καθιδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μητροπόλεων, τὰ λειτουργοῦντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κεκτημένα νομικὴν προσωπικότητα, εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, (...).

Ἀπὸ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου στὴν πρῶτη ἀπαρίθμηση, πρακτικὴ σημασία ὡς πρὸς τὴν κυριότητα ἐπὶ ἀρχαίων μνημείων ἔχουν, ὅπως εἶναι εὐνόητο, κυρίως οἱ ἐνορίες καὶ οἱ μονές. Σὲ σχέση ὅμως μὲ τὰ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ συνοπτικὴ ἀναφορὰ στὸ ἄρθρο 1 § 4 τοῦ Ν. 590 δὲν ἀφήνει νὰ διαφανεῖ ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τους, πού περιλαμβάνει ἓνα πλῆθος προσκυνημάτων καὶ ἡσυχαστηρίων. Τὰ πρῶτα εἶχαν, μὲ βάση τὸ ἄρθρο 1 § 4 τοῦ Ν. Δ. 126/1969, τὴν ιδιότητα νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, πού μετατράπηκε σὲ ἰδιωτικοῦ δικαίου μὲ τὴν προπαρατεθεῖσα διάταξη τοῦ Ν. 590². Τὰ ἡσυχαστήρια ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους στὴ νεώτερη ἐλληνικὴ ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία μὲ τὸ ἄρθρο 33 τοῦ ἴδιου τοῦ Ν. Δ. 126/1969 καὶ ἤδη προβλέπονται στὸ ἄρθρο 39 § 10 τοῦ Ν. 590/1977. Ὅσα ἔχουν μέχρι τώρα ἰδρυθεῖ λειτουργοῦν εἴτε ἀτύπως, ὡς ἐνώσεις προσώπων γιὰ τὴν ἐπιδίωξη θρησκευτικοῦ σκοποῦ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 107 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα, εἴτε ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου (συνήθως ἰδρύματα, σπανιότερα σωματεῖα ἢ, τέλος, ἀστικὲς ἐταιρεῖες μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα) καὶ διέπονται ἀπὸ τὸν ὄργανισμό τους³.

2. Ἀντικείμενο τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 73 § 1 τοῦ Ν. 3028 εἶναι τὰ «ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα». Τὸ περιεχόμενο τῆς ἔννοιας «ἀρχαῖο μνημεῖο» καθορίζεται στὸ ἄρθρο 2 στοιχ. (αα) τοῦ

ἴδιου νόμου ὡς ἐξῆς: «Ὡς ἀρχαῖα μνημεῖα ἢ ἀρχαῖα νοῦνται ὅλα τὰ πολιτιστικὰ ἀγαθὰ ποῦ ἀνάγονται στοὺς προϊστορικοὺς, ἀρχαίους, βυζαντινοὺς καὶ μεταβυζαντινοὺς χρόνους καὶ χρονολογοῦνται ἕως καὶ τὸ 1830, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20. (...).

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 2, κατὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «μνημεῖο», εἰσάγεται ὑπὸ στοιχεῖα (γγ) καὶ (δδ) ἡ διάκριση τῶν μνημείων σὲ ἀκίνητα καὶ κινητά. Ἐπομένως, ἐφόσον ὁ νόμος δὲν διακρίνει, ἢ παραπάνω διάταξη τοῦ ἄρθρου 73 ἀφορᾷ τόσο σὲ ἀκίνητα ὅσο καὶ σὲ κινητὰ μνημεῖα. Ἡ διάκριση ὡστόσο αὐτὴ δὲν ἔχει ἐν προκειμένῳ πρακτικὴ σημασία ἐνόψει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 21, βάσει τῶν ὁποίων τόσο τὰ ἀκίνητα ἀρχαῖα μνημεῖα ὅσο καὶ τὰ κινητὰ ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στὸ Δημόσιο καὶ εἶναι ἀνεπίδεκτα χρησικτησίας καὶ ἐκτὸς συναλλαγῆς κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 966 Α.Κ. (ἀνεξάρτητα μάλιστα ἀπὸ τὴ συνδρομὴ τῶν ἄλλων προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ). Ἀπὸ τίς διατάξεις αὐτὲς συνάγεται ὅτι μὲ τὸ ἄρθρο 73 § 1 εἰσάγεται ἀπλῶς ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς κυριότητος καί, ἔστω κι ἂν δὲν ἀναφέρεται ρητῶς, τῆς νομῆς⁴ παρέκκλιση ἀπὸ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 21, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐφαρμογὴ τους.

Τὸ ἄρθρο 73 § 1 ἀφορᾷ μόνο σὲ ἀρχαῖα θρησκευτικὰ μνημεῖα, ὄχι σὲ κοσμικά. Ἐπὶ τῶν τελευταίων δὲν διατηρεῖται τὸ δικαίωμα κυριότητος. Ἐξυπακούεται ὅμως ὅτι ὁ «θρησκευτικὸς χαρακτήρας» τῶν συγκεκριμένων κάθε φορὰ μνημείων, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ κατὰ πόσον καὶ σὲ ποῖα ἔκταση ἐφαρμόζονται, οἱ παραπάνω διατάξεις τοῦ Ν. 3028 ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ κριθεῖ μὲ βάση τὸ ὀρθόδοξο κανονικὸ δίκαιο.

Ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 73 § 1 δὲν προϋποθέτει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς, ὅτι τὰ «ἀκίνητα ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα», στὰ ὁποῖα ἀναφέρεται, πρέπει νὰ εἶναι ἀκόμη ἐν χρήσει, δηλαδὴ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξυπηρετοῦν θρησκευτικὸ σκοπὸ. Εἰδικότερα, τὸ δικαίωμα κυριότητος τῆς Ἐκκλησίας δὲν αἴρεται, ἂν πρόκειται γιὰ ἐρειπωμένο ναὸ χρονολογούμενο πρὸ τοῦ 1830 πού δὲν χρησιμοποιεῖται

2. Πρβλ. Σπ. Ν. Τρωιάνου, «Περὶ τῆς νομικῆς φύσεως τῶν Ἰ. Προσκυνημάτων κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν», *Ἐκκλησία* 59 (1982) 196-199.

3. Βλ. Σπ. Ν. Τρωιάνου - Γ. Α. Πουλῆ, *Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιο*, 2η ἔκδ., Ἀθήνα-Κομοτηνὴ 2003, σ. 450 ἑπ. Πρβλ. τελευταῖα Μ. Τατάγια, *Τὸ νομικὸ καθεστὸς τῶν ἡσυχαστηρίων στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος*, Ἀθήνα - Θεσσαλονίκη 2005.

4. Βλ. τίς ὀρθὲς παρατηρήσεις τοῦ Ἀποστολάκη, ὁ.π. σ. 39 ἑπ.

πλέον.⁵ Προϋπόθεση ὡστόσο τῆς διατηρήσεως τοῦ δικαιώματος κυριότητας ἀποτελεῖ ὁ συσχετισμὸς τοῦ θρησκευτικοῦ χαρακτήρα τοῦ ἀρχαίου μνημείου, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐκάστοτε πρόκειται, πρὸς τὸ θρησκευμα, στὸ ὁποῖο ἀνήκει ὁ φορέας τοῦ δικαιώματος. Κατὰ συνέπεια, ἂν τυχὸν ὑπάρχει στὸ μουσεῖο μίας μονῆς ἀρχαιοελληνικὸ λατρευτικὸ σκεῦος ἢ κάποιο μνημεῖο κοσμικοῦ χαρακτήρα ποῦ εἶχε παλαιότερα ἀνευρεθεῖ μέσα στὸν περιβόλὸ τῆς, δὲν διατηρεῖται ἢ ἐπ' αὐτοῦ κυριότητα τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς μονῆς μὲ βάση τὴ διάταξη τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 73.

Γιὰ νὰ γίνει λόγος περὶ «διατηρήσεως» τοῦ δικαιώματος κυριότητας, ἔπρεπε νὰ ὑφίστατο τὸ δικαίωμα ἀποδεδειγμένως κατὰ τὸν χρόνον ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 3028, δηλαδή, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 75, κατὰ τὴν ἡμέρας δημοσιεύσεώς του μὲ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (28 Ἰουνίου 2002).

Συνέπεια τοῦ δικαιώματος κυριότητας ἐπὶ τῶν μνημείων θρησκευτικοῦ χαρακτήρα ποῦ διατηροῦν τὰ ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 73 § 1 νομικὰ πρόσωπα εἶναι ὅτι ἐπὶ τῶν μνημείων αὐτῶν δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρο 46 § 4 ποῦ προϋποθέτει κυριότητα τοῦ Δημοσίου. Ἐπομένως τὰ νομικὰ πρόσωπα ποῦ ἔχουν τὴν κυριότητα τῶν ἀρχαίων θρησκευτικῶν μνημείων ἐλευθέρως κάνουν χρῆση τῶν δυνατοτήτων ἐκμεταλλεύσεως ποῦ ἀπαριθμοῦνται στὴν πιὸ πάνω διάταξη.

Ὅλα τὰ νομικὰ πρόσωπα ποῦ ἀναφέρονται στὸ ἄρθρο 73 § 1 – ἐπομένως καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος – ὑπόκεινται στὶς ὑποχρεώσεις ποῦ προβλέπει τὸ ἄρθρο 11 τοῦ Ν. 3028 γιὰ τοὺς κυρίους ἀρχαίων μνημείων. Πρέπει τέλος νὰ ἐπιστηθεῖ ἢ προσοχή ὡς πρὸς τὸ ὅτι ἡ κυριότητα τοῦ εὐρύτερου χώρου (π.χ. τοῦ περιβόλου μιᾶς μονῆς) δὲν ἀπαλλάσει ἀπὸ τὶς ποινικὲς συνέπειες τοῦ ἄρθρου 61, ἂν μέσα στὸ χῶρο αὐτὸ ἐπιχειρηθεῖ ἀνασκαφή ἢ ἔρευνα χωρὶς ἄδεια.

5. Γιὰ τὸ θέμα τῆς λατρευτικῆς χρήσης μνημείων βλ. τὸν τόμο «Ἅγιος Γεώργιος-Ροτόνα. Λατρευτικὸς ἢ μνημειακὸς χῶρος; Ἱστορική, ἀρχαιολογική, νομοκανονική καὶ θεολογική προσέγγιση. Πρακτικὰ ἐπιστημονικῆς ἡμερίδος 21. 3. 1997, Θεσσαλονίκη 1999, καθὼς καὶ Κ. Κυριαζόπουλου, *Προστασία πολιτιστικῶν ἀγαθῶν καὶ θρησκευτικῆ ἐλευθερία*, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 234 ἐπ. Πρὸβλ. ἐπίσης τὴν ἀπόφαση Σ.τ.Ε. 2068/1999 (ὄλομ.), Ἄρμε-νόπουλος 53 (1999) 1773.

Ἰδιαίτερα πρέπει ἐπίσης νὰ ὑπογραμμιστεῖ ἡ ὑποχρέωση ὄλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 73 § 1 κυρίων ἀρχαίων μνημείων νὰ μεριμνοῦν γιὰ τὴ συντήρησή τους σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία. Σὲ περίπτωσι ὑπαίτιας παραβάσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν τὰ ὄργανα διοικήσεως τῶν παραπάνω νομικῶν προσώπων, καθὼς καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς φυλάξεως (συνεπῶς καὶ τῆς συντηρήσεως) τῶν μνημείων ἀπειλοῦνται μὲ τὶς κυρώσεις τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ νόμου.

3. Τὸ ἄρθρο 73 § 1 τοῦ Ν. 3028 δὲν ἐφαρμόζεται σὲ καμία περίπτωσι σὲ ἀρχαία μνημεῖα ποῦ φέρονταν νὰ ἀνήκουν - μέχρι τὴ δημοσίευσιν τοῦ νόμου - σὲ φυσικὰ πρόσωπα, ἔστω κι ἂν τὰ πρόσωπα αὐτὰ ἀσκοῦν τὴ διοίκηση ἑνὸς ἀπὸ νομικὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Περίπτωσι ὡστόσο, κατὰ τὴν ὁποία προβάλλεται ἀπὸ φυσικὸ πρόσωπο δικαίωμα κυριότητας μὲ ἀντικείμενο ἀκίνητο ἀρχαῖο μνημεῖο θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, χρονολογούμενο μέχρι καὶ τὸ 1453, εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀπίθανη, μὲ ἐξαιρεση τὸν ἑπτανησιακὸ χῶρο, ὅπως θὰ δειχθεῖ στὴ συνέχεια.

Τὸ 1910 ψηφίστηκε ἀπὸ τὴ Βουλὴ ὁ Ν. ΓΦΨΤ' «Περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν, περὶ προσόντων ἐφημερίων καὶ μισθοδοσίας αὐτῶν» ποῦ στὸ ἄρθρο 29 θέσπισε εἰδικὲς ρυθμίσεις γιὰ τοὺς μὴ ἐνοριακοὺς ναοὺς, μὲ ἰδιαίτερη μνεῖα τῶν ναῶν τῆς Ἐπτανήσου:⁶ «Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἐν Ἐπτανήσῳ καὶ ἀλλαχοῦ κτητορικοὶ καὶ συναδελφικοὶ ναοί, ἐκτὸς ἂν ζητήσωσι τοῦτο ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει οἱ κτήτορες ἢ ἀδελφοί, ὅτε μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐπισκόπου προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὸ ἀναγκαῖον Β. Διάταγμα».

Ὅστερα ἀπὸ τριάντα χρόνια, τὸ 1940, ἐκδόθηκε ὁ ἐξίσου μακρόβιος Α.Ν. 2200 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ποῦ ἀφιέρωσε στοὺς ναοὺς καὶ τοὺς ἐφημερίους τῆς Ἐπτανήσου τὸ κεφάλαιο ΙΕ' (ἄρθρα 74 - 87). Γιὰ τὸ ἐδῶ ἐρευνώμενο θέμα βασικὴ εἶναι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 74: «Οἱ ἐν Ἐπτανήσῳ Ἱ. Ναοὶ διακρίνονται εἰς: α) Ἐνοριακοὺς, (...). β) Συναδελφι-

6. Βλ. συνοπτικὴ ἔκθεσι τοῦ εἰδικοῦ καθεστώτος στὶς παρατηρήσεις τοῦ Σπ. Τρωιάνου ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Σ.τ.Ε. 64/2003, Ἐκκλησία 80 (2003) 444 ἐπ.

κούς, καὶ τοιοῦτοι εἶναι πάντες οἱ δυνάμει τίτλων ἢ ἐκ κληρονομίας ἀνήκοντες εἰς ὀκτώ ἢ πλείονας τῶν ὀκτώ συναδελφικὰς οἰκογενείας ἢ συναδελφούς. γ) Κτητορικούς, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἀνήκοντες εἰς κτήτορας ἢ οἰκογενείας κτητόρων ἐλάσσονας τῶν ὀκτώ. δ) Κοινοτικούς, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὄντες τοιοῦτοι καὶ ε) Ἰδιόκτητοι καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἀνήκοντες ὡς ἰδιοκτησία εἰς ἓν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μόνον οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ ἀποτελοῦσι νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου».

Τὸ παραπάνω εἰδικὸ καθεστῶς καταργήθηκε μὲ τὸν Κανονισμὸ τῆς Ἱ. Συνόδου «Περὶ ἱερῶν ναῶν, ἐνοριῶν καὶ ἐφημερίων» τῆς 28.4.1969/19.9.1970 πού ἐκδόθηκε μὲ βάση τὴν ἐξουσιοδοτικὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 24 § 4 τοῦ Ν.Δ. 126/1969. Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξουν ἀμφιβολίες ὄρισε ρητῶς τὸ ἄρθρο 62 τοῦ Κανονισμοῦ, ὅτι: «Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ Ἐφημερίους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑπτανήσου, (...)». Κατὰ συνέπεια λοιπὸν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ ἀριθμ. 2/1969-1970, πού συνεχίζεται καὶ μὲ τὸν νεώτερο Κανονισμὸ ἀριθμ. 8/1979-1980, ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς μὲ τὰ παρεκκλήσια καὶ ἐξωκκλήσια τους μόνο ναοὶ προσκυνηματικοί, κοιμητηρίων καὶ ἰδιόκτητοι. Στους τελευταίους ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπὸ στενὴ ἔννοια «ἰδιόκτητοι ναοὶ» τοῦ Α.Ν. 2200/1940, ἐνῶ στους συναδελφούς ἢ στους κτήτορες τῶν (μέχρι τὸ 1969 ἀναγνωριζόμενων) συναδελφικῶν ἢ κτητορικῶν ναῶν δὲν παρέχεται δικαίωμα κυριότη-
τας, ὅπως ἐπὶ τῶν ἰδιοκτῆτων⁷. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν κατ' ἀκριβολογίαν ἰδιοκτῆτων ναῶν θεσπίζεται μὲ τὸν Ν. 3028 μερικὴ κατάργησις. Ἄν δηλαδὴ πρόκειται γιὰ ναὸ χρονολογούμενο μέχρι καὶ τὸ 1453, ἢ κυριότητά του ἀνήκει κατὰ τὴ ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 7 § 1 στὸ Δημόσιο καί, ὅπως ἐπισημάνθηκε ἤδη, διατηρεῖται τὸ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ ἀρχαίων μνημείων θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀκόμη κι ἂν αὐτὰ χρονολο-

γοῦνται μέχρι καὶ τὸ 1453, μόνον ὑπὲρ τῶν νομικῶν προσώπων ἢ ἐνώσεων προσώπων πού ἀπαριθμοῦνται στὸ ἄρθρο 73 § 1, ὄχι ὁμως καὶ ὑπὲρ φυσικῶν προσώπων. Αὐτὸ ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως σημαίνει, ὅτι ναοὶ τῆς βυζαντινῆς περιόδου, ἀναγόμενοι εἰδικότερα στοὺς χρόνους μέχρι τὸ ἔτος 1453, πού ἀνήκαν μέχρι τὸ 2002 κατὰ κυριότητα σὲ φυσικὰ πρόσωπα περιέχονται ἀπὸ καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 3028 στὸ Δημόσιο.

Ἄν φυσικὸ πρόσωπο εἶναι κύριος ἀκινήτου ἀρχαίου μνημείου θρησκευτικοῦ χαρακτήρα μεταγενέστερου τοῦ 1453, διατηρεῖ μὲν τὸ δικαίωμα κυριότητος, ἀλλὰ τὸ ἀσκεῖ σύμφωνα μὲ τὶς εἰδικότερες διατάξεις τοῦ Ν. 3028 (ἄρθρο 7 § 3). Ἐφόσον πρόκειται περὶ ἰδιωτικοῦ ναοῦ, ὀφείλει ὁ κύριος κατὰ τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματός του νὰ τηρεῖ καὶ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Κανονισμοῦ ἀριθμ. 8/1979-1980, ἰδίως νὰ μὴ θέτει τὸν ναὸ σὲ δημόσια λατρεία.

4. Ἐπὶ τῶν κινητῶν, ἀντίθετα πρὸς ὅ,τι συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, δὲν εἶναι ἀπίθανο νὰ ὑπάρξουν δικαιώματα κυριότητος φυσικῶν προσώπων ἐπὶ ἀρχαίων κινητῶν μνημείων θρησκευτικοῦ χαρακτήρα χρονολογούμενων μέχρι καὶ τοῦ 1453. Τὸ θέμα τῆς κυριότητος τῶν μνημείων αὐτῶν ρυθμίζεται στὸ ἄρθρο 21. Κατὰ τὴν § 2 μπορεῖ νὰ ἀναγνωρισεῖ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ μνημείου αὐτῆς τῆς κατηγορίας καὶ σὲ ἄλλα πρόσωπα πλὴν τῶν ἀναφερομένων στὸ ἄρθρο 73, ἐφόσον τὰ μνημεῖα αὐτὰ εἰσάγονται στὴ χώρα ὑπὸ τὶς προϋποθέσεις πού θεσπίζονται στὸ ἄρθρο 33 §§ 5 καὶ 7. Ἄν ὁμως δὲν συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις αὐτές, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 21 § 1 τὰ ἐν λόγῳ μνημεῖα, κυρίως βυζαντινὲς εἰκόνες, ἄμφια καὶ ἱερὰ σκευῆ, ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στὸ Δημόσιο. Ἐπομένως αὐτὰ τὰ μνημεῖα, ἂν δὲν ἐμπίπτουν στὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 73 § 1, πρέπει νὰ βρίσκονται σὲ μουσεῖα ὡς ἰδιοκτησία τοῦ ἑλληνικοῦ Δημοσίου – μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 23, πού προβλέπει τὴν ἄδεια κατοχῆς ἀπλῶς⁸ ἀρχαίων μνημείων πού ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στὸ Δημόσιο.

7. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἀκόμη στὰ Ἰόνια νησιά κατάλοιπα συναδελφικῶν καὶ κτητορικῶν ναῶν, τὸ θέμα ἀπασχολεῖ καὶ μετὰ τὴν κατάργησίν τους τὴ νομολογία. Βλ. σχετικὰ τὴν ἀπόφασιν ἀριθμ. 195/1980 τοῦ Δ' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, *Νομικὸ Βῆμα* 28 (1980) 487 ἐπ.

8. Βλ. τὴν ἐπισημάνσιν τοῦ Ἀποστολάκη, ὅ.π. σ. 38 σημ. 10 (=σ. 59 ἐπ. σημ. 10) γιὰ τὴν ἐννοιολογικὴ διαφοροποίησιν αὐτῆς τῆς κατοχῆς ἀπὸ ἐκείνην τοῦ ἄρθρου 974 Α.Κ.

Εἰδική ρύθμιση, πού εἰσάγει ἐξαίρεση ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1001 Α.Κ., περιέλαβε ὁ Ν. 3028 στὸ ἄρθρο 21 § 3 γιὰ ὅσα κινητὰ ἀνευρεθοῦν μετὰ τὴν δημοσίευση τοῦ νόμου: «Τὰ ἀρχαῖα κινητὰ μνημεῖα πού ἀποτελοῦν εὐρήματα ἀνασκαφῆς ἢ ἄλλης ἀρχαιολογικῆς ἔρευνας ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ χρονολόγησή τους, ἀνήκουν κατὰ κυριότητα καὶ νομὴ στὸ Δημόσιο, εἶναι ἀνεπίδεκτα χρησιμοποίησας καὶ ἐκτὸς συναλλαγῆς». Ἡ διάταξη αὐτή, ἂν πρόκειται γιὰ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα πού ἀνευρέθησαν μέσα σὲ ἀκίνητα ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα σὲ νομικὰ πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ παραφωνία σὲ σχέση μὲ τὴ διάταξη τοῦ ἄρθρου 73 § 1. Ὁρθὸ θὰ ἦταν νὰ προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα νὰ ἀποκτᾶ ἐπὶ τῶν εὐρημάτων αὐτῶν, μετὰ τὴν καταγραφή καὶ συντήρησή τους, κυριότητα τὸ νομικὸ πρόσωπο - κύριος τοῦ ἀκινήτου.

Οἱ διατάξεις αὐτὲς ἐπικαλύπτονται ἐν μέρει μὲ ἐκείνες τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἰδικότερα, τὸ ἄρθρο 45 τοῦ Ν. 590 προβλέπει τὰ ἑξῆς: «1. Οἱ ἱεροὶ ναοί, τὰ ἐν λατρευτικῇ χρήσει ἱερὰ σκευή, ἄμφια, λειτουργικὰ βιβλία καὶ εἰκόνες ἀποτελοῦν πράγματα ἱερὰ, καθερωμένα ἢ ἡγιασμένα⁹, καὶ ἰσχύουν ἐπ’ αὐτῶν οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 966 καὶ 971 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. – 2.(...). – 3. Ἡ μεταφορὰ εἰς Μουσεῖον ἱεροῦ πράγματος, ἂνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, τιμωρεῖται διὰ ποινῆς φυλακίσεως δύο ἕως ἑξὶ μηνῶν, ἢ δὲ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ. – 4.(...). – 5. Δι’ ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ., ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ δημοσιευόμενων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ συνιστῶνται εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς προτάσει του οἰκείου Μητροπολίτου ἐκκλησιαστικὰ μουσεῖα πρὸς καταγραφήν, φύλαξιν καὶ συντήρησιν κειμηλίων, ἱερῶν εἰκόνων καὶ λοιπῶν ἔργων ἐκκλησιαστικῆς τέχνης».

Μὲ βάση τὴν ἐξουσιοδότηση τῆς §5 ἔχουν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἐκδοθεῖ πολλοὶ Κανονισμοὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, μὲ τοὺς ὁποίους ἰδρύθησαν ἐκκλησιαστικὰ μουσεῖα. Ἐνόψει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.

590 προέβλεψε τὸ ἄρθρο 6 §4 τοῦ Ν. 2557/97 τὰ ἀκόλουθα: «Μὲ προεδρικὸ διάταγμα πού ἐκδίδεται ὕστερα ἀπὸ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Πολιτισμοῦ, μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καθορίζονται ὅλα τὰ θέματα πού ἀναφέρονται στὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία, τὸ σκοπὸ καὶ τὰ μέσα ἐκπληρώσεώς του, τὴ διοίκηση καὶ τὶς ἀρμοδιότητες τῶν συλλογικῶν ὁργάνων τῶν χριστιανικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν μουσείων, πού συνιστῶνται σύμφωνα μὲ τὴν παράγραφο 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας”».

Τὸ διάταγμα αὐτὸ δὲν ἔχει ὅμως μέχρι σήμερα ἐκδοθεῖ, ἔτσι ὥστε δημιουργοῦνται ἀρκετὰ προβλήματα μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ Ν. 3028. Ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 590 δὲν ἔχει κατ’ ἀρχὴν θιγεῖ ἀπὸ τὸ ἄρθρο 45 τοῦ Ν. 3028 πού ἀφορᾶ στὰ μουσεῖα. Κατὰ συνέπεια δὲν φαίνεται νὰ ἔχει πεδίο ἐφαρμογῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσείων ἢ διάταξη τῆς § 3 τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἄρθρου, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ ἀναγνώριση μουσείου πού ἰδρύεται ἢ ἀνήκει σὲ ἄλλο νομικὸ πρόσωπο πλὴν τοῦ Δημοσίου συντελεῖται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ. Γιὰ τὴν ταυτότητα τοῦ νομικοῦ λόγου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσείων καὶ οἱ ἄλλες διατάξεις τοῦ ἴδιου ἄρθρου 45 τοῦ Ν. 3028 πού συνδέονται ἄμεσα μὲ τὰ μουσεῖα τῆς §3. Δὲν βλέπουμε ὅμως γιὰ τὴν ἀντιθέση τῆς ὁποίας: «Τὰ ἀντικείμενα πού φυλάσσονται στὰ μουσεῖα καταχωρίζονται στὸ Ἐθνικὸ Ἀρχεῖο Μνημείων μὲ εὐθύνη τῆς Διοικήσεως τῶν μουσείων». Ἀπὸ τὴ διατύπωση τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 3028 σχετικὰ μὲ τὸ Συμβούλιο Μουσείων (πού δὲν ἔχει συγκροτηθεῖ) συνάγεται ὅτι δὲν ἔχουν ληφθεῖ ὑπόψη κατὰ τὴ σύνταξη τοῦ συγκεκριμένου ἄρθρου τὰ ἐκκλησιαστικὰ μουσεῖα· τὸ ἀντίθετο θὰ ἦταν ὀρθότερο.

9. Βλ. γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν διακρίσεων αὐτῶν Ἀν. Χριστοφιλόπουλου, Ἑλλην. ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, Ἀθήναι 1965/2005, σ. 255.

**Σχέσεις Ἐκκλησίας
- Πολιτείας εἰς τὰς
χώρας - μέλη τῆς
Εὐρωπαϊκῆς
Ἐνώσεως
(παλαιὰς καὶ
νεοεισελθούσας
τὸ ἔτος 2004)**

Τοῦ
Γεωργίου Ἡλ. Κρίππα
Διδάκτορος Συνταγματικοῦ
Δικαίου

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Ἡ παρούσα μελέτη πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ ὡς ἄνω θέματος ἐβασίσθη εἰς λεπτομερῆ καὶ πολυετῆ ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν σχετικῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦσας χώρας καὶ κυρίως ὡς πρὸς τὸ πῶς αὐταὶ ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πρᾶξιν, βάσει τῶν ὅσων προκύπτουν ἐκ τῆς μελέτης τῆς AD HOC νομολογίας καὶ βιβλιογραφίας. Ἡ ἐν λόγω νομολογία καὶ βιβλιογραφία εἶναι τεραστία καὶ ἀνεξάντλητος, ἔγινε δὲ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτῆς. Παρατίθενται ὁμῶς καὶ παραπέμπονται αἱ σπουδαιότεραι τῶν ἐν λόγω πηγῶν μὲ τὴν ἐπισήμανσιν, ὅτι καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ συμφωνοῦν ἀπολύτως μὲ τὰς παρατιθεμένας πηγὰς, εὐρίσκονται δὲ εἰς χεῖρας μας καὶ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου. Τὰ ἀκολουθοῦντα κράτη δὲν παρατίθενται ἀλφαβητικῶς, ἀλλὰ κατὰ σειρὰν διεξαχθείσης ἐρεύνης. Προκαταβολικῶς πρέπει νὰ εἴπω, ὅτι, ὡς διεπίστωσεν ἡ διεξαχθεῖσα ἔρευνα εἰς ἅπαντα τὰ κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας. Τυχὸν δὲ ἰσχύουσαι διατάξεις Συντάγματος ἢ νόμων θεσπίζουσαι τοιοῦτον χωρισμὸν δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν πρᾶξιν ἢ ἐφαρμόζονται ἐντελῶς ἀντιθέτως ἀπὸ τὰ νομοθετικῶς ἰσχύοντα. Ὁ λόγος βεβαίως εἶναι πρακτικὸς, δηλ. ἐφ' ὅσον εἰς ἓνα κράτος ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀθέους, ἀλλὰ ἀπὸ ὀπαδούς κάποιας θρησκείας, δὲν εἶναι δυνατόν εἰς τὴν πρᾶξιν ἐπὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ νὰ ἐπιβληθῆ καθεστὼς ἀθεϊστικόν, ἀντιθρησκευτικὸν ἢ ἀντιεκκλησιαστικὸν ἢ γενικῶς νὰ θέσῃ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ λαοῦ (βαθείας ἢ μῆ, ἀδιαφόρως) εἰς τὸ περιθώριον. Οὕτω διατάξεις νόμων ἢ συνταγμάτων θεσπίζουσαι θεωρητικῶς χωρισμὸν κράτους - Ἐκκλησίας ἀπέτυχον εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ κατέστησαν ἀνεφάρμοστοι.

1. - ΓΑΛΛΙΑ

Ὡς γνωστὸν διὰ τὴν χώραν αὐτὴν ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὀρισμένους, ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς κράτους ἀθέου (κατὰ τὸ Σύνταγμα) καὶ ὅτι ὁ ἰσχύων νόμος θεσπίζει ρητῶς χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διάφορος. Ἴδου σειρὰ στοιχείων λίαν πειστικῶν:

1) Τὸ Γαλλικὸν Σύνταγμα ὀρίζει εἰς τὸ ἄρθρον 2, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἓνα κράτος «λαϊκόν», προσθέτει δὲ ὅτι ἐγγυᾶται τὴν ἰσότητα ἐνώπιον τοῦ νόμου ἀδιακρίτως θρησκείας καὶ σέβεται «ὅλας τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις» (ἐπὶ λέξει *La France est une république indivisible, laïque, démocratique et sociale. Elle assure l'égalité devant la loi de tous les citoyens sans distinction de religion, de la race ou de religion. Elle respecte toutes les croyances*). Τὸ ἐὰν ἢ ἐν λόγω διατάξις θεσπίζει χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας εἶναι ἀμφισβητούμενον. Τὸ πλέον πρόσφατον *ad hoc* ἐν προκειμένῳ σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐν λόγω ἔννοιαν τοῦ Συντάγματος (*Orallo la laïcité en pratique*, 2004) ἀναφέρει ἐν πρώτοις ὅτι ἡ «λαϊκότης», τὴν ὁποίαν θεσπίζει ἢ ὡς ἄνω διατάξις τοῦ Συντάγματος, ἐνεφάνισεν εἰς

πᾶσαν ἐποχὴν σοβαρὰ προβλήματα ἐρμηνείας καὶ ἐφαρμογῆς («laï ci té» - cette naï en, qui ne se définit qu' en négatif, a de tous les temps pose de graves problèmes d'interprétation et d'application πρόλογος σελ. V). Τὸ ἴδιον ἔργον περαιτέρω ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἔννοια «Laïque», τὴν ὁποίαν εἰσάγει τὸ γαλλικὸν Σύνταγμα προέρχεται ἐκ τῆς ἐλληνικῆς λέξεως «λαϊκός» κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν «κληρικόν» (σελ. 5), ἀναφέρει ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι γνωστὸν τί σημαίνει καὶ ὅτι ἀποτελεῖ μοναδικότητα εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Καταλήγει δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ ἔννοια αὕτη κατὰ τὸν 20ον αἰῶνα σημαίνει ἀπλῶς ἓνα στήριγμα προστατευτικῶν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς μὴ διακρίσεως (σελ. 14). Τὸ ἴδιον ἔργον ἀναφέρει σειράν παραδειγμάτων περὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας εἰς τὴν Γαλλίαν, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) Εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς Γαλλίας (π.χ. Ἀλσατία, Λωρραίνη, ὑπερπόντιοι νῆσοι) διὰ νόμου ἢ διὰ διεθνῶν συμβάσεων ὑπάρχει ὄχι χωρισμὸς, ἀλλὰ συνένωσις Κράτους - Ἐκκλησίας (δηλ. ἡ Ἐκκλησία εἶναι κρατική, διδάσκεται ὡς ὑποχρεωτικὸν τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, οἱ κληρικοὶ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ κράτος κ.λ.π., σελ. 77 ἐπ.). Ἄρα μέχρι στιγμῆς (ἀκόμη καὶ ἂν κάποιος ὑποστηρίζῃ ὅτι ἡ Γαλλία ἐφαρμόζει καθεστῶς χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας), ἡ Γαλλία δὲν κατόρθωσεν ἀκόμη νὰ ἐφαρμόσῃ καθεστῶς χωρισμοῦ - Κράτους - Ἐκκλησίας εἰς ὅλην τὴν ἑκτασίαν. Ἄρα ἀφοῦ δὲν κατόρθωσεν ἡ ἴδια τοιοῦτον τι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφέρεται ὡς παράδειγμα δι' ἄλλα κράτη.

β) Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ τῆς ἀπὸ 16.8.2002 ἀποφάσεώς του ἐνέκρινε πρᾶξιν νοσοκομείου περὶ μεταγγίσεως αἵματος εἰς γυναῖκα ἐνήλικη ὀπαδὸν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» παρὰ τὴν ἀντίρρησην τῆς καὶ τὴν ἐπίκλησιν λόγων θρησκευτικῶν (αὐτόθι σελ. 18).

γ) Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἔλαβε κατ' ἐπανάληψιν θέσιν (πλὴν τῆς ἀνωτέρω) ἐναντίον τῶν αἰρέσεων, π.χ. διὰ τῆς ἀπὸ 21. 1. 1983 ἀποφάσεώς του ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς θρησκείαν τοὺς «μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά» (σελ. 49), δὲν τοὺς ἐπιτρέπει δὲ νὰ ἀποδέχονται κληροδοτήματα. Τὸ ἴδιον ἐδέχθη τὸ γαλλικὸν ΣτΕ καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 1.2.1988 ἀποφάσεώς

του (ιδὲ αὐτὴν εἰς ἑλλην. μετάφρασιν περ. ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1988 σελ. 496 ἐπ.). Ἐπίσης τὸ γαλλ. ΣτΕ διὰ τῆς ἀπὸ 17.2.1992 ἀποφάσεώς του ἀπέρριψεν αἴτημα τῆς αἰρέσεως τῶν Σαηεντολόγων ἐναντίον κρατικοῦ φυλλαδίου ἀναφέροντος, ὅτι ἡ αἴρεσις αὕτη εἶναι ἐπικίνδυνος (αὐτόθι σελ. 50).

δ) Εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τῆς Γαλλίας γίνεται κάθε ἑβδομάδα κήρυγμα ὑπὸ τῶν κληρικῶν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας χρηματοδοτούμενον ὑπὸ τοῦ κράτους (αὐτόθι σελ. 54).

2) Περὶ τῆς ὡς ἄνω ἐννοίας τῆς γαλλικῆς «laï ci té» ὑπάρχουν βεβαίως καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, ἀναφέροντα τὰ ἴδια περίπου πρὸς τὸ ὡς ἄνω λίαν πρόσφατον. Π.χ. τὸ ἐπίσης ὑπὸ τὸν τίτλον «laï ci té» σύγγραμμα τοῦ Γάλλου Πανεπ. καθηγητοῦ τοῦ Πανεπ. Παρισίων Durand - Pribourg ne, ὡσαύτως μόλις προσφάτως ἐκδοθὲν (2α ἔκδοσις 2004), ἀναφέρει χαρακτηριστικῶς, ὅτι:

α) Ἡ ἔννοια «laï ci té» εἶναι ἀσαφῆς καὶ συγχέεται πρὸς τὴν ἔννοιαν «ἀντικληρικαλισμός», «ἀντιθρησκευτικότης» καὶ «στρατευμένη ἀθεΐα» (σελ. 1), ἐνῶ ἡ πραγματικότης εἶναι ἐντελῶς διαφοροετικῆ. Καὶ ἐνῶ κάνει μίαν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτὴν, ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἐρμηνεία τῆς εἶναι ἄγνωστη, καθ' ὅσον καμμία διάταξις δὲν τὴν δίδει. Καταλήγει δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ γαλλικὴ κοινωνία, ὡς πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σύγχρονοι κοινωνίαι ἐπιστρέφει εἰς τὴν θρησκείαν (ἐπὶ λέξει «la societé française, comme presque toutes les sociétés contemporaines, va t' s' ouvrir un retour vers les religions» αὐτόθι σελ. 15). Καταλήγει δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἔννοια δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, παρὰ τὴν γνωστὴν ρῆσιν «ἀπόδοτε τὰ τοῦ καίσαρος τῷ καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Μαρκ. ΙΒ' 3 - 17, αὐτόθι σελ. 17).

β) Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι τὸ σύνολον τῆς ὑπαρχούσης βιβλιογραφίας δὲν τάσσεται ὑπὲρ τῆς «laï ci té» (ἐπὶ λέξει «mais dans l' ensemble les ecclésiastes ne peuvent guère être considérés comme des hymnes à la laï ci té» αὐτόθι σελ. 21).

γ) Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι ἐὰν τὴν «laï ci té» τὴν ἐπιθυμοῦμε διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀνεξιθρησκεία πρὸς τὰς ἄλλας θρησκείας, ἡ τοιαύτη ἀνεξιθρησκεία δὲν ἀπαιτεῖ τὸν χωρισμὸν Κράτους -

Ἐκκλησίας καὶ ὡς παράδειγμα ἀναφέρει τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, (ὅσαι δὲν ἔχουν θεσπίσει χωριστὸν Κράτους - Ἐκκλησίας), ὅπου τὸ τοιοῦτον καθεστὼς οὐδόλως κωλύει τὴν ἀνεξιθρησκείαν (αὐτόθι, σελ. 33).

δ) Περαιτέρω ἀναφέρει μέγα πλῆθος στοιχείων ἀποδεικνυόντων, ὅτι «laïcité» δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Γαλλίαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει τὰ ἑξῆς δεδομένα: αα) Ἡ νομολογία τῶν δικαστηρίων ἀμφισβητεῖ τὴν «laïcité» (σελ. 47 ἀναφέρει la juri spruence mettant en cause la «laïcité»). ββ) Οἱ ἰσχύοντες νόμοι καὶ ἡ βιβλιογραφία σήμερον δὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν «laïcité» σελ. 46, 52, 79, 90, 116. γγ) Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται (σελ. 105, 114, 155). δδ) Διδάσκεται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (σελ. 96, 99). Ἐπὶ τοῦ προκειμένου παραθέτει καὶ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ νόμου τῆς 31.12.1959, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς: «L'Etat prend toutes des dispositions uti les pour assurer aux élèves de l'enseignement public la liberté de cultes et de l'instruction religieuse». Ἀναφέρει δὲ ὅτι εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγω νόμου ἔχει ἐκδοθῆ καὶ τὸ σχετικὸν Διάταγμα Νο 69-391 τῆς 22.4.1960. εε) Αἱ αἰρέσεις δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς θρησκείες εὐθὺς ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀναφέρων ἐπὶ λέξει: «Les sectes ne sont pas considérées comme religieuses. L'article 2 de la Constitution ne leur est donc applicable en tant qu'il affirme le respect de toutes les croyances» (αὐτόθι σελ. 135), ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν νομολογίαν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ τῶν ποινικῶν καὶ πολιτικῶν δικαστηρίων. στ) Ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα διορίζονται καὶ κληρικοὶ (σελ. 168 καὶ 169) καὶ ἐπὶ λέξει «Les écoles publiques peuvent avoir des religieux qui ont établi la laïcité de l'Etat et celle de l'enseignement imposent la neutralité de l'ensemble des services publics à l'égard de toutes les religions ne mettent pas obstacle par elles-mêmes à ce que le fonctionnement de ces services soient confiés à des membres du clergé». Τὸ δὲ παρατιθέμενον ἐδῶ γαλ-

λικὸν κείμενον ἀποτελεῖ κατὰ λέξιν ἀπόσπασμα δικαστικῆς ἀποφάσεως (Διοικητικὸν Πρωτοδικεῖον Παρισίων ἀπόφ. τῆς 7.7.1970 ὑπόθ. Sprag nd).

Μέγα πλῆθος ἄλλων στοιχείων παραθέτει τὸ ἐν λόγω σύγγραμμα τοῦ προαναφερομένου Γάλλου Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ, (τὰ ὁποῖα παραλείπονται λόγω συντομίας), καὶ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν περικράνως, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν χωριστὸς Κράτους - Ἐκκλησίας εἰς τὴν προᾶξιν δὲν ὑπάρχει, παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λεγόμενα. Τὰ περιλειπούμενα αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι ἐξ ἴσου ἐντυπωσιακὰ ὡς τὰ παρατιθέμενα.

3) Περὶ τῆς «laïcité» ἀξίζει νὰ μνημονευθῆ ἐπίσης τὸ ἐξ ἴσου σπουδαῖον σύγγραμμα τῶν Baussi nesq, Bi saci er καὶ Poulat ὑπὸ τὸν τίτλον «laïcité française» 1994. Καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸ σύγγραμμα ἀναφέρει τὰ ἴδια μὲ τὸ προηγούμενον, ἦτοι ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ «laïcité» ἔχει περιπέσει εἰς ἀχρησίαν καὶ κατ' οὐσίαν χωριστὸς Κράτους - Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει. Σταχυολογοῦμε καὶ ἐκ τοῦ ἐν προκειμένῳ ἐγκύρου συγγράμματος τὰ ἑξῆς λίαν χαρακτηριστικὰ σημεῖα:

α) Ὡς γνωστὸν ὑποστηρίζεται, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας ἔχει ἐπιβληθῆ διὰ τοῦ νόμου τῆς 9.12.1905. Ὅμως οὐδὲν ἀναληθέστερον τούτου. Ὁ νόμος οὗτος εἰς μὲν τὸ ἄρθρον 1 κατοχυρώνει τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 2 ἀναφέρει, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἀναγνωρίζει καὶ δὲν χρηματοδοτεῖ καμμίαν θρησκείαν. Καὶ αἱ δύο αὗται διατάξεις ἔχουν περιπέσει εἰς ἀχρησίαν καὶ δὲν ἐμφαυρίζονται. Ἦδη (ὡς ἀποδεικνύει δι' ἐγκύρων στοιχείων τὸ προηγούμενον σύγγραμμα), τὸ γαλλικὸν κράτος ἀναγνωρίζει τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ὡς θρησκείας τὰς αἰρέσεις. Ὡς πρὸς τὴν χρηματοδότησιν ὑπὸ τοῦ κράτους τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπικαλούμεθα τὸ ἑξῆς σπουδαῖον καὶ ἐντυπωσιακὸν στοιχεῖον ἦτοι τὸ ἄρθρον τοῦ Γάλλου Πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ Odh Vallet εἰς τὴν ἐφημερίδα «Le Monde» τῆς 11.5.1996 ὑπὸ τὸν τίτλον «la France n'est plus laïque» (Ἡ ΓΑΛΛΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΛΑΪΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ) (σελ. 13 τῆς ἐφημερίδος). Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναφέρεται μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὸ γαλλικὸν κράτος ἐχρηματοδότησε τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ ἔτος 1996 μὲ ποσὸν ἄνω τῶν 40 δισεκατομμυρίων φράγκων, τὸ δὲ

ποσὸν τοῦτο ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ 12% τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος (τὸ ποσὸν τοῦτο ἀντιστοιχεῖ μὲ ποσὸν ἄνω τῶν 2 τρισεκατομμυρίων δραχμῶν ἢ ἄνω τῶν 6 δισεκατομμυρίων ΕΥΡΩ). Τὸ αὐτὸ δέχεται καὶ ἡ νομολογία (ὅτι τὸ Κράτος μπορεῖ νὰ χρηματοδοτῇ τὴν Ἐκκλησίαν). Παραθέτουμε περίληψιν περιεχομένου τῆς ἀπὸ 5.11.2002 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Πρωτοδικείου Λυών, ὡς δημοσιεύεται εἰς τὸ περιοδικὸν *Actualité Juridique Droit Administratif* (16.12.2002 σελ. 1453): «Nonobstant les dispositions de la loi du 9 décembre 1905, une association culturelle au sens de l'article 18 de cette loi, peut recevoir une subvention publique dès lors que lui a été conférée la reconnaissance d'utilité publique».

Μετὰ τὴν ἀναδρομὴν (λίαν ἐνδιαφέρουσαν) εἰς ἄλλας πηγὰς, ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ ὡς ἄνω σύγγραμμα περὶ τῆς γαλλικῆς «laïcité». Ἀναφέρουν λοιπὸν οἱ μνημονευόμενοι συγγραφεῖς, ὅτι ὁ νόμος περὶ δῆθεν χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας τοῦ 1905, τὸ μόνον ποὺ κάνει, εἶναι νὰ μετατρέπη τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου εἰς νομικὸν πρόσωπον ἰδιωτικοῦ δικαίου (σελ. 33). Κανένα δὲ χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας δὲν ἐπιβάλλει ἀφοῦ:

α) Ὑπάρχει κήρυγμα κληρικῶν ἀνά ἐβδομάδα εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. ββ) Ὑπάρχει κήρυγμα εἰς τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰς φυλακὰς, γγ) Ὑπάρχει κήρυγμα εἰς τὸν στρατὸν διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἱερέων μὲ ἐπικεφαλῆς ἐπίσκοπον τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 1.6.1964 (σελ. 40-42). δδ) Προβλέπονται φορολογικαὶ ἐπιπτώσεις καὶ ἀπαλλαγαὶ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας (σελ. 51). εε) Ἡ Ἐκκλησία ἐπισήμως ἐμφανίζεται ὡς ἐκπροσωποῦσα τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ (σελ. 53). στστ) Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται (σελ. 54). ζζ) Οἱ κληρικοὶ διδάσκουν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα (σελ. 67). Εἰς τὴν ἰδίαν σελ. ἀναφέρεται μάλιστα καὶ ἀπόφασις διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἀκυρώνουσα ἀπαγόρευσιν διορισμοῦ κληρικοῦ ὡς διδάσκοντος εἰς δημόσιον λύκειον. ηη) Κάθε ἐβδομάδα γίνεται κήρυγμα ὑπὸ κληρικῶν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα, παρατίθεται δὲ ἐπὶ λέξει καὶ ἡ σχετικὴ νομοθεσία (σελ. 71 ἐπ.). Τὸ κήρυγμα γίνεται ἐντὸς τῶν δημοσίων σχολείων καὶ ὄχι ἐκτὸς (σελ. 74-75). Περαιτέρω ἀναφέρεται εἰς συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπου κάποι-

οὶ ὑπεστήριξαν τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν μὲ διδασκαλίαν μαθήματος ἠθικῆς. Ἀπεδείχθη, ὅτι αὐτὸ ὀδηγοῦσε εἰς σύγχισιν καὶ ἦταν ἀνεφάρμοστον πρακτικῶς, ὡς ἐκ τούτου δὲν υἱοθετήθη τοιοῦτον σύστημα (σελ. 89-95).

β) Ὑπάρχει εἰς τὴν Γαλλίαν καθεστὼς ἀναγνωρίσεως θρησκευτῶν παρ' ὅτι ὁ προαναφερθεὶς νόμος τοῦ 1905 (ὁ ὁποῖος, ὡς ὑποστηρίζεται ἐσφαλμένως ὑπὸ τινων, εἰσάγει τὸν χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας) ἀναφέρει, ὅτι ἡ Γαλλία «δὲν ἀναγνωρίζει καμμίαν θρησκείαν» (σελ. 164-165). Ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ὡς ἄνω συγγραφεῖς ἀναφέρουν ἐπὶ λέξει «Beaucoup des communautés appartenant au même ordre ou à la même congrégation ont demandé et obtenu la reconnaissance ... congrégations reconnues ou non reconnues» (σελ. 164-165 ὑπογράμμισις ἡμετέρα).

γ) Ὡς ἐλέχθη καὶ ἀνωτέρω εἰς δύο πολὺ μεγάλας περιοχὰς τῆς Γαλλίας, τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην (καὶ εἰς τὰς ὑπερποντίους κτήσεις) τὸ ἐπίσημον ἰσχύον καθεστὼς εἶναι ἔνωσις (ταύτισις) Κράτους - Ἐκκλησίας καὶ ὄχι χωρισμὸς ἢ «laïcité». Εἰς τὰς ἐν λόγω περιοχὰς ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία θεωρεῖται κρατικὴ, οἱ κληρικοὶ μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους, τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν διδάσκεται εἰς τὰ σχολεῖα ὡς κατηχητικόν, μόνον τέσσαρες Ἐκκλησῖαι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ, αἱ δὲ λοιπαὶ ὄχι (σελ. 170 ἐπ.).

δ) Αἱ αἰρέσεις δὲν ἀναγνωρίζονται καὶ ὑπόκεινται εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον. Δὲν ἀναγνωρίζονται δὲ οὐδὲ καὶ ὡς ἀπλὰ σωματεῖα (σελ. 183-184).

4) Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἐγκυρότερον καὶ σπουδαιότερον ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας θεωρεῖται σήμερον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Traité de laïcité française des religions» (ἐκδ. 2003, σελίδες 1317) ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Messner, Prétot, Wœhrling καὶ Rissetto εἰς τὸ ὁποῖον συνεργάζονται καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς Πανεπιστημιακοὶ καθηγηταί. Σταχυολογοῦμε τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα του, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν ἐπίσης ἀδιασείτως, ὅτι παρὰ τὰ περὶ ἀντιθέτου λεγόμενα καὶ ὑποστηριζόμενα εἰς τὴν Γαλλίαν χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει κατ' οὐσίαν καὶ εἰς τὴν προῆξιν.

α) Ἡ εἰς τὸ Σύνταγμα ἀναφερομένη «laïcité» δὲν

σημαίνει χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας, διότι: αα) Τὸ Κράτος χρηματοδοτεῖ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν (σελ. 124). ββ) Ἡ θρησκευτικότης εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκει εἰς τὴν πολιτιστικὴν τῆς κληρονομίαν (σελ. 147). Εἰς τὴν σελ. ταύτην ὑπάρχει κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον «les reli g i ans comme éléments de patrie ma ne culture», ἀναφέρεται δὲ εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ πολιτιστικὴ κληρονομία τῆς Γαλλίας δὲν εἶναι κατανοητὴ ἄνευ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ θρησκευτικοῦ στοιχείου. Εἰς τὴν ἐπομ. σελίδα 148 ὑπάρχει κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον «le retour de reli g i eux dans l' espace publi c» (ἡ ἐπιστροφή τοῦ θρησκευτικοῦ στοιχείου εἰς τὸν δημόσιον χῶρον), τὸ ὁποῖον ἀναφέρει, ὅτι οἱ σχέσεις Κράτους-Ἐκκλησίας ἔχουν ἐπανακαθορισθῆ (réaménagement des rapports reli g i an - etat en france), ἀναφέρεται δὲ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐκπομπὰς εἰς τὸ ραδιόφωνον καὶ τὴν τηλεόρασιν, εἰς ραδιοφωνικούς σταθμούς τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ προβαίνει εἰς θρησκευτικὸν γάμον, εἰς τὸ ὅτι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ὀργανώσεις ἐνετάγησαν εἰς τὸν δημόσιον χῶρον, εἰς τὸ ὅτι οἱ θεσμοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῆς δημοσίας ἐξουσίας. Τέλος ἀναφέρει ὅτι ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία (καίτοι ἐξουσία κατὰ τὸ Σύνταγμα λαϊκὴ) ὀργάνωσε μίαν ἐπίσημον θρησκευτικὴν λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων τὴν 11.1.1996 (la republi que a org ani sé le 11 Janui er 1996 une messe offi ci elle en Notre-Dame-de Pari s) (σελ. 148). γγ) Ὡς πρὸς τὴν «laïcité» ἀναφέρει, ὅτι παρ' ὅτι αὕτη περιέχεται εἰς τὸ Σύνταγμα, ἐν τούτοις δὲν ἰσχύει, διότι ἄλλως ὅλα τὰ προνόμια τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναγνωρισθῆ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν θὰ καθίσταντο ἀντισυνταγματικά (σελ. 395) καὶ ἐπὶ λέξει «une concepi on sti cte de la laïcité ... abouti rai t à rende i nconsti tuti onnel tout en ensemble de règles légi slati ves fai sant parti e di paysage i nsti tuti onnel françai s et org ani sant certai ns avantages au bénéfice des cultes: l' entreti en publi c des édifi ces cultuels, les exempti ons fi scales au bénéfice des culte le da t local des cultes d Alsace Moselle et d outre mer, etc.» ἀναφέρει δὲ ὡς πρόνομια τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὑπὸ τοῦ κράτους συντήρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰδρυμάτων, τὰς φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸ τοπικὸν καθεστῶς (τῆς ταυτίσεως Κράτους - Ἐκκλησίας) εἰς

Ἀλσατιαν, Λωραίνην καὶ ὑπερποντίους κτήσεις κ.λπ. Ἐπίσης ἀναφέρει ὅτι ἡ «laïcité» δὲν εἶναι πλέον συνώνυμος τοῦ χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας (σελ. 396) καὶ ἐπὶ λέξει «La laïcité ne sera t plus synonyme de combat republi cai n et la s'eparati on». δδ) Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται (σελ. 44, ὅπου ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει «le proselyti sme agressi f est i l pidi bé»). Εἰς τὴν σελ. 182 ἀναλύει τὴν ἔννοιαν τοῦ προσηλυτισμοῦ καθ' ὅμοιον ἀκριβῶς τρόπον, ὡς ὀρίζει καὶ ἡ ἑλληνικὴ διάταξις (ἐκμετάλλευσις τῆς ἀγνοίας, κούφότητος, περιστάσεως ἀνάγκης τοῦ ἄλλου κ.λπ.). Εἰς δὲ τὴν σελ. 189 ἀναφέρει, ὅτι προσηλυτισμὸν διενεργοῦν αἱ αἰρέσεις καὶ τοῦτο εἶναι ἐν στοιχείῳ ἀναγνωρίσεως τῆς φύσεώς των. Προσθέτει δὲ ὅτι τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων θεωρεῖ τὸν προσηλυτισμὸν ἀξιόποιον καὶ παραπέμπει εἰς τὴν ἀπόφασιν Λαρίσης κατ' Ἑλλάδος τῆς 24.2.1988, ἡ ὁποία ἐπικυρώνει τρεῖς καταδίκασις ἐπὶ προσηλυτισμῷ ἐπιβληθείσας ὑπὸ ἑλληνικῶν δικαστηρίων. εε) Πέραν τῶν προαναφερθέντων περὶ τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν τὸ παρὸν σύγγραμμα ἀναφέρει (σελ. 150) ὅτι τὸ 43% τῶν Γάλλων μαθητῶν σχολικῆς ἡλικίας φοιτοῦν εἰς τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα (τὸ 1960 τὸ ποσοστὸν ἦτο 90%). Εἰς δὲ τὴν σελ. 401 ἀναφέρει, ὅτι τὸ κράτος χρηματοδοτεῖ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν, μνημονεύεται δὲ καὶ ἡ ἀπὸ 23.11.1977 ἀπόφασις τοῦ Συνταγματικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλίας δεχομένη, ὅτι παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου προβαλλόμενα (ὅτι δῆθεν ἀπαγορεύεται ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσις) ἐν τούτοις ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους χρηματοδότησις τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἶναι ἀπολύτως συνταγματικὴ.

5) Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπομνηματισταὶ τοῦ γαλλικοῦ Συντάγματος δέχονται ἀκριβῶς τὰ ἴδια περὶ τῆς «laïcité» καὶ τοῦ δῆθεν χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας. Ὁ πλέον πρόσφατος ἐκ τούτων, ἦτο ὁ Brmery (διοικητικὸς δικαστής) εἰς τὴν λίαν προσφάτως ἐκδοθεῖσαν ἐρμηνείαν τοῦ γαλλικοῦ Συντάγματος «La consti tuti on commentée arti cle par arti cle», 7η ἐκδ. 2003 καὶ εἰς τὴν σελ. 10 ἀναφέρει, ὅτι ἡ γαλλικὴ «laïcité» θεσπισθεῖσα εἰς ἐποχὰς πολέμου μεταξὺ Κράτους - Ἐκκλησίας κατέληξε νὰ ταυτίζεται σήμερον ἀπλῶς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὡς εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ κράτη.

6) Καὶ πρὸς ἀποφυγὴν σχοινοτενῶν ἀναλύσεων, ἀλλὰ καὶ χάριν συντομίας ἐπισημαίνουμεν ἐν τέλει, ὅτι τὰ ὅσα ἀναφέρονται ἀνωτέρω (ὅτι δηλ. ἡ Γαλλία δὲν ἀποτελεῖ κράτος ἄθεον καὶ ὅτι κατ' οὐσίαν εἰς αὐτὴν δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας) ὑποστηρίζουν καὶ τὰ ἐξῆς πρόσφατα ἐπιστημονικὰ ἔργα ἀναφερόμενα ἀκριβῶς καὶ *ad hoc* εἰς τὴν «*laïcité*» καὶ δεδομένα ἀκριβῶς τὰ ἴδια ὡς τὰ ἀνωτέρω, ἦτοι, ὅτι ἡ «*laïcité*» δὲν σημαίνει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας, οὔτε καὶ ὑπάρχει κάτι τέτοιο εἰς τὴν πρᾶξιν παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἀντιθέτου προβαλλόμενα ἐκάστοτε ὅλως ἀνευθύνως καὶ ἀντιεπιστημονικῶς:

Kaubi, Vers une construction de principes de laïcité, εἰς *Revue de Droit Public*, εἰς 2004 σελ. 325 ἔπ. (ὑποστηρίζει, ὅτι δὲν ὑπάρχει «*laïcité*» καὶ ὅτι ἡ ἔννοιά της ἔχει ἀναθεωρηθῆ καὶ ἀναδιαμορφωθῆ).

Faust, Laïcité et convention européenne des droits de l'homme εἰς *Revue de Droit Public*, εἰς 2004 σελ. 317 ἔπ. (ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ «*laïcité*» δὲν ἀποτελεῖ «σφουγγάρι» πὸν σβήνει κάθε θρησκευτικὴν ἔννοιαν, οὔτε ἀντίδοτον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Σημαίνει ἀπλῶς τὸν σεβασμὸν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων).

Jan, Laïcité à l'écologie: le droit national contre le droit local. La laïcité plus que la négativité. *Questions de valeurs*, εἰς *Revue de Droit Public*, 2004 σελ. 301 ἔπ. (ἀναφέρει, ὅτι σήμερον ἡ «*laïcité*» σημαίνει ἀπλῶς ἀνεξιθρησκείαν καὶ ὄχι χωρισμὸν Κράτους - Ἐκκλησίας).

Robert, Casophanie, καὶ *Revue de Droit Public*, 2004 σελ. 309 ἔπ. (δέχεται τὰ ἴδια ἦτοι ὅτι «*laïcité*» σημαίνει ἀνεξιθρησκείαν ἀπλῶς καὶ ἀπαγόρευσιν τοῦ προσηλυτισμοῦ προσθέτει δὲ ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἔννοια ἀπὸ τῆς θεσπίσεώς της τὸ 1905 μέχρι σήμερον ὑπέστη πλείστας ὄσας μεταβολάς).

7) Ὅλα τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα περὶ τῶν σχέσεων κράτους - Ἐκκλησίας εἰς τὴν Γαλλίαν γίνονται δεκτὰ καὶ ἐκτὸς Γαλλίας. Ἀντὶ ἄλλων, ἐπικαλούμεθα τὴν *ad hoc* μελέτην περὶ τῆς γαλλικῆς «*laïcité*» τοῦ Γερμανοῦ Werner Heun ὑπὸ τὸν τίτλον *de religiös-freierheit in Frankreich* (zwei tschiff für evangelische kirchenrecht, 2004 σελ. 273 ἔπ.), μόλις δημοσιευθεῖσαν (ἔτος 2004). Ἡ μελέτη αὕτη δέχεται τὰ ἴδια, ὡς καὶ αἱ προαναφερόμενα καὶ ἐπισημαίνει, ὅτι ἡ «*laïcité*» δὲν σημαίνει χωρισμὸν κράτους - Ἐκκλησίας (ἐπὶ λέξει

«*laïcité est étroitement liée à la séparation*», αὐτόθι σελ. 283 με παραπομπάς). Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται καὶ καταλήγει, εἰς τὸ ὅτι ἡ «*laïcité*» ἀπεβίωσε (ἐπὶ λέξει «*de klassischer konzeptionen der laïcité ist schon für tot erklärt worden*» αὐτόθι σελ. 283).

Ἐπὶ ὅψιν ὅτι μέγα πλῆθος ἄλλων πηγῶν ἀνερχομένων εἰς τεράστιον ἀριθμὸν δέχονται ἀκριβῶς τὰ ἴδια ὡς ἀνωτέρω, παραλείπονται δὲ χάριν συντομίας, ἐπιλεγεισῶν τῶν πλέον προσφάτων. Τὸ συμπέρασμα πὸν ἐξάγεται εἶναι ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον τὸ θέμα τοῦτο ἐρευνηθῆ ἀπὸ ἀπόψεως αὐστηρῶς ἐπιστημονικῆς καὶ ὄχι ἐξωεπιστημονικῆς ἢ ἀνευθύνου, ὡς συμβαίνει συχνάκις.

Τέλος ἐπισημαίνουμεν διὰ τὴν Γαλλίαν τὰ ἐξῆς ἐξόχως σπουδαῖα δεδομένα, τὰ ὁποῖα ἀποκλείουν ἀντικειμενικῶς πᾶσαν ἔννοιαν περὶ «*laïcité*» καὶ χωρισμοῦ Κράτους - Ἐκκλησίας:

1) Τὴν 20.12.1995 ἡ Ἐπιτροπὴ Αἰρέσεων (Commissariat d'Enquête sur les Sectes) τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως συνέταξε καὶ ἐνέκρινεν ὁμοφώνως ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐπικινδυνότητος τῶν θρησκευτικῶν αἰρέσεων εἰς τὴν Γαλλίαν (ὑπὸ τὸν τίτλον «*les sectes en France*», rapport No 2468). Δι' αὐτῆς περιγράφει διὰ στοιχείων λίαν ἐγκύρων (ἐπικαλουμένη δικαστικὰς ἀποφάσεις) τὸ ἐπικίνδυνον τῆς δράσεως πολλῶν αἰρέσεων. Ἀποσπῶμεν μίαν φράσιν λίαν χαρακτηριστικὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως: «*Les dangers que présentent les sectes, autrement appelés «cultes» sectaires, méritent au premier chef d'être notre attention*». Ἦτοι ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἐπικινδύνου δράσεως ὠρισμένων αἰρέσεων, παραθέτει δὲ καὶ πλείστα ὅσα παραδείγματα εἰλημμένα ἐκ τῆς πράξεως.

2) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 98-890/7.10.1998 Διατάγματος ἰδρύεται εἰδικὴ δημοσία ὑπηρεσία (Διϋπουργικὴ Ἀποστολὴ Ἀγῶνος κατὰ τῶν Αἰρέσεων) ὑπὸ τὸν τίτλον *Milieu*. Ἡ ἐν λόγῳ ὑπηρεσία διὰ τοῦ ἀπὸ 28.11.2002 Διατάγματος ἀντικατεστάθη ἀπὸ ἄλλην ὑπηρεσίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «*Διϋπουργικὴ Ἀποστολὴ Ἐπαγρυπνήσεως καὶ Ἀγῶνος κατὰ τῶν Αἰρέσεων*» (ἀρχικὰ *MIVILUDES*). Ἀρμοδιότης τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας εἶναι νὰ ἐπισημαίνῃ εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας τῶν

Ἐπισημοποιεῖται ἢ εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τὰς παραβιάσεις, αἱ ὁποῖαι συνεπάγονται πρωτοβουλίαν ἐκ μέρους των.

3) Διὰ τοῦ νόμου 2001-504 τῆς 12.6.2001 προεβλέφθησαν μέτρα προστασίας τῶν πολιτῶν ἐναντίον τῶν καταπιεστικῶν ἐνεργειῶν τῶν αἰρέσεων, αἱ ὁποῖαι παραβιάζουν τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα. Ὁ νόμος οὗτος προβλέπει ἀκόμη καὶ τὴν διάλυσιν τῶν αἰρετικῶν ομάδων.

4) Τὴν 21.4.1999 ἡ Ἐπισημοποιεῖται ἢ εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Buffet ἀπευθύνει ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Γάλλους Νομάρχας ἐπισημαίνουσα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ἐκνόμου δράσεως τῶν αἰρέσεων κινδύνους.

5) Τὴν 1.12.1998 ἡ Ἐπισημοποιεῖται ἢ εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Gui g ait ἀπευθύνει πρὸς τοὺς Γάλλους Εἰσαγγελεῖς ἐγκύκλιον, ἀναφερομένην εἰς τὰς βλάβας, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦνται εἰς τὴν κοινωνίαν ὑπὸ ὠρισμένων αἰρέσεων. Ὁμοίαν ἐγκύκλιον ἀκριβῶς ὁ Ἐπισημοποιεῖται ἢ εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῆς Γαλλίας εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς Γάλλους Εἰσαγγελεῖς τὴν 26.2.1996. Ἐπ' εὐκαιρία δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγω ἐγκυκλίου ὑπεστηρίχθη ἐγκύρως ὑπὸ Πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν, ὅτι ἡ γαλλικὴ «laïcité», κατόπιν τῆς ἐν λόγω ἐγκυκλίου δὲν ὑφίσταται πλέον, ἀλλὰ ἔχει ἀντικατασταθῆ ὑπὸ ἄλλης ἐννοίας.

6) Τέλος ἐπισημαίνομεν, ὅτι τὸ ἔτος 2003 εἰς τὴν Γαλλίαν συνεστήθη ἐπιτροπὴ μελέτης τῆς ἐννοίας τῆς «laïcité» προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Γάλλου Συνηγόρου τοῦ Πολίτου, ἡ ὁποία ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ «laïcité» σήμερον δὲν εἶναι αὐτὴ πού γνωρίζουμε, καθ' ὅσον εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται σήμερον (πρβλ. συνέντευξιν τύπου τοῦ εισηγητοῦ τῆς ἐν λόγω Ἐπιτροπῆς / Συμβουλίου Ἐπικρατείας Rémy Schwartz εἰς Actualité juridique Droit Administratif τεύχ. 22.12.2003, ὅπου ἀναφέρει αὐτὰ ἀκριβῶς καὶ ὅτι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ἐφαρμόζουν τὴν «laïcité» σελ. 2340).

7) Βεβαίως ἡ πολλαπλῶς προβαλλομένη ἀπὸ κάποιους «καλοθελητὰς» γαλλικὴ «laïcité» οὐδέποτε ὑπῆρξεν εἰς τὴν Γαλλίαν τουλάχιστον μεταπολεμικῶς ὑπὸ τὴν ἐννοίαν, ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν ἔχομεν ἐκεῖ «χωρισμὸν» Κράτους - Ἐκκλησίας. Οὕτω ὑποστηρίζεται κατ' οὐσίαν ὅτι ἡ Γαλλία ἔχει ἀτύπως ἀναγνωρίσει ὡς κρατικὴν ἐκκλησίαν τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι μία δημοκρατία ὅχι «λαϊκὴ» ἀλλὰ «καθολικὴ». Αὐτὸ ἀκριβῶς ὑποστηρί-

ζει ἐγκύρως καὶ κατὰ λέξιν ὁ Benoit d'Orsi (συγγραφεὺς ἔργου περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας βραβευθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν τῆς Γαλλίας), ὁ ὁποῖος εἰς τὴν μελέτην του «les sectes en droit public français» (εἰς la semaine juridique 1988 No20, I, 3336) ἀναφέρει ἐπὶ λέξει «la France est un pays laïque que de tradition catholique. Elle est devenue, en quelque sorte «catholique». Ἡ ἐννοία αὐτὴ εἶναι συνήθης εἰς τὴν Γαλλίαν, π.χ. ἡ ἐφημερὶς FIGARO εἰς τὸ φύλλον τῆς 21/22.9.1996 (σελ. 68) δημοσιεύει σκίτσο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμφανίζεται ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας μὲ τὸν Πρωθυπουργὸν εἰς ἕνα ναόν, ὅπου πίσω ἀπὸ ἕνα καρδινάλιον τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόεδρος λέγει εἰς τὸν πρωθυπουργὸν «la France est chrétienne un pays «catholique»» (στὸ ἐξῆς ἡ Γαλλία εἶναι ἕνα κράτος «καθολαϊκόν»). Τὸ δὲ ἐν λόγω δημοσίευμα ἀναφέρεται εἰς σωρείαν ἐκδηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας συμμετέχουν πολλοὶ πιστοὶ καὶ καταλήγει, ὅτι οἱ Γάλλοι εἶναι πιστοὶ εἰς τὴν θρησκείαν των. Βεβαίως ἔχει κατ' ἐπανάληψιν ὑποστηριχθῆ, ὅτι ἡ «laïcité» δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Αὐτὸ π.χ. ὑποστηρίζει, ὁ Πανεπιστημιακὸς καθηγητῆς Le Taumeau εἰς τὸ ἔργον του «L'églibre et l'état en France», σελ. 119. Ἄλλοι μάλιστα βαίνοντες ἐτι περαιτέρω ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ γαλλικὸν Σύνταγμα τοῦ 1958 (τὸ ὁποῖον ὀμιλεῖ περὶ état laïque) εἶναι ἕνα Σύνταγμα ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ («θεϊστικόν») καὶ ὅτι τὰ δικαιώματα πού προστατεύει τίθενται ὑπὸ τὴν θεϊαν προστασίαν. Αὐτὸ ὑποστηρίζουν οἱ Πανεπιστημιακαὶ καθηγηταὶ Martine (car athée περ. Actes Ἰουν. 1992 σελ. 21) καὶ Celestier (Dieu dans la constitution, εἰς περ. les petites affaires 5.6.1991 σελ. 15 ἐπ.), παραθέτομε δὲ ἐπὶ λέξει τὴν σχετικὴν φράσιν, τὴν ὁποῖαν περιλαμβάνουν καὶ τὰ δύο ἔργα τῶν ἐν λόγω Πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν: «la Constitution de 1958 est une Constitution chrétienne. Les droits qu'elle protège sont placés sous la protection divine».

Τὸ τελικὸν ἐπομένως συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐξ ὅλων τῶν ὡς ἄνω παρατιθεμένων στοιχείων καὶ πηγῶν (καὶ πλῆθος ἄλλων πού παραλείπονται, ἀλλὰ πού συμφωνοῦν ἀπολύτως πρὸς τὰ ἄνω) εἶναι, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν εἶναι κράτος ἄθεον, ὅτι ἐκεῖ κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς Ἐκκλησίας καὶ Κράτους καὶ ὅτι τυχὸν ἀντίθετη ἄποψις εἶναι ἐπιστημο-

νικῶς ἐντελῶς ἀβάσιμος καὶ ἐσφαλμένη ἢ παραπλα-
νητική. Ὡς ἐπιστέγασμα δὲ πάντων τούτων παραθέ-
τουμε τὴν φράσιν τοῦ καθηγητοῦ Pi épé-Caps (les
nouveaux cultes et le dait public (revue di dait
public 1990 τεῦχ. 4 σελ. 1078), ἡ ὁποία ἀναφέρει
ρητῶς, ὅτι ἡ «laïcité» ἀποτελεῖ ἕναν μύθον (ἐπὶ λέξει
«la laïcité - neutralité apparaît comme un mythe».

Τὸ πλεόν ὅμως ἐντυπωσιακόν, τὸ πλεόν ἐπίσημον
καὶ τὸ πλεόν ἔγκυρον καὶ ἀδιαμφισβήτητον στοι-
χεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς
«laïcité» εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑφίσταται σήμερον
εἶναι ἡ μόλις κυκλοφορήσασα ἔκδοσις τοῦ γαλλικοῦ
Συμβουλίου Ἐπικρατείας (τὸ ἔτος 2004) ὑπὸ τὸν τί-
τλον «conseil d'état - juridique et avis de 2003 - un
siècle de laïcité» (ἔκδοσις τῆς la documentati on
française, études et documents N° 55, 2004). Τὸ
ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 479 σελίδων καὶ ἀποδει-
κνύει διὰ παραπομπῆς εἰς σωρείαν ἀποφάσεων τοῦ
Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν ἡ
ἔννοια τῆς «laïcité» ἔχει ἐκλείψει σήμερον. Πρὸς
ἀπόδειξιν τούτου παραθέτομεν ὠρισμένα ἀπὸ τὰ
πλεόν ἐντυπωσιακὰ σημεῖα του (καὶ εἰς τὸ πρωτότυ-
πον ὅπου ἐπιβάλλεται):

α) Εἰς σελ. 245 ἀναφέρει, ὅτι ἡ «laïcité» ἀποτελεῖ
γαλλικὴν ἰδιομορφίαν καὶ δὲν ἀπαντᾶται εἰς ἄλλα
κράτη, οὔτε δύναται ἐκεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ.

β) Εἰς σελ. 258 ἀναφέρει, ὅτι κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρ-
χει χωρισμὸς Κράτους - Ἐκκλησίας, διότι τὸ κράτος
ΔΕΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΓΝΟΗΣΗ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ,
ΔΙΟΤΙ ΤΟΥΤΟ ΘΑ ΗΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΔΙ' ΑΥΤΟ,
ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ
(ἐπὶ λέξει «i gnant les
Eglises eût été une attitude dangereuse pour l'Etat,
étant donné la force sociale, morale, voire même
politique qu'elles continuent de représenter dans la
société»).

γ) Εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα ἀναφέρεται ἡ φράσις τοῦ
γνωστοῦ παλαιοῦ Γάλλου πολιτικοῦ Aristide Briant
«ἡ Γαλλία ὀφείλει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐλευθερίαν
της» (la France doit à l'Église sa liberté).

δ) Εἰς σελ. 264 ἀναφέρεται, ὅτι «ἡ Γαλλία ἀποφασί-
ζει νὰ μὴν ἀποκοπῇ ἀπὸ τὰς θρησκευτικὰς τῆς ρίζας»
(la France décide de ne pas se couper de ses racines
religieuses).

ε) Εἰς σελ. 265 ἀναφέρει, ὅτι σήμερον εἰς ὀκτῶ
περιοχὰς τῆς Γαλλίας δὲν ὑπάρχει χωρισμὸς
Κράτους - Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία εἶναι
κρατική. Εἰς τὰς περιοχὰς αὐτὰς περιλαμβάνεται
καὶ ἡ Ἀλσατία καὶ ἡ Λωρραίνη (ὡς γνωστὸν εἰς τὴν
Ἀλσατίαν ἐδρεύει τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ
Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμά-
των).

στ) Εἰς σελ. 273 ἀναφέρει, ὅτι εἰς τὴν δευτεροβάθ-
μιον κρατικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπηρετοῦν καὶ κληρικοὶ
ὡς καθηγηταί.

ζ) Εἰς σελ. 281 ἀναφέρεται, ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἐπι-
κρατείας ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην αἰ θρησκευτικαὶ
ὀργανώσεις νὰ σέβονται τὴν ἱεραρχίαν τῆς Καθο-
λικῆς Ἐκκλησίας (ἐπὶ λέξει «le Gopseil d'Etat a
continué de jouer un rôle pacificateur en
reconnaisant la nécessité pour les associations
culturelles de respecter la hiérarchie de l'Église
Catholique», τὰ ἴδια ἀκριβῶς κατὰ λέξιν ἀναφέρει
καὶ εἰς τὴν σελ. 282, ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομολογίαν τοῦ
γαλλικοῦ ἀκυρωτικοῦ.

η) Εἰς τὴν σελ. 284 ἐπ. ἀναφέρεται, ὅτι τὸ γαλλικὸ
Συμβούλιον Ἐπικρατείας εἶναι ἀρμόδιον νὰ ἀναγνω-
ρίξῃ ὠρισμένην ὀργάνωσιν ὡς θρησκείαν, προστίθε-
ται δέ, ὅτι ἡ νομολογία τοῦ ΣτΕ δὲν ἔχει ἀναγνωρίσει
ὡς θρησκείαν τὴν ὀργάνωσιν τῶν «μαρτύρων τοῦ
ἰεχωβά».

θ) Εἰς τὴν σελ. 286 ἐπ. ἀναφέρεται, ὅτι τὸ κράτος
χρηματοδοτεῖ εἰς μεγάλην ἔκτασιν τὴν Καθολικὴν
Ἐκκλησίαν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

ι) Εἰς τὴν σελ. 363 ἀναφέρεται, ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς
τιμωρεῖται εἰς τὴν Γαλλίαν.

ια) Εἰς τὴν σελ. 364 ἐπ. ἀναφέρεται, ὅτι εἰς τὴν Γαλ-
λίαν διδάσκεται τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.

ιβ) Εἰς τὴν σελ. 291 ἐπ. ἀναφέρονται αἱ προϋποθέ-
σεις καὶ τὰ κριτήρια, καθὼς καὶ ἡ διαδικασία ἀνα-
γνωρίσεως μίας ὀργανώσεως ὡς θρησκείας, ἡ δὲ
ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία (Ἐπιχειρηματικῶν) δια-
θέτει εὐρυτάτην διακριτικὴν εὐχέρειαν ἐν προκει-
μένῳ. Εἰς δὲ τὴν σελ. 297 ἀναφέρεται, ὅτι ἐὰν μία
ὀργάνωσις δὲν ἀναγνωρισθῇ ὡς θρησκεία, δὲν ἔχει
οὔτε νομικὴν προσωπικότητα, οὔτε δικαιοπρακτικὴν
ικανότητα, οὔτε ἰκανότητα παραστάσεως ἐνώπιον
δικαστηρίου.

Πρόπει πάντως νὰ ἐπισημανθῇ, ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν

ἔχουν τελευταίως εἰσαχθῆ ρυθμίσεις κατὰ πάσης ἐννοίας *laïcité*, καθὼς καὶ ἐναντίον τῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκειῶν. Αἱ ἐν λόγῳ ρυθμίσεις κυρίως εἶναι αἱ ἐξῆς, ἀναφερόμεναι καὶ ἀναλυόμεναι ἐν πάσῃ ἐκτάσει καὶ ἀναλύσει εἰς τὸ κατὰ πάντα ἔγκυρον πρόσφατον σύγγραμμα τοῦ *Ni cdas Gui llet* ὑπὸ τὸν τίτλον «*li berté de reli gi on et mairvements sectai res*», 2003, ἔργον βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ *centre d étude et des recherches Eñdements di Droít Publi c* τοῦ πανεπιστημίου *Cleg y-Pantá se* τοῦ Παρισιοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου *Parí s II Yves Gaudefmet* (ἔκδοσις *bi bli otheque de Droít Publi c*, τόμος 235). Παραθέτουμε τὰς κυριωτέρας ἐν προκειμένῳ ρυθμίσεις:

α) Τὸ ἔτος 2001 ἐτροποποιήθησαν τὰ ἄρθρα 223-13, 223-14 καὶ 223-15 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ἐθεσπίσθησαν ποινικαὶ κυρώσεις διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ προσηλυτισμοῦ. Καὶ ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητηθῆ κακοπίστως παραθέτουμε αὐτούσιον σχετικὸν *ad hoc* ἀπόσπασμα τοῦ ὡς ἄνω ἔργου: «*le nouveau delit d abus de la si tuati on de fai blesse ou d*

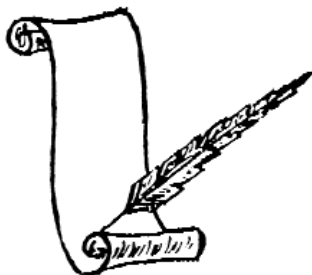
etat d i gnorance semble appropri é pour sancti onner des cas de «*prosélyti sme abusif*» (σελ. 265 ὑπογράμμισις ἡμετέρα).

β) Οἱ ὄπαδοι τῶν αἰρέσεων καὶ παραθρησκειῶν δὲν γίνονται ἀποδεκτοὶ ὡς ὑπάλληλοι εἰς πολλὰς δημοσίας ὑπηρεσίας (σελ. 268 ἐπ. ἀναφέρονται δὲ καὶ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὄπαδοὶ τῶν αἰρέσεων ἀπελύθησαν διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀπὸ δημοσίας ὑπηρεσίας σελ. 272 ἐπ.).

γ) Οἱ Δήμαρχοι γενικῶς εἰς τὴν Γαλλίαν (ἀρμόδιοι νὰ χορηγοῦν ἀδείας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἴκων) ἀρνοῦνται νὰ χορηγοῦν τοιαύτας ἀδείας εἰς τὰς αἰρέσεις καὶ παραθρησκείας (σελ. 129).

δ) Ἀναφέρεται, ὅτι αἱ αἰρέσεις καὶ παραθρησκεῖαι διενεργοῦν προσηλυτισμὸν εἰς μεγάλην ἔκτασιν (σελ. 215 ἐπ.), διὰ τοῦτο καὶ λαμβάνονται μέτρα ὑπὸ τοῦ κράτους, ἀναφέρεται δὲ καὶ σωρεία παραδειγμάτων ἐκ τῆς πράξεως (σελ. 225 ἐπ. καὶ 257 ἐπ.) κ.ο.κ.

(Ἡ μελέτη συνεχίζεται στὸ ἐπόμενο τεῦχος)

Οἱ τιμηθέντες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία

**Οἱ τιμηθέντες ἀπὸ τὴν
Ἐκκλησία**

**Ὁ Μακαριώτατος γιὰ τὰ
χαρίσματα τῆς γυναίκας**

**Κριτικὴ τῆς πολυπολιτι-
σμικότητας**

**Ἀναβάθμιση τῶν Ὁρθοδό-
ξων στὴ Γαλλία**

Τρεῖς σημαντικὲς προσωπικότητες, δύο ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς Ἐπιστήμης καὶ μία ἀπὸ τὸν χῶρο τοῦ Ἀθλητισμοῦ, τίμησε στὶς 10 καὶ στὶς 12 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πρόκειται γιὰ τὴν διεθνῶς καταξιωμένη Ἑλληνίδα Βυζαντινολόγο κ. Ἐλένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ, γιὰ τὸν Ἐπίτιμο Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Νικόλαο Θέμελη καὶ γιὰ τὸν προπονητὴ τῆς Ἐθνικῆς Ὁμάδος Καλοθοσφαιρῆσεως κ. Παναγιώτη Γιαννάκη. Καὶ οἱ τρεῖς τιμηθέντες μίλησαν μὲ λόγια σεμνὰ καὶ εὐχαρίστησαν γιὰ τὴν τιμὴ πού τοὺς ἔγινε. Ἡ κ. Ἀρβελέρ τόνισε ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι τὰ θεμέλια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ὅτι ἔκανε τὸ καθήκον τῆς διδασκοντας σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη γιὰ τὸ Βυζάντιο. Ὁ κ. Θέμελης ὑπογράμμισε ὅσα ἐπέτυχε ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιστήμων τὰ ὀφείλει στὸν Θεό. Ἐτάχθη δὲ κατὰ τοῦ «χωρισμοῦ» Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ὁ κ. Γιαννάκης παραδέχθηκε ὅτι διδάχθηκε ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ Πίστη τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο καὶ τὴν ἀνάγκη ταπεινώσεως καὶ ἀποφυγῆς τοῦ ἐγωισμοῦ. Καὶ ἔκλεισε τὴν σύντομη ἀντιφώνησή του μὲ τὴ φράση πού λέει ὁ ἴδιος στοὺς καλοθοσφαιριστὲς γιὰ νὰ καταδείξει τὴν ἀξία τῆς συνεργασίας: «Μία καλὴ πάσα (μεταβίβαση τῆς μπάλλας) κάνει εὐτυχισμένους δύο ἀνθρώπους!»

K.X.

Ὁ Μακαριώτατος γιὰ τὰ χαρίσματα τῆς γυναίκας

Μὲ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε στὶς 27 καὶ 28 Δεκεμβρίου 2005 στὴν Ἀθήνα τὸ 46ο Παιδαγωγικὸ Συνέδριο τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Ὁ Μέγας Βασίλειος» μὲ θέμα «Κρίση τοῦ πολιτισμοῦ - Κρίση τῆς γυναίκας». Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπέστειλε μῆνυμα πρὸς τὸ Συνέδριο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὰ 5 χαρίσματα τῆς γυναίκας. Πρόκειται γιὰ τὸ χάρισμα τῆς μητρότητας, γιὰ τὸ χάρισμα τῆς ἀφιερώσεως στὸν Θεό, γιὰ τὸ χάρισμα τῆς διακονίας πρὸς τὸν συνάνθρωπο, γιὰ τὸ χάρισμα τῆς γυναίκας νὰ εἶναι σύζυγος ἱερέως καὶ γιὰ τὴν δυνατότητα τῆς γνώσεως ὡς μέσο γιὰ τὴν δημιουργία ἐνὸς καλύτερου κόσμου. Καὶ καταλήγει ὁ Μακαριώτατος: «Ὡς κατακλειδα τοῦ Μηνύματός μου προσφέρω στὴν ἀγάπη σας ἓνα παράδειγμα ὀλοκληρωτικῆς θυσίας ἀπὸ μία γυναῖκα. Πρόκειται γιὰ τὴν Ρωσίδα καὶ καλλιεργημένο ἄνθρωπο, τὴν Μαρία Σκόμπτσοβα, ἡ ὁποία κατέφυγε στὸ Παρίσι, στὴ δεκαετία τοῦ 30, ὅπου καὶ γνώρισε πιὸ καλὰ τὴν πίστη κοντὰ σὲ Ρώσους δασκάλους. Ἀργότερα ἀποφάσισε νὰ γίνῃ μοναχὴ, γιὰ νὰ βοηθήσει περισσότερο τὰ ἀδέλφια τῆς πού πονοῦσαν. Ἴδρυσε μάλιστα μιὰ ἐστία γιὰ ἀστέγους καὶ κάθε λογῆς δυστυχισμένους, πού τοὺς φρόντιζε ἢ ἴδια μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ στοργή. Καὶ τὸ σημαντικότερο, ὅταν μπῆκαν οἱ Γερμανοὶ στὸ Παρίσι, ἡ ἀδελφὴ Μαρία βοήθησε πολλὰ θύματα τῶν Ναζιστῶν. Γι' αὐτὸ

τὸ λόγο τῆ συνέλαβαν τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1943 μὲ τὸν ὀρθόδοξο ἐφημέριο π. Δημήτριο καὶ τὴν ἀνοιξη τοῦ 1945 τοὺς ὀδήγησαν στὸ θάλαμο τῶν ἀερίων στὸ στρατόπεδο Ραβενσμπρούκ. Τότε ἡ θυσία τῆς συγκί-
νησε πολλές ψυχές. Αὐτὸ τὸ θυσιαστικὸ πνεῦμα χρει-
αζόμεθα καὶ σήμερα ἀπὸ τὶς χριστιανές πιστὲς
γυναῖκες σὲ καιροὺς πού ὁ Χριστὸς περιθωριοποι-
εῖται καὶ τὸ ἦθος τοῦ Εὐαγγελίου θέλουν νὰ τὸ
θέσουν μακρὰν τοῦ δημοσίου βίου».

Κ.Χ.

Κριτικὴ τῆς πολυπολιτισμικότητας

Ἀκοῦμε τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀπὸ ὀρισμένους δια-
νοητὲς καὶ πολιτικούς ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ἀλλαγές
στὴν κοινωνία μας στὸ ὄνομα τῆς πολυπολιτισμικότη-
τος. Μᾶς καλοῦν νὰ ἀποκοποῦμε ἀπὸ τὶς παραδόσεις
μας, νὰ ἀλλάξουμε τὸ περιεχόμενο τῶν Θρησκευ-
τικῶν καὶ τῆς Ἱστορίας, νὰ ἀδιαφορήσουμε γιὰ τὴν
ἐθνικὴ μας ταυτότητα καὶ τὴν πολιτισμικὴ μας συνέ-
χεια καὶ συνοχὴ καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπειδὴ τὸ ἐπιβάλλει ἡ
νεοεισαχθεῖσα ἰδεολογία τῆς πολυπολιτισμικότητας.
Γι αὐτὸ ἔχει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον νὰ διαβάσουμε τὶς
ἀπόψεις ἑνὸς εἰδικοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος, τοῦ Ἰταλοῦ
Πολιτειολόγου καὶ καθηγητοῦ Ἀμερικανικῶν Πανε-
πιστημίων Τζιοβάννι Σαρτόρι, ὅπως τὶς ἐξέφρασε
στὴν ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ τῆς 10.1.2006. Εἶπε μεταξὺ
ἄλλων ὁ Ἰταλὸς ἐπιστήμων: «Πρέπει νὰ διαχωρίσου-
με τὸν πολυπολιτισμὸ ὡς δεδομένη κατάσταση (ἢ
Ἑλβετία εἶναι πολυπολιτισμικὴ χώρα, ὅπως καὶ ὁ
Καναδᾶς) ἀπὸ τὴν ἰδεολογία τοῦ πολυπολιτισμοῦ πού
λέει πὼς εἶναι καλὸ νὰ ἀνακτήσεις ἢ νὰ ἐνισχύσεις τὴ
δική σου ταυτότητα καὶ μετὰ νὰ κλειστεῖς σὲ κοινότη-
τες, πού στὴν πραγματικότητα εἶναι γκέτο. Ἐγὼ
πολεμῶ αὐτὴ τὴν ἰδεολογία. Εἶμαι ἀντίθετος στὸ νὰ
ἀνακτήσεις μία ταυτότητα, νὰ τὴν ἐνισχύσεις καὶ νὰ
δημιουργήσεις μικρὲς κλειστὲς κοινωνίες, ὅπου ἀνα-
πτύσσονται φαινόμενα περιθωριοποίησης, ἀκόμη καὶ
ἐξεγέρσεων. Εἶμαι ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἰδεολογίας καὶ
πιστεύω πὼς οἱ λύσεις πρέπει νὰ εἶναι πλουραλιστι-

κοῦ καὶ ὄχι πολυπολιτισμικοῦ τύπου. Ὁ πολυπολι-
τισμὸς δὲν εἶναι φάρμακο, εἶναι ἀρρώστεια. Εἶναι τρό-
πος νὰ χειροτερεύουν τὰ πράγματα».

Κ.Χ.

Ἀναβάθμιση τῶν Ὁρθοδόξων στὴ Γαλλία

Ἡ Γαλλία ἀπὸ τὸ 1905 ἐφαρμόζει τὸν πλήρη χωρι-
σμὸ τοῦ Κράτους ἀπὸ κάθε θρησκεία καὶ θρησκευ-
τικὴ διδασκαλία. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίζει τὸν
Γάλλο Πρόεδρο κ. Ζὰκ Σιράκ νὰ ὑποδέχεται σὲ ἐπί-
σημη συνάντηση στὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου τοὺς ἐπικε-
φαλῆς τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκευτικῶν κοινότη-
των. Μέχρι πέρου στὴν συνάντηση αὐτὴ ἐκαλοῦντο οἱ
ἐκπρόσωποι τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, τῶν Προτεσταν-
τῶν, τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Μουσουλμάνων. Ἐφέτος
ἐκλήθη γιὰ πρώτη φορὰ ἐπίσημως καὶ ὁ Σεβ. Μητρο-
πολίτης Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ τοῦ κλίματος τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς ἔχων τὸ πρωτεῖο
τιμῆς μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τῆς Γαλ-
λίας. Ἡ συνάντηση ἔλαβε χώρα στίς 5 Ἰανουαρίου
τ.ἔ. στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο τῶν Ἡλυσίων Πεδίων
καὶ σ' αὐτὴν παρέστη καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν
καὶ ἀρμόδιος γιὰ τὰ Θρησκευτάματα Νικολὰ Σαρκοζί.
Οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητρο-
πολίτη Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, ἦσαν: Ὁ Ρωμαιοκα-
θολικὸς Ἐπίσκοπος Ἀνδρέας ὁ 23ος, ὡς ἐκπρόσω-
πος τοῦ Καρδινάλιου Ζὰν Μαριὶ Λυστιζέ, ὁ Πάστωρ
Ζὰν Ἀρνὸλ ντὲ Κλερμόν, Πρόεδρος τῆς Προτεστα-
ντικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Γαλλίας, ὁ Μέγας Ραββίνος
Ἰωσήφ Στροῦκ καὶ ὁ Νταλίλ Μπουμπακέρ, Διευθυν-
τῆς τοῦ Ἰσλαμικοῦ Τεμένους στὸ Παρίσι καὶ Πρόε-
δρος τοῦ Γαλλικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν Μουσουλμα-
νικὴ Θρησκεία. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι κατὰ τὰ
προηγούμενα τρία χρόνια ὁ Ὁρθόδοξος Μητροπολί-
της ἐκαλεῖτο μὲν στὸ Προεδρικὸ Μέγαρο, ἀλλὰ ξεχω-
ριστὰ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους. Ἡ ἐφετεινὴ ἐπίσημη
πρόσκληση θεωρεῖται σαφῶς ὡς μία ἀναβάθμιση τοῦ
κύρους τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν Γαλλικὴ Δημοκρατία.

Κ.Χ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μὲνὸς Δεκεμβρίου

Συνήλθε στὶς 14, 15 καὶ 16 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡ Διάρκῃς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 149ης Συνοδικῆς Περιόδου. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν:

**Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

**Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν**

A. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ.:

α) Γιὰ τὴν ἐνθρόνιση τοῦ Νέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου, ἡ ὁποία ἔγινε μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας.

β) Γιὰ τὶς ἐνθρονίσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ καὶ Δράμας κ. Παύλου, οἱ ὁποῖες ἔγιναν τὴν 6.11.2005 καὶ 19.11.2005 ἀντιστοίχως, μὲ παλληλαϊκὴ συμμετοχή, ποὺ δεικνύει τὶς χρηστὲς ἐλπίδες ποὺ τρέφουν οἱ πιστοὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων αὐτῶν στοὺς νέους Ποιμένάρχες τους.

γ) Γιὰ τὴν παρουσίαση τὴν 16.11.2005 στὸ Βυζαντινὸ καὶ Χριστιανικὸ Μουσεῖο τῆς μνημειώδους ἐκδόσεως ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ τὴν Βατικανὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μνηολογίου τοῦ Βασιλείου Β΄ τοῦ Βουλγαροκτόνου, ποὺ σώζεται σὲ ὀγκῶδες χειρόγραφο στὴν Βατικανὴ Βιβλιοθήκη.

δ) Γιὰ τὴν Ἡμερίδα γιὰ τοὺς Προέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης τὴν 5.11.2005.

ε) Γιὰ τὴν Ἡμερίδα γιὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης τὴν 24.11.2005.

στ) Γιὰ τὰ ποιμαντικὰ μέτρα τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν μεταναστῶν. Συγκεκριμένα ἀναφέρθηκε:

1) Στὴν ἐξ ἀρχῆς συγκατάθεση ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τζαμιοῦ στὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐδῶ μουσουλμάνων μεταναστῶν, μὲ σεβασμὸ στὸ δικαίωμα κάθε ἀνθρώπου νὰ ἐκπληροῖ τὰ θρησκευτικὰ του καθήκοντα.

2) Στὴν προσφορὰ σὲ σημαντικὸ ἀριθμὸ παιδιῶν τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι οἱ μετανάστες, φαγητοῦ ἀπὸ τὰ συσσίτια τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ καθημερινῶς διανέμει 20.541 μερίδες φαγητοῦ.

3) Στὸ Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστούντων Μεταναστῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ ὁποῖο προσφέρει σημαντικὲς ὑπηρεσίες στοὺς μετανάστες.

4) Στὴ λειτουργία Σχολεῖου ἐκμαθήσεως τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας γιὰ 150 μετανάστες μαθητὲς, μὲ τὴ φροντίδα τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» καὶ

5) Στὸν καθορισμὸ ἀπὸ τὴ Δ.Ι.Σ. τῆς 26ης Δεκεμβρίου κάθε ἔτους ὡς ἡμέρας τοῦ πρόσφυγα καὶ τοῦ μετανάστη, σὲ ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος ποὺ ἐορτάζεται τὴν ἡμέρα αὐτή, δηλαδὴ τῆς φυγῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴν Αἴγυπτο.

B. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

1. Νὰ παραχωρήσει πρὸς χρῆση χώρο τῆς Ἐκκλησίας στὸ Σχιστὸ γιὰ τὴ δημιουργία μουσουλμανικοῦ νεκροταφείου, σεβομένη τὶς ἀνάγκες καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀφοῦ αὐτὸ ἐπιβάλλει ἀλλήλωστε ἡ διδασκαλία τῆς

Ἐκκλησίας μας, νὰ δεικνύουμε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν βοήθειά μας σὲ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀδιακρίτως, ὡς πλάσματα τοῦ Θεοῦ.

2. Νὰ ὀρισθοῦν ὁμιλητὲς κατὰ τὴν Ἑορτὴ τῆς Ὁρθοδόξιας, Κυριακὴ 12 Μαρτίου 2006: α) στὸν Ἑσπερινὸ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ β) στὴ Θεία Λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης κ. Ἰωήλ.

3. Νὰ καθορισθεῖ ὡς Ποιητοῦχος τῆς πόλεως τῆς Ἀμαλίας τοῦ Νομοῦ Ἡλείας, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἀθανάσιος ὁ Μέγας, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, κατόπιν προτάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

4. Νὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὸ θέμα τῆς καλλιέργειας τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων.

5. Νὰ ἀναθέσει στὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος νὰ ἐξετάσει τὸν προσδιορισμὸ νέων συγχρόνων τρόπων ἐπικοινωνίας καὶ προσεγγίσεως τῆς νεολαίας.

6. Νὰ ἐπιχορηγήσει γιὰ τὸ δῖμνηνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2005, 892 πολύτεκνες οἰκογένειες τῆς Θράκης μὲ ποσὸ συνολικοῦ ὕψους 208.728 ΕΥΡΩ.

7. Νὰ διοργανωθεῖ ἡ Β΄ Συνδιάσκεψη Γυναικῶν-Ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μὲ θέμα: «*Διαμητροπολιτικὸ Δίκτυο Γυναικῶν: Θεσμὸς καὶ ἔκφραση χαρισματικῆς ζωῆς*», σὲ δύο φάσεις:

α) Στὴ Θεσσαλονικὴ ἀπὸ 3 ἕως 5 Φεβρουαρίου 2006 γιὰ τὰ στελέχη τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ

β) Στὴν Πελοπόννησο ἀπὸ 16 ἕως 18 Ἰουνίου 2006 γιὰ τὰ στελέχη τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Νοτίου Ἑλλάδος.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπὸ:

1. Τὶς πορισματικὲς ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως γιὰ τοὺς διενεργηθέντες Οἰκονομικοὺς Ἐλέγχους στὶς ἐξῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεις:

α) Σισανίου καὶ Σιατίστης, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως διεξήχθη κανονικὰ καὶ σύννομα.

β) Νέας Σμύρνης, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

γ) Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ ὑπὸ κρίση διάστημα λειτούργησε τόσο ἀπὸ ἀπόψεως τυπικῆς ἀπεικόνισης ὅσο καὶ ἀπὸ ἀποψη οὐσίας κανονικὰ καὶ σύννομα.

δ) Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, ὅπου προκύπτει ὅτι γιὰ τὴν ἐλεγχόμενη Ἱερὰ Μητρόπολη δὲν διαπιστώθηκαν ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις ἀποδοκιμαζόμενες ἀπὸ τὸ Νόμο καὶ

ε) Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ὅπου προκύπτει ὅτι ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη δὲν σημειώθηκαν πράξεις ἢ παραλείψεις ποὺ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσουν σὲ συμπεράσματα γιὰ ἀντικανονικὴ διαχείριση.

2. Τὶς Ἐκθέσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων:

α) Γιὰ τὸ Θ΄ Διαχριστιανικὸ Συμπόσιο (4-7.9.2005), τὸ ὁποῖο συγκλήθηκε στὴν Ἀσσίζη τῆς Ἰταλίας.

β) Γιὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσα Προπαρασκευαστικὴ Συνάντηση Ὁρθοδόξων καὶ Προχαλκηδονίων Ἐκκλησιῶν (19-22.9.2005), ἡ ὁποία ἔγινε στὸ Βόλο.

3. Τὴν ἐκθεση τοῦ Ἑλληλογιμωτάτου Καθηγητῆ κ. Χρήστου Βούλγαρη γιὰ τὴν συνεληθούσα Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐτοιμασίαν τῆς ΙΓ΄ Ὁλομέλειας τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Λουθηρανῶν (3-12.10.2005), ἡ ὁποία ἔλαβε χώρα στὴ Νυρεμβέργη τῆς Γερμανίας.

4. Τὴν ἐκθεση τῶν Ἑλληλογιμωτῶν Καθηγητῶν κ.κ. Βηλασίου Φειδᾶ καὶ Χρήστου Βούλγαρη γιὰ τὴν Ὁλομέλεια τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Μετερρυθμισμένων (13-18.10.2005), ἡ ὁποία ἔγινε στὴ Βηρυττὸν.

5. Τὴν ἐκθεση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων γιὰ τὶς ἐργασίες τῆς ΙΖ΄ Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας (31.10.-4.11.2005).

6. Τὴν ἐκθεση τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Δημητρίου Τζέρπου σχετικὰ μὲ τὴν συμμετοχὴ αὐτοῦ στὸ Θεολογικὸ Συνέδριον μὲ θέμα «*Λατρεία καὶ Ταφικὸς Πολιτισμὸς*», τὸ ὁποῖο συνεκλήθη στὸ Τριερ τῆς Γερμανίας (12-22.7.2005).

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

1. Τὸ ἐτήσιο Πρόγραμμα τῶν δραστηριοτήτων τῆς

Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσιῶν Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως τοῦ ἐπομένου ἔτους 2006, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει:

α) Τὴν πραγματοποίηση τὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου 2006, Ἡμερίδος ὑπευθύνων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Τύπου (Ἐντύπων, Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Σταθμῶν καὶ Διαδικτύου) τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ τὸν συντονισμό τῆς δράσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἀνταίχλη γῆ ἐμπειριῶν.

β) Τὴν ἀπονομὴ τιμητικῶν διακρίσεων, ἀπὸ τὶς κατὰ τόπους Ἱερὰς Μητροπόλεις, στοὺς συγγραφεῖς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τῆς Ἐθνικῆς Ἱστορίας, τῆς Λαογραφίας καὶ τῆς Τέχνης, καθὼς καὶ στοὺς Πολιτιστικούς Συλλόγους οἱ ὁποῖοι ἔχουν διαγράψει ἱστορικὴ πορεία στὸν τομέα τῆς ἀναδείξεως τῶν τοπικῶν πολιτιστικῶν στοιχείων, ὡς ἀναγνώριση, ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σπουδαίου ἔργου αὐτῶν.

2. Τὴν διοργάνωση Ἡμερίδος γιὰ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολούθησεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων σὲ συνεργασία μὲ τὸ Γραφεῖο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὴν ἐνημέρωση αὐτῶν γιὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ τὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας ἐντὸς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ γίνεσθαι, γιὰ τὸ ἔτος 2006 σὲ δύο φάσεις:

α) Στὴν Ἀθήνα μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ 2006 γιὰ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Ἠπείρου, τῶν Κυκλάδων καὶ τῶν Νήσων τοῦ Ἰουνίου καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ

β) Στὴ Θεσσαλονίκη, τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006, γιὰ τοὺς Ἱεροκήρυκες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης.

Ε. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

ΣΤ. Ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε τὸ θέμα τῆς πορείας τῆς κάθαρσης στὴν Ἐκκλησία καὶ τῶν μέτρων ποὺ ἐλήφθησαν καὶ ἐξέδωσε, στὸ ὁποῖο ἐκτίθενται λεπτομερῶς οἱ ἐνέργειες ποὺ ἔγιναν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτήν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐπειδὴ τὸ τελευταῖο χρονικὸ διάστημα ὀρισμένα, ὑπεύθυνα καὶ ἀξιόλογα κατὰ τὰ λοιπὰ πρόσωπα,

ἀφίνουν βαρεῖς ὑπαιγιμούς –πιθανότατα ἀπὸ ἔλλειψη πλήρους καὶ ἀκριβοῦς ἐνημέρωσής τους– **γιὰ τὴν πορεία τῆς κάθαρσης στὴν Ἐκκλησία, ἀδικώντας Τὴν κατάφωρα** καὶ δημιουργώντας ἀτυχῶς πεπληνημένες ἐντυπώσεις ποὺ παραχαράσσουν τὴν πραγματικότητα, **ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει κατ' ἐλάχιστον νὰ ἀποκαταστήσει τὴν ἀλήθεια. Ὀφείλει δηλαδὴ, μὲ βαθιὰ συναίσθηση τῆς εὐθύνης τῆς ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἴδια τὴν κοινωνία, τὸ σῶμα τῶν πιστῶν, νὰ ἀναφερθεῖ γιὰ πολλοστὴ φορὰ στὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολῦμνου, ἐπίπονου, ἐπίμονου, συνεποῦς καὶ τολμηροῦ ἔργου τῆς ἐξυγίανσης τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσει καὶ πραγματοποιεῖ μὲ φρόνημα καὶ ἦθος ὑψηλό, χωρὶς συμβιβασμούς καὶ ἐκπτώσεις, μὲ πράξεις γενναῖες καὶ ὄχι μὲ λόγους περίτεχνους καὶ ἀπατηλοῦς.**

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μέχρι καὶ σήμερα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κινήθηκε μὲ νηφαλιότητα, ἀποφεύγοντας κατὰ τὸ δυνατόν νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν ποὺ ἀπέριπτε κάθε ἐκκλησιαστικὴ καὶ πνευματικὴ ἀντιμέτωπιση τῶν κρίσιμων ζητημάτων καὶ ἐπιζητοῦσε ἄμεσες καὶ αἱματηρὲς λύσεις ἐπὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ἀδιακρίτως, μὲ ἐπίγνωση τῶν σοβαρῶν καὶ ὑπεύθυνων στιγμῶν ποὺ ἔζησε ἡ Ἐκκλησία μας, μὲ ἀπόλυτη διαφάνεια καὶ μὲ ἀποφασιστικότητα πρὸς διακρίβωση τῆς ἀλήθειας ὄλων τῶν καταγγελλθεισῶν παραβάσεων ἠθικῆς ἢ οικονομικῆς φύσης, ὄχι γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει, ἀντὶ πάσης θυσίας, τὸ δημόσιο αἶσθημα, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπαναφέρει τὴν κινδυνεύουσα εἰρήνη καὶ γαλήνη τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ διερεύνησε ἄμεσα καὶ σὲ βάθος, μὲ τρόπο ἀμερόληπτο καὶ ἀκριβοδίκαιο, στὸ πλαίσιο τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν ἰσχυόντων νόμων τῆς Πολιτείας ποὺ ἐφάρμοσε πιστά, κάθε ὑπεύθυνη καὶ ἐνυπόγραφη καταγγελία ποὺ τέθηκε ἐνώπιόν τῆς, ἀποδίδοντας, μὲ κανονικὲς, νόμιμες, ἀντικειμενικὲς καὶ διαυγεῖς δημοκρατικὲς διαδικασίες, σὲ κάθε ἕναν τὰ ἀρμόζοντα, ἐπειδὴ οὐδεὶς κληρικὸς εἶναι ἀνεξάρτητος ἢ ἀδέσποτος ἢ ἀσύδοτος κατὰ τὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του.

Ἀναλυτικά:

1α. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) μὲ τὴν ἀπὸ 08.08.2005 ὁμόφωνη ἀπόφασή τῆς ἀπομάκρυνε ὀριστικά –ἐφαρμόζοντας γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴ

θέση της σὲ ἰσχὺ τῆ διάταξη τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ἄρθρο 15 τοῦ Ν. 1351/1983– Φ.Ε.Κ. 56 Α΄) τὸν ἤδη τεθέντα (μὲ τὴν ἀπὸ 04.02.2005 ἀπόφασή της) ἐπὶ ἐξάμηνο στὴ διάθεση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ὁ ὁποῖος καὶ περιήχθη αὐτόματα στὴν κατάσταση τοῦ σχολιάζοντος, ἀφοῦ διαπίστωσε ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ συντρέχουν οἱ σοβαροὶ λόγοι ποὺ ἀφοροῦν στὸ πρόσωπό του, στὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴν κοινωνικὴ εἰρήνη, ἐξαιτίας τῶν ὁποίων προκλήθηκε βαρύτατος σκανδαλισμὸς τῶν πιστῶν. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ ὡς ἄνω Μητροπολίτης, ἂν καὶ εἶχε προσκληθεῖ νὰ παραστῆ κατὰ τὴ Συνεδρία τῆς Δ.Ι.Σ. δὲν προσῆλθε, ὑποβάλλοντας αἴτημα περὶ ἀναβολῆς τῆς συζήτησης τῆς ὑπόθεσης, τὸ ὁποῖο καὶ ἀπορρίφθηκε ὡς μὴ σύννομο. Τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς ἔχει ἀναλάβει ἀπὸ τὸν προηγούμενο Φεβρουάριο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.

β. Ἐπιπρόσθετα, ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει διατάξει τακτικὲς ἔνορκες ἀνακρίσεις γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν ὄσων παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Μ.Μ.Ε. γιὰ συμμετοχὴ τοῦ κ. Παντελεήμονος σὲ ὑπεράκτιες ἐταιρεῖες καὶ γιὰ τὰ ἀναφερόμενα στὸ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθμ. 564/2005 παραπεμπτικὸ βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, κρίνοντας τὶς σχετικὲς γραπτὲς καὶ προφορικὲς ἐξηγήσεις ποὺ κατέθεσε ἐνώπιόν της ἀνεπαρκεῖς. Ὁ ὀρισθεὶς ἐκκλησιαστικὸς ἀνακριτὴς Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ἐπιλαμβάνεται ἤδη τῶν ἀνακρίσεων, μετὰ τὴν ἀπόρριψη ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. τὴν 1η Ἰουνίου τῆς ἀπὸ 16.05.2005 αἴτησης τοῦ τότε Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς περὶ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ.

2. Μετὰ τὴν ἐνδελεχὴ καὶ ἐμπεριστατωμένη διερεύνηση τῶν στοιχείων τῆς σχηματισθείσης ἀπὸ τὸν ὀρισθέντα ἐκκλησιαστικὸ ἀνακριτὴ Σεβ. Μητροπολίτη Ἑλασσῶνος κ. Βασίλειο κανονικῆς δικογραφίας γιὰ τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἀφοροῦσαν στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλινίκο, τὸ Πρωτοβάθμιο δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸ Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο συνῆλθε σὲ Συνεδρία τὴν 3η καὶ 4η Ἰουνίου ὡς Δικαστικὸ Συμβούλιο, ὁμοφώνως ἔκρινε

ὅτι τὰ κατατεθέντα ἀπὸ τοὺς κατηγοροῦς στοιχεῖα εἶναι ἀντιφατικὰ καὶ δὲν ἐπιστηρίζονται ἀπὸ ἄλλες μαρτυρικὲς καταθέσεις. Ἀποφάσισε δὲ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν, ὑπὸ τὰ δεδομένα αὐτά, νὰ στοιχειοποιηθεῖ καὶ νὰ θεμελιωθεῖ κατὰ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς ἰσχύοντες νόμους τοῦ Κράτους μὲ ἀναμφισβήτητη ἀποδεικτικὴ δύναμη, ὡς ἀπαιτεῖται σὲ μία τόσο σοβαρὴ ὑπόθεση, ἐνοχὴ τοῦ κατηγορηθέντος Μητροπολίτη. Ὡς ἐκ τούτου, ἀνέστειλε κάθε κατ' αὐτοῦ περαιτέρω καταδίωξη καὶ ἔθεσε τὸν δικαστικὸ φάκελο στὸ ἀρχεῖο, ἐκδίδοντας τὸ ὑπ' ἀριθμ. 3/2005 ἀπαληθιακτικὸ βούλευμά του.

3. Μετὰ τὴν ἐνδελεχὴ καὶ ἐμπεριστατωμένη διερεύνηση τῶν στοιχείων τῆς σχηματισθείσης ἀπὸ τὸν ὀρισθέντα ἐκκλησιαστικὸ ἀνακριτὴ Σεβ. Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα κανονικῆς δικογραφίας γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν καταγγελιῶν ποὺ διατύπωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρῶν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντῖνος κατὰ τοῦ οἰκειοθελῶς παραιτηθέντος Σεβ. Μητροπολίτη πρῶν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τὴν ἀναδίφηση τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων 8 μαρτύρων κατηγορίας καὶ 24 μαρτύρων ὑπερασπίσεως, τὸ Πρωτοβάθμιο δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸ Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο συνῆλθε σὲ Συνεδρία τὴν 5η καὶ 6η Ἰουλίου ὡς Δικαστικὸ Συμβούλιο, ὁμοφώνως ἔκρινε ὅτι –ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐκ τῶν μαρτύρων κατηγορίας κατέθεσε ὅ,τιδήποτε ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ὡς αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος μάρτυρας, οἱ δὲ 10 μάρτυρες ποὺ προτάθηκαν ἀπὸ τοὺς καταγγέλλοντες διέψευσαν τὰ καταγγελλθέντα καὶ ἐπιπρόσθετα ἡ Γενικὴ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση Περιφέρειας Θεσσαλίας, διὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντῆ αὐτῆς, πλήρως, σαφῶς καὶ ἀπολύτως διέψευσε ὁμοίως τὰ καταγγελλθέντα καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴ διενεργηθεῖσα, μὲ ἄδεια τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ Δημόσιας Τάξης, αὐτοψία στὸ βιβλίον συμβάντων τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς οὐδὲν τῶν καταγγελλθέντων διαπιστώθηκε– οὐδόπως στοιχειοθετεῖται κατὰ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς ἰσχύοντες νόμους τοῦ Κράτους ἐνοχὴ τοῦ κατηγορηθέντος Μητροπολίτη. Διὰ ταῦτα ἀποφάσισε ὁμοφώνως ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ γιὰ κατηγορία καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνέστειλε κάθε κατ' αὐτοῦ περαιτέρω καταδίωξη καὶ ἔθεσε τὸν δικαστικὸ φάκελο στὸ ἀρχεῖο, ἐκδίδοντας τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5/2005 ἀπαληθιακτικὸ βούλευμά του.

4. Μετὰ τὴν ἐνδελεχῆ καὶ ἐμπεριστατωμένη διερεύνηση τῶν στοιχείων τῆς σχηματισθείσης ἀπὸ τὸν ὀρισθέντα ἐκκλησιαστικὸ ἀνακριτὴ Σεβ. Μητροπολίτη Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὑόρου καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημο κανονικῆς δικογραφίας γιὰ τὴν ὑπόθεση τῶν καταγγελιῶν εἰς βάρους τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρου καὶ εἰδικότερα ἀπὸ τὴν ἀναδίφηση τόσο τῆς κατάθεσης τοῦ πρώτου κατηγοροῦ, ὅσο καὶ τῶν καταθέσεων τῶν 573 αὐτοβούλως προσελθόντων καὶ 47 ἐπὶ τούτου κληθέντων μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ἐκπροσωποῦντων ὅλη τὴν τοπικὴ κοινωνία (βουλευτῶν, νομαρχῶν, δημάρχων, ἐκπροσώπων φορέων, ἐκπαιδευτικῶν κ.ἄ.), τὸ Πρωτοβάθμιο δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸ Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο συνήλθε σὲ Συνεδρία τὴν 8η καὶ 9η Αὐγούστου ὡς Δικαστικὸ Συμβούλιον, ὁμοφώνως ἀποφάσισε καὶ ἔκρινε ὅτι —ἐπειδὴ κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ ἰσχύοντος περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Ν. 5383/1932, ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν. 590/1977, καταδίκη κληρικοῦ δὲν δύναται νὰ στηριχθεῖ ἐπὶ μίας καὶ μόνης κατάθεσης καὶ μάλιστα τοῦ κατηγοροῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ δεῦτερος κατηγορος οὐδέποτε προσήλθε ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν γιὰ νὰ καταθέσει, ἂν καὶ κλητεύθηκε νόμιμα— δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ γιὰ κατηγορία κατὰ τοῦ Μητροπολίτη. Ὡς ἐκ τούτου, ἀνέστειλε κάθε κατ' αὐτοῦ περαιτέρω καταδίωξη καὶ ἔθεσε τὸν δικαστικὸ φάκελον στὸ ἀρχεῖο, ἐκδίδοντας τὸ ὑπ' ἀριθμ.6/2005 ἀπαληθιακτικὸ βούλευμά του.

Σὲ ὅλες τὶς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἡ Ἐκκλησία μας ἀπέδειξε ὅτι ἔλαβε ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα κανονικὰ καὶ νόμιμα μέτρα ἐπὶ ὑπαρχουσῶν καταγγελιῶν καὶ ὄχι ἐπὶ ἀδέσποτων φημῶν καὶ διαδόσεων καὶ ἀπέδωσε σὲ κάθε πρόσωπο τὶς εὐθύνες ποῦ τοῦ ἀναλογοῦν, καθὼς ἡ ἐξυγιάνσή Της δὲν σημαίνει, τὸ δίχως ἄλλο, τὴν, ἄνευ ἐξονυχιστικῆς δικαστικῆς ἀνακριτικῆς ἔρευνας, τιμωρία καὶ ἀθῶων.

5. Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνώση α) δημοσιεύματος ἐφημερίδας ἀναφορικὰ μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τριφυλίας κ. Στέφανο, β) τῶν σχετικῶν γραπτῶν καὶ προφορικῶν ἐξηγήσεων ποῦ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν καὶ ἔδωσε ἐνώπιον αὐτῆς ὁ κ. Στέφανος καὶ γ) τῆς

ὑποβολῆς ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Στεφάνου τὴν 15.02.2005 ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελεῖα Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Κυπαρισσίας, ἐγκλήσεως κατὰ τῆς ἐφημερίδας γιὰ συκοφαντικὴ δυσφήμιση διὰ τοῦ Τύπου, ἀποφάσισε, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἡλικία τοῦ Μητροπολίτη (91 ἐτῶν), νὰ ἀναμείνει τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐγκλήσεως στὰ ποινικὰ δικαστήρια, πρὶν ἐνεργοποιήσει κάθε ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ διαδικασία. Ἦδη ὁ κ. Στέφανος ἐνημέρωσε ἐγγράφως τὴν Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴν ἐκδίκαση τῆς ἐγκλήσεως ποῦ εἶχε ὑποβάλλει πρὸς τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο Κυπαρισσίας στὴ συνεδρίασή του τῆς 6ης Ὀκτωβρίου καὶ μάλιστα κατέθεσε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 695/2005 ἀπόφασή του. Τὸ Δικαστήριον, ἔκανε δεκτὴ τὴ δήλωση ἀνάκλησης τῆς ἐγκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ πληρεξούσιου δικηγόρου τοῦ Μητροπολίτη, ποῦ ἔγινε κατόπιν δηλώσεως τοῦ πληρεξούσιου δικηγόρου τοῦ κατηγορούμενου Διευθυντῆ τῆς ἐφημερίδας ποῦ κατέθεσε στὸ Δικαστήριον, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία «ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ μετὰ ἀπὸ ἔλεγχο, ἡ ἐφημερίδα διαπίστωσε ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος δὲν ἀνταποκρίνεται στὰ πράγματα καὶ εἶναι προϊόν ἐσφαλμένης πληροφόρησης, ὀφειλόμενης σὲ ἄλλοιους σκοποῦς». Ἐπιπρόσθετα, σύμφωνα πάντα μὲ τὴν ὡς ἄνω δήλωση, «σὲ κάθε περίπτωσιν ἡ ἐφημερίδα δὲν εἶχε καμία ἀπολήτως πρόθεση νὰ θίξει τὴν ἠθικὴ συγκρότησιν τοῦ Μητροπολίτη, δεδομένου ὅτι δὲν ἔχει κανένα ἄλλο ἰδιόμοτον νὰ τὴν ἀμφισβητήσῃ». β. Τὸ Δικαστήριον ἔκρινε ὅτι διὰ τῶν καθ' ὅλοκληρίαν ψευδῶν περιστατικῶν ποῦ ἡ ἐφημερίδα, μὲ δημοσίευσμά της, ἰσχυρίσθηκε καὶ διέδωσε μὲ πρόθεση ἐνώπιον τρίτων γιὰ τὸν Μητροπολίτη, γνωρίζοντας ὅτι αὐτὰ εἶναι ψευδῆ, ἔπληξε τελικὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κ. Στεφάνου ὡς ἱεράρχου καὶ ὡς ἀτόμου, καταχρώμενη τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθεροτυπίας. Περαιτέρω σημείωσε ὅτι οἱ δημοσιεύμενες φωτογραφίες, καθὼς ἡ ἐφημερίδα γνώριζε τὴν ἀναλήθεια τῶν κατηγοριῶν, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Στεφάνου, ὁ ὁποῖος ζεῖ μίαν ἐντιμὴν καὶ ἠθικὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἰδιωτικὴν ζωὴν, τηρῶντας τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

6. Ὁ ἐκκλησιαστικὸς οἰκονομικὸς ἔλεγχος, ποῦ εἶχε διαταχθεῖ ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. νὰ διενεργηθεῖ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Κεφαλληνίας, κατόπιν ἐγγράφου αἰτήμα-

τος πρὸς τοῦτο τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτη κ. Σπυρίδωνος** ἐξ ἀφορμῆς σχετικῶν δημοσιευμάτων τοῦ Τύπου, ἀνεστάλη μέχρι τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ποὺ ἐπιλαμβάνονται ἤδη τοῦ ἔργου τους, καθὼς διαβιβάσθηκε εἰσαγγελικὴ παραγγελία στὴν Ἐπιθεώρηση τοῦ Ὑπουργείου γιὰ ἔλεγχο στὴν ἐν λόγῳ Ἱερὰ Μητρόπολη.

7. Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνῶση τῶν ἐξηγήσεων ποὺ ἔδωσε ἐνώπιόν της ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Διονύσιος** ἀναφορικὰ μὲ τὰ ὅσα παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Μ.Μ.Ε. γιὰ τὴν ὑπαρξὴ λογαριασμῶν του σὲ τράπεζα τῶν Η.Π.Α., ἔκρινε ἱκανοποιητικὴς τόσο αὐτές, ὅσο καὶ τὶς σχετικὲς ἐνέργειές του γιὰ τὸ ὅλο θέμα (ἀποστολὴ ἐγγράφου πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τοῦ ὁποίου τὸν ἐξουσιοδοτεῖ νὰ ἐλέγξει τὴν ὑπαρξὴ λογαριασμῶν του σὲ τράπεζες τῶν Η.Π.Α. καὶ κατάθεση ἀγωγῆς καὶ μηνύσεως κατὰ τῶν συκοφαντῶν του).

8. Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνῶση τῶν γραπτῶν ἐξηγήσεων ποὺ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος** ἐπὶ τῶν εἰς βάρος του καταγγελιῶν, ἀποφάσισε ὅσον μὲν ἀφορᾶ στὰ καταγγεληθέντα περὶ οικονομικῶν ἀτασθαλιῶν νὰ ἀναμείνει τὸ πόρισμα τοῦ Σ.Δ.Ο.Ε. ποὺ διενεργεῖ οἰκονομικὸ ἔλεγχο στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Περιστερίου, ὅσον δὲ ἀφορᾶ στὰ καταγγεληθέντα περὶ παραβάσεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας μὲ τὴν ἀνάθεση ἀπὸ μέρους του σὲ κληρικούς τῆς περιφέρειᾶς του χειρωνακτικῶν καὶ ἄλλων ἐργασιῶν καὶ δραστηριοτήτων ποὺ δὲν σχετίζονται μὲ τὰ καθαρῶς ἐφημεριακὰ καὶ πνευματικὰ τους καθήκοντα νὰ τοῦ ἀπευθύνει αὐστηρὲς συστάσεις ὥστε νὰ ἰσχύσουν στὴν Ἱερὰ Μητρόπολή του, ἀναφορικὰ μὲ τὰ ἀνωτέρω θέματα, ὅσα ἰσχύουν καὶ σὲ ὅλες τὶς ἄλλες Μητροπόλεις, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες ἐκκλησιαστικὲς διατάξεις καὶ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

9. Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνῶση τῶν γραπτῶν ἐξηγήσεων ποὺ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος** γιὰ τὴν καταφρονητικὴ τοποθέτησή του ἐναντι τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν ἀποφάσεών της μὲ δημόσια δήλωσή του στὸ προαύλιο τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου στίς 18.02.2005 καὶ γιὰ τὴν καταγγελία ἐναντίον τοῦ δημοσιογράφου γιὰ συκοφαντικὴ του δυσφήμιση καὶ ἐξύβριση, ἀποφάσι-

σε νὰ θεωρήσει, κατ' οἰκονομία καὶ ἐπιείκεια, ἐπαρκεῖς αὐτὲς γιὰ τὴν πρώτη κατηγορία καὶ νὰ συστήσει στὸν κ. Χρυσόστομο νὰ εἶναι φειδωλὸς καὶ προσεκτικὸς στὶς δηλώσεις του, ὅσον ἀφορᾶ στὸ Ἱερὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, καὶ νὰ ἀναμείνει, ὅσον ἀφορᾶ στὴν ἐναντίον του καταγγελία, τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀγωγῆς ποὺ κατέθεσε κατὰ τοῦ δημοσιογράφου ὁ κ. Χρυσόστομος στὸ Πολυμελὲς Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν, πρὶν ἐνεργοποιήσει κάθε ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ διαδικασία.

10. Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνῶση α) τοῦ ζητηθέντος καὶ ληφθέντος ὑπ' ἀριθμ. 42/2005 παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Ναυπλίου γιὰ πράξεις οικονομικοῦ περιεχομένου τοῦ **Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παντελεήμονα**, β) τῆς καταγγελίας πρὸς αὐτὴν δημοσιογράφου γιὰ πηλημελιῆ ἄσκηση τῶν καθηκόντων του καὶ γ) τῶν γραπτῶν ἐξηγήσεων ποὺ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὴν ὁ κ. Παντελεήμονας ἐπὶ τῶν εἰς βάρος του καταγγελιῶν, ἀποφάσισε, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἡλικία τοῦ Μητροπολίτη (85 ἐτῶν) καὶ τὸ ἐπισηπλὲς τῆς ὑγείας του, νὰ ἀναμείνει τὴν ἐξέλιξη τῆς ὑπόθεσής του στὸ Τριμελὲς Ἐφετεῖο Κακουργημάτων Ναυπλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἔχει διὰ τοῦ ἀνωτέρω βουλεύματος παραπεμφθεῖ, πρὶν ἐνεργοποιήσει κάθε ἄλλη ἐκκλησιαστικὴ διαδικασία.

11. Τὸ Πρωτοβάθμιο διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικὸ Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ συνήλθε σὲ Συνεδρία τὴν 12η Μαΐου, ἐκδίκασε τὴν κανονικὴ ὑπόθεση τοῦ **Ἀρχιμανδρίτη Σεραφεῖμ Κουλιουσούσα** καὶ ἐπέβαλε σὲ αὐτὸν μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/2005 ἀπόφασή του τὴν ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱεροσύνης ὑπουργήματος καὶ τὴν ἐπαναφορὰ του στὴν τάξη τῶν λαϊκῶν.

12. Τὸ Πρωτοβάθμιο διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικὸ Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐκδικάσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔτους **κανονικὲς ὑποθέσεις κληρικῶν**, οἱ ὁποῖοι μὲ τὶς συμπεριφορὲς τους προκάλεσαν βαρύτατο σκανδαλισμὸ τῶν πιστῶν, καὶ ἔχει ἐπιβάλλει σὲ 12 περιπτώσεις τὴν ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱεροσύνης ὑπουργήματος καὶ τὴν ἐπαναφορὰ τους στὴν τάξη τῶν λαϊκῶν.

13. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὑποχρέωσε τὸν τότε Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα, στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία

τοῦ ὁποίου ἀνῆκε ὁ **Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Γιοσάκνης**, νὰ τὸν θέσει σὲ ἀργία καὶ νὰ ἀσκήσει δίωξη σὲ βάρος του. Τὴ διενέργεια τῶν κανονικῶν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ ἀνωτέρω ἔχει ἀναλάβει, καθὼς πρόκειται γιὰ κληρικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, ὁ Τοποτηρητής της Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος. Οἱ ἀνακρίσεις συνεχίζονται σὲ βάθος. Ἀξίζει πάντως νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὴν πειθαρχικὴ δίωξη ἐπὶ παραπτωμάτων ἱερέων ἔχει σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τὸ νόμο, ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης καὶ ὄχι ἡ Δ.Ι.Σ.

14. Τὶς κανονικὲς ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ **Ἱερομονάχου Νικόδημου Φαρμάκη** διενεργεῖ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλλίνικος, καθὼς πρόκειται γιὰ κληρικὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως αὐτοῦ, κατόπιν τῆς ἀπὸ 03.03.2005 σχετικῆς Συνοδικῆς ἀπόφασης. Σὲ βάρος τοῦ ἀνωτέρω Ἱερομονάχου ὁ κ. Καλλίνικος ἔχει ἐπιβάλλει ἀπὸ τὴν 11.02.2005 τὴν ἀφαίρεση τοῦ ὄφφικίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτη, πεντάμηνη ἀργία ἀπὸ κάθε ἱεροπραξία, πεντάμηνο περιορισμὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Χρυσοπηγῆς καὶ ἄμεση ἐπιστροφή τοῦ ὄπλου ποὺ κατεῖχε καὶ τῆς σχετικῆς ἀδείας, ἡ ὁποία καὶ ἔγινε στὴν ἀρμόδια ὑπηρεσία τοῦ Α.Τ. Καπανδριτίου.

15. Οὐδεὶς δικαστικὸς φάκελος κατὰ Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ οὐδεμία καταγγελία εἰς βάρος Ἀρχιερέων ἐκκρεμεῖ στὶς ὑπηρεσίες τῆς Δ.Ι.Σ., ἐνῶ κάθε ὑπεύθυνη καὶ ἐνυπόγραφη καταγγελία κατὰ Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ νόμιμα ἀποδεκτὰ στοιχεῖα εἶτε ἐξετάζεται ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀπὸ 01.09.2005 ἐκ νέου ὀρισθεῖσα τριμελῆ ἐκ Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν Ἐπιτροπὴ, εἶτε παραπέμπεται κατὰ νόμον ἀπὸ αὐτὴν στοὺς οἰκείους Ἱεράρχες.

Ἐπιπρόσθετα:

- Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Ἑνορκῆς Διοικητικῆς Ἐξέτασης ποὺ διέταξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ **Πανσο. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου**, καθὼς καὶ τὴν ὑποβολὴ κυρίου καὶ συμπληρωματικοῦ πορίσματος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Κορωνεῖας κ. Παντελεήμονα, διαπιστώθηκε ὅτι ὁ ἀνωτέρω κληρικὸς οὐδεμία κανονικὴ εὐθύνη ὑπέχει ὡς μὴ ὑποπέσας σὲ κάποιο κανονικὸ παράπτωμα, καθὼς *«ἐκ τοῦ συνόλου τρόπου ἐνεργείας του προκύπτει ὅτι ἐνήργησε ἄνευ οὐδενὸς δόλου, μὴ φειδόμενος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ,*

καθ' ὑπερβολὴν ζήλου κινούμενος, ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησία καὶ ἵνα μὴ τρωθῆ τὸ κύρος Αὐτῆς». Στὸν π. Ἐπιφάνιο ἀπευθύνθηκαν συστάσεις νὰ ἀποβάλλει τὸν ὑπερβάλλοντα ζήλο καὶ νὰ ἐγκωλιπθεῖ *«τὴν κατὰ Θεὸν περίσκεψιν».*

Πέραν ὅμως αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἡ αὐτοκάθαρση τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν περιλαμβάνει μόνον τὴν διερεύνηση τῶν καταγγεληθεισῶν συμπεριφορῶν ὀρισμένων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Δ.Ι.Σ. ὑλοποιεῖ ἀπαρέγκλιτα, μὲ τόλημ, σύνεση καὶ ἐπιμονὴ καὶ χωρὶς τυμπανοκρουσίες τὰ μέτρα γιὰ τὴν περαιτέρω θωράκιση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἀποφάσισε τὸν προηγούμενο Φεβρουάριο τὸ ἀνώτατο διοικητικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Ἡ ἐφαρμογὴ βέβαια ὀρισμένων ἀπὸ αὐτὰ προϋποθέτει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ξεκάθαρη βούληση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴ σύμφωνη γνώμη τῆς Πολιτείας μὲ τὴν προώθηση κατάλληλων νομοθετικῶν ρυθμίσεων.

Ἔτσι:

1. Κατόπιν σχετικοῦ αἰτήματος τῆς Δ.Ι.Σ., ὅπως αὐτὸ διατυπώθηκε στὶς ἀπὸ 21.02.2005 (Ἀρ. Πρωτ. 700) καὶ 11.04.2005 (Ἀρ. Πρωτ. 1555) ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. **Μαριέττα Γιαννάκου**, ἡ Ὑπουργὸς ἔλαβε ἀπόφαση γιὰ τὴ σύσταση ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ἑπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴ σύνταξη νομοσχεδίου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, τὸ ὁποῖο, μετὰ τὴν ψήφισή του ἀπὸ τὴν Βουλὴν, θὰ ἀντικαταστήσει τὸ ὑφιστάμενο προβληματικὸ νομικὸ καθεστῶς. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὄρισε τοὺς κ.κ. Σπυρίδωνα Τρωϊάνο, Ὁμότιμο Καθηγητὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου στὴ Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν καὶ Ἀναστάσιο Μαρίνο, Ἐπίτιμο Ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς μέλη. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει συγκροτηθεῖ καὶ **συνεχίζει τὶς ἐργασίες της.**
2. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει ζητήσει μὲ τὴν ἀπὸ 24.02.2005 ἐπιστολή της (Ἀρ. Πρωτ. 784) πρὸς τὴν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. **Μαριέττα Γιαννάκου**, τὴν ὁποία ἀπέστειλε καὶ στὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης κ. **Ἀναστάσιο Παπαληγούρα**, τὴν προώθηση νομοθετικῆς

- ρύθμισης γιὰ τὴ συγκρότηση Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐλέγχου παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδῳ, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ὡς Προέδρου καὶ ἐξ ἑνὸς Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἑνὸς Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἑνὸς Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς Ἀντιπροέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ὡς μελῶν μὲ ἐνιαύσια θητεία, τὸ ὁποῖο θὰ ἐπιλαμβάνεται καταγγελιῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ οἰουδήποτε τρίτου κατὰ Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ εισηγεῖται ἀναλόγως στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, προκειμένου νὰ κινηθεῖ ἢ κατ' ἄρθρον 143 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας» διαδικασία.
3. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει ζητήσει μὲ τὴν ἀπὸ 24.02.2005 ἐπιστολή της (Ἀρ. Πρωτ. 785) πρὸς τὴν Ὑπουργό Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. **Μαριέττα Γιαννάκου**, τὴν προώθηση νομοθετικῶν ρυθμίσεων, μεταξὺ ἄλλων: α) γιὰ τὴν ὑποχρέωση ὑποβολῆς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 2006 ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δήλωσης «πόθεν ἔσχες» καὶ β) γιὰ τὴν ὑποχρέωση ὑποβολῆς στὴ Δ.Ι.Σ. ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 2006 ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Διευθυντὲς τῶν κάθε φύσης ἐκκλησιαστικῶν ὀργανισμῶν, τοὺς Προϊσταμένους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν, ποὺ ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τὴ διαχείριση ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, καὶ τοὺς λογιστὲς ἐκκλησιαστικῶν διαχειρίσεων ἀντιγράφου τῆς φορολογικῆς δήλωσής τους καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου Ε9.
4. Ἐπιπρόσθετα ἡ Δ.Ι.Σ. ζήτησε μὲ τὴν ἀπὸ 16.05.2005 ἐπιστολή της (Ἀρ. Πρωτ. 1531) πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἄμυνας κ. **Σπῆλιο Σπηλιωτόπουλο** τὴν κατάργηση τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1763/1988 ποὺ προβλέπει τὴν ἀπαλλοτρίωση ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση στράτευσης τῶν στρατευσίμων «ποὺ εἶναι θρησκευτικοὶ λειτουργοί, μοναχοὶ ἢ δόκιμοι μοναχοὶ γνωστῆς θρησκείας». Τὸ ἐν λόγω θέμα ρυθμίσθηκε ἤδη στὸ ἄρθρο 13 τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας, τὸ ὁποῖο ψηφίσθηκε ἀπὸ τὴν Ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς καὶ ἔγινε νόμος τοῦ Κράτους.
5. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει ζητήσει μὲ τὴν ἀπὸ 08.03.2005 ἐπιστολή της (Ἀρ. Πρωτ. 1027) πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν κ. **Γεώργιο Ἀλογοσκούφη** τὴ διενέργεια οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἀπὸ Ἐπιθεωρητὲς Δημοσίων Διαχειρίσεων στὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις καὶ τὶς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος καὶ ἤδη ἔχει ἀρχίσει, χωρὶς νὰ ἔχει ὀλοκληρωθεῖ μέχρι στιγμῆς κανένα πόρισμα.
6. Παράλληλα ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει διατάξει οἰκονομικὸ ἔλεγχο σὲ ὅλες τὶς Ἱ. Μητροπόλεις, τὸν ὁποῖο διενεργεῖ ἡ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῆς Ἐπιθεώρησής Της. Μέχρι στιγμῆς ἔχουν περαιωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητὲς συνολικὰ 47 ἔλεγχοι καὶ ἔχουν ὑποβληθεῖ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο οἱ πρῶτες 12 πορισματικὲς ἐκθέσεις. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ὁ ἔλεγχος ἀπέδειξε ὅτι ὑπάρχει τάξη στὶς διαχειρίσεις, νομιμότητα, καὶ οὐδεμία ἀτασθαλία. Ἐσ σημειωθεῖ δὲ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου νὰ ἐνεργήσει τοὺς ἐλέγχους αὐτοὺς, προσέλαβε 13 μόλις συνταξιοδοτηθέντες οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητὲς τοῦ Κράτους, στοὺς ὁποίους καὶ ἀνέθεσε αὐτὸ τὸ ἔργο.
7. Ἐπιπρόσθετα, ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει συστήσει Ἀνώτατη Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐξ ὀλοκληρήρου ἀπὸ διακεκριμένους νομικούς, τεχνικούς καὶ οἰκονομολόγους, ἡ ὁποία διενεργεῖ προληπτικὸ ἔλεγχο νομιμότητας κάθε σύμβασης μεταξὺ ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων καὶ τρίτων ὕψους ἄνω τῶν 300.000 εὐρώ.
8. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει ἀποστείλει σχετικὲς Ἐγκυκλίους (2806, 2825) πρὸς τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες, μὲ τὶς ὁποῖες ζητεῖ τὴν ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν ὅσων μέτρων ἀποφάσισε ἡ Ι.Σ.Ι., γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ ρύθμιση. Στὰ μέτρα αὐτὰ περιλαμβάνεται καὶ ἡ μὴ ἀποδοχὴ ἀπὸ οὐδένα Ἐπαρχιοῦχο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοδωρημάτων («τυχερῶν») γιὰ οἰανδήποτε ἱεροπραξία (τὸ ὁποῖο ἤδη ἐφαρμόζεται ἀπαρεγκλίτως), ἡ ἀπλότητα καὶ λιτότητα στὴν ἀρχιερατικὴ καὶ ἱερατικὴ ἀμφίεση καὶ συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἀποφυγὴ τῶν πολυτελιῶν καὶ προκαλοῦ-

ντων τὸ δημόσιο αἶσθημα ἱερῶν ἀμφίων, ἡ σύσταση Συμβουλίου 5 Γερόντων Κληρικῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ, τοὺς ὁποίους ἐκλέγουν οἱ Ἐφημέριοι κάθε Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀνὰ τριετία, συμβουλευτικοῦ χαρακτῆρα πρὸς εἰσήγηση γιὰ ὑπηρεσιακὰ θέματα Ἐφημερίων (διορισμοί, ὑπηρεσιακὲς μεταβολές, κανονικὲς διώξεις) καὶ ἡ σύσταση Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου 5 Κληρικῶν καὶ 5 Λαϊκῶν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ, τοὺς ὁποίους ἐκλέγουν οἱ Ἐφημέριοι κάθε Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀνὰ τριετία, συμβουλευτικοῦ χαρακτῆρα πρὸς εἰσήγηση γιὰ διοικητικὰ θέματα μείζονος σημασίας.

9. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἤδη ξεκινήσει, διὰ τῆς ἀρμόδιας Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου καὶ σὲ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων ποὺ ἔλαβε ἡ Ι.Σ.Ι. καὶ ἡ Δ.Ι.Σ., ἕναν εὐρύ, γόνιμο, εἰλικρινῆ, ὁργανωμένο καὶ διαρκῆ διάλογο μὲ τὴν Κοινωνία, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ συλλημβάνει εὐκρινέστερα μηνύματα τῶν καιρῶν καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Τὰ πορίσματα τῆς πρώτης φάσης τοῦ διαλόγου, ποὺ διεξήχθη τὴν 10η Σεπτεμβρίου στὴν Πάτρα μὲ τὴ συμμετοχὴ 550 συνολικὰ ἐκπροσώπων πολιτικῶν, κοινωνικῶν, οικονομικῶν, εκπαιδευτικῶν, πολιτιστικῶν καὶ φιλιανθρωπικῶν φορέων ἀπὸ τὶς Ἱερᾶς Μητροπόλεις τῆς Πελοποννήσου, μετέφερε μὲ σχετικὴ εἰσήγησή του στὴν Ι.Σ.Ι. τοῦ προηγούμενου Ὀκτωβρίου ὁ κ. Ἱερώνυμος, ὥστε αὐτὰ νὰ μελετηθοῦν μὲ προσοχὴ καὶ νὰ ληφθοῦν τὰ ἀνάλογα μέτρα.
10. Ἡ τριμελὴς ἐκ Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν καταγγελιῶν κατὰ Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων εἰσηγήθηκε στὴ Δ.Ι.Σ. τοῦ προηγούμενου Νοεμβρίου τὴν λήψη σειρᾶς διαφορῶν μέτρων κανονικοῦ, πνευματικοῦ καὶ πρακτικοῦ χαρακτῆρα, ἀναλαμβάνοντας τὴν ὑποχρέωση νὰ υποβάλλει λεπτομερῆ εἰσήγηση γιὰ κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτά.

Συνεπῶς, τὸ ἐὰν ἡ Ἐκκλησία μας ἔκανε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κάνει πράξη τὶς δεσμεύσεις ποὺ ἀνέλαβε γιὰ τὴν ἐξυγιάνσίν της ἢ ἔμεινε ἀπλή καὶ μόνο σὲ ἐξαγγελίες, τίθεται στὴν κρίση τοῦ κάθε ἀντικει-

μενικοῦ, καλοπίστου καὶ ἐνημερωμένου προσώπου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μὴνὸς Ἰανουαρίου 2006

Συνήλθε στὶς 10, 11, 12 καὶ 13 Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 149ης Συνοδικῆς Περιόδου.

Α. Ὁ Μακαριώτατος:

—Εὐχήθηκε ἐγκαρδίως στοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους νὰ εἶναι εὐλογημένη ἡ Νέα Χρονιά, νὰ εἶναι ὑγιεῖς ὥστε μὲ δύναμη νὰ ἐργάζονται γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Λαοῦ. Στὶς εὐχὲς τοῦ Μακαριωτάτου ἀπήντησε ἀνευχόμενος ὁ Σεβασμιώτατος Ἀντιπρόεδρος, Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

—Ἐνημέρωσε τὸ Σῶμα σχετικὰ μὲ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σισανίου κυροῦ Ἀντωνίου ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴ Σιάτιστα, προεξάρχοντος τοῦ ἰδίου. Μίλησε μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸν κοιμηθέντα Ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος ἀπολάμβανε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμηση τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς του. Ἦταν ἀνθρωπος ταπεινός, πολυμαθὴς μὲ ἥθος καὶ εὐπρέπεια. Ἀναζωογόνησε τὸν τοπικὸ μοναχισμὸ καὶ μὲ τὰ προσωπικά του χρήματα ἐπιχορηγοῦσε τὶς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς περιφέρειάς του.

—Ἀναφέρθηκε στὴν ὀνοματικὴ ἑορτὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰγνατίου, στὴν ὁποία παραβρέθηκαν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» κ. Δημήτριος Φουρλημάδης, ὁ ὁποῖος εἶναι γνωστός στὴ Συρία λόγῳ τῶν ἐκεῖ πολλῶν δραστηριοτήτων τῆς «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ». Ἡ ἀποστολὴ χαρακτηρίστηκε ἀπολύτως ἐπιτυχῆς.

—Ἐνημέρωσε γιὰ τὸ Τηλεγράφημα συμπαραστάσεως ποὺ ἐστάλη στὸν Σεβασμιώτατο Συνοδικὸ Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, τοῦ ὁποῖου ἡ Ἐπαρχία ἐπλήγη ἀπὸ τὸν ἰσχυρότατο σεισμὸ τῆς 8.1.2006. Ἐπίσης τόνισε ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἡ Μ.Κ.Ο. «ΑΛ-

ΛΗΛΕΓΓΥΗ» προσίθενται νὰ παράσχουν τὴν ἀναγκαία ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεὶμ εὐχαρίστησε γιὰ τὶς εὐχὲς καὶ τὶς προσευχὲς ὧν γιὰ τὴ δοκιμασία ποὺ ἐπετράπη στὴν Ἐπαρχία του καὶ εἶπε ὅτι μὲ τὴν προστασία τῆς Παναγίας Μυριδιωτίσσης ἀπεφεύχθησαν τὰ φοβερότερα. Εἰδικὰ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξε αὐτὸς προσωπικὰ καὶ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἀποσταλῆ κλιμάκιο τῆς Ναοδομίας στὰ Κύθηρα γιὰ νὰ ἐπιληφθεῖ ἀμέσως τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ζημιῶν σὲ Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς περιοχῆς.

Ἐνημέρωσε γιὰ τὴν πορεία τοῦ Προγράμματος τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἐπιχορήγηση τῶν χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τῆς Θράκης ποὺ ἔχουν ἀποκτήσει 3ο τέκνο.

Ἐνημέρωσε γιὰ τὴ Θεία Λειτουργία ποὺ ἔγινε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τὴν 26η Δεκεμβρίου 2005, ἡμέρα τοῦ πρόσφυγα καὶ τοῦ μετανάστη, ὁπότε χειροτόνησε ἓνα Οὐκρανὸ Θεολόγο καὶ γιὰ τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖο παρατέθηκε στὴ συνέχεια, ὅπου οἱ ὁμόδοξοι καὶ ἑτερόθρησκοι μετανάστες τὸν εὐχαρίστησαν γιὰ τὴ στάση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντί τους.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

Ἀπὸ τὶς πορισματικὲς ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, γιὰ τοὺς διενεργηθέντες Οἰκονομικοὺς Ἐλέγχους στὶς ἐξῆς Ἱερὰς Μητροπόλεις:

α) Γλυφάδας, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

β) Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεσιάδος, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

γ) Θεσσαλονίκης, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

δ) Μνηθύμης, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

ε) Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος, ὅπου προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου λειτούργησε κανονικὰ καὶ σύννομα.

Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, γιὰ τὶς Ἑορταστικὲς Ἐκδηλώσεις ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὸ Κίεβο ἀπὸ 22 ἕως 24 Νοεμβρίου 2005 μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 70 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας κ. Βλαδιμήρου. Στὶς Ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἡ Ἐκκλησία μας ἐκπροσωπήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερρών κ. Θεολόγο καὶ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Προκόπιο Πετρίδη, Συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος σχετικὰ μὲ τὴν Ἡμερίδα γιὰ τὴν Κατήχηση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, στὶς 23.11.2005.

Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Βιοηθικῆς, σχετικὰ μὲ τὸ 20ὸ Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὸ Ἀνθρώπινο Γονιδίωμα, τὸ ὁποῖο ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸ Ποντιτικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Ποιμαντικὴ Μέριμνα Ὑγείας, στὸ Βατικανό, ἀπὸ 17-18 Νοεμβρίου 2005.

Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ κ. Δημητρίου Φουρλημάδη, Διευθυντοῦ τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὀργανώσεως Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ», γιὰ τὶς πολὺπλευρες δραστηριότητες αὐτῆς, κατὰ τὸ διάστημα 1-31 Δεκεμβρίου 2005. Συγκεκριμένα μεταξὺ ἄλλων ἀξιολόγων προσφορῶν τῆς ἡ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» ἀπέστειλε στοὺς σεισμοπαθεῖς τοῦ Πακιστὰν κιβώτια μὲ τρόφιμα, νερό, ρουχισμό, κουβέρτες καὶ ἄλλα εἶδη.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

Τὸν Προκαταρτικὸ Πίνακα τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφή στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία Ἐκλογίμων, ποὺ περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς Κληρικούς:

1. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἐλευθέριο Εὐδοκίδη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομο.

2. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικηφόρο Εὐσταθίου, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο.

3. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἱερώνυμο Κάρμα, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιο.

4. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Καλλίνικο Κορομπόκη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἀργολίδος κ. Ἰάκωβο.

5. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Κοσμᾶ Λαμπρινό, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Θεόκλητο.

6. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Παῦλο Ντανᾶ, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών.

7. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Σκορδίη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Νεκτάριο.

8. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Διονύσιο Στυλιανίδη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο.

9. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικο καὶ

10. Τὸν Ἀρχιμανδρίτη κ. Δωρόθεο Χαρτομασίδη, προτεινόμενο ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλο.

—Τό, ὑποβλήθην ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς καὶ κατ' ἀρχὴν ἐγκριθὲν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου 2005, Κείμενο περὶ τῆς ἱατρικῶς Ὑποβοηθουμένης Ἀναπαραγωγῆς. Τὸ κείμενο αὐτὸ ἀποτελεῖ καρπὸ πολυετοῦ καὶ πολυδιάστατης ἐπεξεργασίας (ἐπιστημονικῆς, νομικῆς, κοινωνικῆς, ψυχολογικῆς καὶ φυσικῆς θεολογικῆς) καὶ ἐκφράζει τὶς βασικὲς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ τόσο εὐαίσθητου τομέως τῶν συγχρόνων τεχνικῶν ἀναπαραγωγῆς.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀπορρίπτει τὴν ὑποβοήθησι στὴν ἀναπαραγωγή, καθόσον μάλιστα ὑποστηρίζει καὶ συμπαρίσταται σὲ ζευγάρια ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν παιδιὰ. Τὸ σημεῖο στὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὴν ἀντίθεσίν της μὲ σαφήνεια εἶναι αὐτὸ τῆς δημιουργίας πηλοναζόντων ἐμβρύων καὶ τῆς κατάχρησις τῶν μεθόδων, ὅπως καὶ ἐξ ἄλλου καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχει δημοσίως καταθέσει (μεταθανάτια γονιμοποίηση, τεκνοποίηση ἐκτὸς γάμου κ.λπ.). Περισσότερα στοιχεῖα μπορεῖ κάποιος νὰ βρεῖ στὴν Ἱστοσελίδα τῆς ἀρμόδιας Ἐπιτροπῆς.

—Τὶς προγραμματιζόμενες ἐκδηλώσεις, τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος τοῦ ἔτους 2006, οἱ ὁποῖες περιλαμβάνουν:

1. Τὴν ἔκδοσι τῶν Πρακτικῶν τῶν δύο Διεπιστημονικῶν Συσκέψεων «Περὶ Γάμου καὶ Συζυγίας» καὶ «Γάμος καὶ Οἰκογένεια: Διαπιστώσεις καὶ Προοπτικὲς», μερίμνη τοῦ Κηλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Τὴν ἔκδοσι τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἡμερίδος, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὸ Καινούριο τῆς Λαμίας μὲ θέμα: «Πολιτικοὶ Γάμοι - Ἐλεύθερες Συμβιώσεις μεταξὺ Ὁρθόδοξων καὶ Ἀλλοθρήσκων».

3. Τὴν σύγκλησι Ἡμερίδος γιὰ τὴ μελέτη τῶν παραμέτρων τοῦ Δημογραφικοῦ Προβλήματος.

4. Τὴν Κατάρτισι Προγράμματος προετοιμασίας μελλονύμφων πρὸς χρῆσι ἀπὸ τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις.

5. Τὴν ἐκπαίδευσι στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Γάμου καὶ Οἰκογενείας.

6. Τὴν ἀνάθεσι στὸν Καθηγητὴ κ. Ἀλέξανδρο Σταυρόπουλο τῆς ἐκπόνησι μελέτης γιὰ τὴν δημιουργία Ἰνστιτούτου Γάμου, προκειμένου ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀποκτήσει ἓνα ἐπιστημονικὸ ὄργανο γιὰ τὴν μελέτη τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν Γάμο καὶ τὴν Οἰκογένεια θεμάτων.

7. Τὴν ἐκπόνησι σχεδίου γιὰ τὴν ὀργάνωσι Γραφείου Γάμου στὸ πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς Διακονίας ἐκάστης Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ

8. Τὴν μελέτη τῆς δυνατότητι δημιουργίας Ραδιοφωνικῆς Ἐκπομπῆς γιὰ θέματα Γάμου, Οἰκογενείας καὶ Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

—Νὰ ἀπονεύμει στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρῶν Θεσσαλιώτιδος κ. Θεόκλητο, τὸν τίτλο τοῦ Μητροπολίτη τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βρεσθένης.

—Νὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφορῶσα σὲ θέματα νομοκανικῆς φύσεως.

—Νὰ ἀποσταλεῖ παραινετικὴ Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐγγάμους καὶ ἀγάμους), ἀφορῶσα στὴν πνευματικώτερη κατάρτισίν τους καὶ στὴν ἐν συνεχείᾳ καλλιέργεια ἀπὸ αὐτοὺς τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

–Νὰ συνεχισθοῦν τὰ Σεμινάρια περὶ δημοσίου λογιστικοῦ μὲ τὴν εὐθύνη τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἐθνικὸ Κέντρο Δημοσίας Διοικήσεως.

–Νὰ συμμετάσχει ὁ κ. Ἀντώνιος Παπαντωνίου ὡς Ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν σύγκληση τῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδημόνων ἐπὶ θεμάτων Ἀναπτύξεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Στρασβοῦργο, στὶς 30 καὶ 31 Ἰανουαρίου 2006.

–Νὰ ἀπονεμηθεῖ τὸ Παράσημο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Χρυσοῦς Σταυρός) στοὺς κάτωθι Κληρικούς.

1. Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεόκλητο Μαλεβίτη,
2. Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικόλαο Λιόλιο,
3. Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Νικόλαο Ἰωαννίδη,
4. Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. κ. Χρυσόστομο Σαββάτο,
5. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Λάμπρο Ἀνδρεάκη,
6. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Δημήτριο Τζέρο,
7. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ματθαῖο Χάληρη,
8. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Βασίλειο Δημάκοπουλο,
9. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Νικόλαο Κογιώβη,
10. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Λεωνίδα Ψαριανό,
11. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Σταμάτιο Σκλήρη,
12. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Στοῦμπο,
13. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἀντώνιο Καλλιγέρη καὶ
14. Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἰωάννη Καραλή, γιὰ τὴν προσφορά τους στὸν Ἐκκλησιαστικὸ, ἐπιστημονικὸ καὶ κοινωνικὸ χῶρο, ὡς καὶ στοὺς Ἁγιογράφους α) κ. Πέτρο Βαμπούλη καὶ β) κ. Ἰωάννη Καροῦσο.

–Νὰ συμμετάσχει ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης στὴν Σύσκεψη τῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Πνευματικῶν Κέντρων τῆς Νοτίου Εὐρώπης, ἢ

ὅποια θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴ Μασσαλία ἀπὸ 9-11 Μαρτίου 2006.

–Νὰ ἐνταχθεῖ στὰ μαθήματα τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων εἰδικὸ μάθημα γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ζῶα.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπελήφθη τοῦ θέματος ἀναφορῶν κατὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος καὶ Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, γιὰ θέματα διοικήσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τους. Τὸ Ἱερὸ Σῶμα ἀνέγνωσε τὶς ἀναφορὰς καὶ στὴν συνέχεια τὶς παρασχεθεῖσες ἔγγραφες ἐξηγήσεις ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, τὶς ὁποῖες θεώρησε ἀρκούντως ἐπαρκεῖς.

ΣΤ. Ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴν διάρκεια τῶν διαλειμμάτων τῆς Δ.Ι.Σ. δέχθηκε σὲ ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη:

–Τὸ Προεδρεῖο τῆς Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως Ἑλληνισμοῦ, ἀποτελούμενο ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δημήτριο Γιάνναρο, Ἐκπρόσωπο τῆς Πολιτείας τοῦ Κονέκτικατ, Θεόδωρο Θεοφάνους, Ὑπουργὸ Ἐνέργειας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας τῆς Βικτώρια, Νικόλαο Παπαδόπουλο, Βουλευτὴ τοῦ Σουηδικοῦ Κοινοβουλίου καὶ Λεωνίδα Ραπτάκη, Γερουσιαστὴ τῆς Πολιτείας Rhond Island καὶ Γραμματεὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Νομικῶν Ζητημάτων γιὰ τὸ Περιβάλλον καὶ τὴν Γεωργία, οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦν 170 Ἑλληνας Βουλευτὲς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Τοὺς ὁμογενεῖς πολιτικούς συνόδευε ὁ ἀρμόδιος ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς γιὰ τὴ λειτουργία τῆς Ἑνώσεως αὐτῆς, Β' Ἀντιπρόεδρος τοῦ Κοινοβουλίου κ. Γεώργιος Σούρηλας.

–Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης τονίσθηκε ἡ ἀνάγκη συνεργασίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, γιὰ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ τὴν προβολή, προώθηση καὶ ἀνάδειξη τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν κόσμο.

–Τὸν Μητροπολίτη τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρμενίων καὶ μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἀρμενίων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνημέρωσαν γιὰ θέματα ἀφορῶντα σὲ ἱστορικὰ μνημεῖα τῆς πατρίδας τους, τὰ ὁποῖα βρίσκονται σὲ περιοχὴ ἢ ὅποια ἀνήκει τώρα στὸ Ἀζερμπαϊτζάν καὶ τὰ ὁποῖα καταστρέφονται. Ὁ Μητροπολίτης τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀρμενίων παρεκάλησε νὰ βοηθήσει ἡ Ἐκκλη-

σία μας με διάβημα πρὸς τοὺς ἀρμοδίους φορεῖς γιὰ τὴν διατήρηση καὶ ἀποκατάσταση τῶν ἱστορικῶν μνημείων τῆς Ἀρμενίας στὴ συγκεκριμένη περιοχὴ. Τὸ αἴτημα αὐτὸ ἔγινε ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

Ζ. Ἡ Δ.Ι.Σ. τίμησε, στὴν Αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ διὰ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τοὺς κάτωθι:

1. Κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ διαλείμματος τῆς Συνεδρίας τῆς 10.1.2006, τὴν Ἑλληνογλωσσική κ. Ἑλένη Γλύκατζη - Ἀρβελέρ, Πρόεδρο τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εὐρώπης, Διευθύντρια τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης Ἱστορίας καὶ Πολιτισμοῦ, καὶ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑγγύς Χριστιανικῆς Ἀνατολῆς. Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς τῆς τιμωμένης μίλησε ὁ Καθηγητὴς κ. Λίνος Μπενάκης, ἐνῶ ἡ τιμηθεῖσα εὐχαρίστησε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο καὶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, γιὰ τὴν ἀπονομὴ σὲ αὐτὴ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀπονομὴ ποὺ ἐκλαμβάνει ὡς ἐνθάρρυνση πρὸς συνέχιση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῆς.

2. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνεδρίας τῆς 12.1.2006, τοὺς:

α) Ἐντιμότητα κ. Νικόλαο Θέμελη, Πρῶτον Πρόεδρο τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἔγκριτο ἐπιστήμονα καὶ κατὰ πάντα σεμνὸ ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μετὰ μεγάλης προθυμίας, ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καὶ εὐχαριστήσεως, προσέφερε στὴν ὄλη διακονία τῆς Ἀγιότητας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς προσφορᾶς τοῦ Τιμωμένου μίλησε ὁ Ἐντιμότης κ. Γεώργιος Κούρτης, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸν

β) Ἀξιότιμο κ. Παναγιώτη Γιαννάκη, Προπονητὴ τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδος Καλαθοσφαίρισης, ὁ ὁποῖος διακρίθηκε γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ στὸν ἐλληνικὸ ἀθλητισμό, ὡς ἀθλητὴς καὶ προπονητὴς τῆς Καλαθοσφαίρισης, κατακτώντας δύο φορές τὸν τίτλο τοῦ Πρωταθλητῆ Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀρετὴ ὅπως ἡ θρησκευτικότητα, ἡ σεμνότητα, ἡ σοβαρότητα καὶ ἡ ὑπευθυνότητα, μετὰ τὴν ὁποῖα κοσμεῖται. Περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ Τιμωμένου μίλησε ὁ Ἀξιότιμος κ. Σταῦρος Μακαρίου.

Μετὰ τὴν Ἀπονομή, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξέφρασε τὸν ἔπαινο καὶ τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἐκκλησίας στοὺς Τιμηθέντες.

Η. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μετὰ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπισκέψεις Μακαριωτάτου μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων

Τὶς Γυναικεῖες Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ ἐπισκέφθηκε στὶς 21/12 τὸ πρῶτ' ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Νικαίας κ. Ἀλέξιο, ἐπισκέφθηκε τὶς πτέρυγες τῶν Φυλακῶν συνομίλησε μετὰ τὶς κρατούμενες καὶ μοίρασε χριστουγεννιάτικα δῶρα. «*Ἦρθαμε σήμερα ἐδῶ*», εἶπε, «*γιὰ νὰ σᾶς ἀπευθύνουμε τὶς πατρικὲς μας εὐχές, ἐνόψει τῶν Χριστουγέννων. Εἶναι καθήκον ποὺ μᾶς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν Πίστη μας*». «*Σᾶς φέρνουμε*», σημείωσε, «*τὸ μῆνυμα τῆς στοργῆς, τῆς ἀγάπης, τῆς Ἐκκλησίας*». Καὶ πρόσθεσε: «*Στὸν κόσμον αὐτὸ ὄλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοὶ. Δὲν εἴμαστε ἅγιοι, οὔτε ἐσεῖς, οὔτε ὁ κόσμος ἔξω ἀπὸ τὴ φυλακή*». «*Ὅσο μεγαλύτερη συνείδηση τῆς ἁμαρτωλότητος ἔχουμε*», σημείωσε, «*τόσο πιὸ εὐκόλῃ μπορούμε νὰ διορθωθοῦμε*» «*Ἡ Ἐκκλησία μας, πρόσθεσε ὁ Μακαριώτατος, «διδάσκει τὴ μεγάλη ἀξία τῆς μετάνοιας ποὺ εἶναι δῶρο Θεοῦ*». «*Στὶς σχέσεις μας μετὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ κράτος*», ὑπογράμμισε, «*ὁ ἄνθρωπος ποὺ παραβαίνει τοὺς νόμους, καλεῖται νὰ πληρώσει εἴτε μετὰ χρήματα, εἴτε μετὰ στέρση τῆς ἐλευθερίας του*». «*Ὅμως ὁ Θεὸς μᾶς δέχεται ἀρκεῖ νὰ ζητήσουμε συγχώρεση. Πιστεύουμε σὲ ἕναν Θεὸ γεμᾶτο ἀπὸ ἀγάπην νὰ ζητήσουμε συγχώρεση. Πιστεύουμε σὲ ἕναν Θεὸ γεμᾶτο ἀπὸ ἀγάπην ποὺ κρύβει πάντως σὲ κάθε ἁμαρτωλὸ καὶ κοιτάζει νὰ τὸν κάνει καλῶς*» ἀνέφερε. «*Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται*», ἐπισήμανε, «*ἀπὸ τὴ θέληση ποὺ ἔχει κανεὶς νὰ διορθῶσει τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὶς ἀδυναμίες του. Μακάρι τὸ μέλλον γιὰ ὄλους μας νὰ εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὸ παρελθὸν ποὺ ἴσως μᾶς πίκρανε. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι δυνατός, ἀρκεῖ αὐτὴ τὴ δύναμιν νὰ τὴν χρησιμοποιεῖ γιὰ τὸ καλὸ*».

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὶς Ἀνδρικές Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ. Ἀφοῦ συνομίλησε

μὲ τοὺς κρατούμενους ὑπογράμμισε, μεταξύ ἄλλων: «*Mās ἔστειλε σήμερα ἐδῶ ἡ διάθεση γιὰ ἀγάπη πρὸς ὄλους. Ἐνδιαφερόμαστε γιὰ ἐσᾶς καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ χρόνου. Ἡ Ἐκκλησία βοηθᾷ μέσα στὸ πλῆθος τῶν δυνατοτήτων Της*». «*Ὅμως*», πρόσθεσε, «*πέρα ἀπὸ τὰ ὑλικά προβλήματα, ἔχει μεγάλη σημασία νὰ κοιτάξει κανεὶς τὸν ἑαυτό του. Γιατὶ πολλὰς φορές ἐγκαταλείπουμε τὸν ἑαυτό μας, τὸν ἐσωτερικό μας κόσμον*». «*Εἶσθε ὑπεύθυνοι καὶ σοβαροί*», ἐπισημανε, «*γιὰ νὰ κάνετε τὴ δική σας αὐτοκριτικὴ καὶ νὰ πάρете τὶς ἀποφάσεις ποὺ χρειάζονται, ὥστε αὐτὸ ποὺ τώρα περνᾶτε νὰ εἶναι μία παρένθεση στὴ ζωὴ σας*». «*Οἱ νέοι*», σημείωσε, «*ἔχετε ὄλο τὸ μέλλον μπροστά σας καὶ εἶναι κρίμα νὰ τὸ θυσιάσετε γιὰ πρόσκαιρα πράγματα*». Τοὺς παρότρυνε δὲ νὰ κάνουν σκέψεις γιὰ τὸ παρόν, τὸ μέλλον καὶ τὸ παρελθόν. «*Αὐτὴ ἡ ἐργασία*», εἶπε, «*εὐχομαι νὰ φέρει καρπούς, ὥστε ὠριμότεροι νὰ βγεῖτε στὴν κοινωνία καὶ νὰ ἐνταχθεῖτε ὁμαλῶς σὲ αὐτήν*». Καὶ συνέχισε: «*Ἐὰν ἔχετε κακὲς ἐμπειρίες, ἀν νιώθετε ἀδικημένοι καὶ νομίζετε ὅτι χάσατε τὸ τρένο τῆς ζωῆς, ἀδικεῖτε τὸν ἑαυτό σας*». «*Πάντοτε ὑπάρχει δυνατότητα νὰ γυρίσετε σελίδα καὶ νὰ ἀποβγεῖτε συλλοβᾶτες τῆς κοινωνίας, νὰ κερδίσετε τίμια τὸ ψωμί σας, νὰ φτιάξετε τὴ ζωὴ σας καὶ πάλι. Μὴν ἀπογορευτεῖτε, μὴν ἀπελπιστεῖτε. Χάσατε μία μάχη, δὲν χάσατε τὸν πόλεμον*» κατέληξε.

Τέλος, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας ἐπισκέφθηκε τὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικαίας, ὅπου παρακολούθησε τὴν καθιερωμένη ἑορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τοὺς ἀπόρους τῆς περιοχῆς, στοὺς ὁποίους καὶ διανεμήθηκαν 2.000 δέματα ἀγάπης. «*Ἡ μεγάλη αὐτὴ γιορτή*», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «*δίδει τὴν εὐκαιρία στὴν Ἐκκλησία νὰ δείξει τὴν ἀγάπην Της πρὸς τὸν συνάνθρωπον*». «*Σήμερα ἡ Ἐκκλησία*», σημείωσε, «*ἔχει ἀναπτύξει ἕνα μεγάλο δίκτυο κοινωνικῆς καὶ φιλιανθρωπικῆς προσφοράς, εἶναι πόλος ἑλξης γιὰ ὄλους, εἴτε ἔχουν ἀνάγκη, εἴτε ὄχι*». Καὶ συνέχισε: «*Ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ νὰ ἐπουλῶναι πληγὲς καὶ νὰ ἐπιλύει προβλήματα. Ἐμεῖς οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας παίρνουμε δύναμιν μὲ τὸ νὰ εἴμαστε κοντά σας, νὰ ἀνταποκρινόμαστε στὶς ἀπαιτήσεις σας καὶ νὰ τὸ κάνουμε ἀντὶ πάσης θυσίας*».

«*Προτιμῶ νὰ εἶμαι μαζί σας παρὰ μὲ τοὺς ἐπισήμους*» τόνισε χαρακτηριστικά. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χαιρετισμοῦ του, ὁ παρευρισκόμενος στὴν ἐκδήλωση Ὑφυπουργὸς Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν κ. Ἄ. Νεράτζης τόνισε χαρακτηριστικά: «*Ὅσοι ζητοῦν τὸ διαχωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους, ὡς ἔρθουν ἐδῶ νὰ δοῦν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὄλα αὐτὰ τὰ χρόνια σκύβει πάνω σὲ ὄσους ἔχουν ἀνάγκη*».

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἐπισκέψεις Μακαριωτάτου
στὸν Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ «Βαφειαδάκειο»
στὸ νοσοκομεῖο «Σωτηρία» καὶ
στὸ 401 Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο**

Τὸν Βρεφονηπιακὸ Σταθμὸ «Βαφειαδάκειο» ἐπισκέφθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας εὐχέθηκε στοὺς ἐργαζομένους τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ «Χρόνια Πολλὰ», ἐνῶ ἀναφερόμενος στὸ πολὺ σημαντικό ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦν. «*Σᾶς εἶμαι ὑπόχρεος*», σημείωσε, «*γιατὶ δίνετε τὴν ψυχὴ σας, ἀπασχολώντας τὰ παιδιὰ μὲ ἐπικοινωνιακὸν τρόπο*». «*Στὸ Βαφειαδάκειο*», πρόσθεσε ὁ Μακαριώτατος, «*φιλοξενοῦνται ὄλη τὴν ἡμέρα 162 βρέφη καὶ παιδιὰ, καὶ ἔτσι ἐξυπηρετοῦνται οὐσιαστικὰ οἱ ἐργαζόμενοι γονεῖς τους*». «*Εἶναι ἕνα ἔργο τῆς Ἐκκλησίας*», εἶπε, «*στὸ ὁποῖο δίνουμε μεγάλη σημασία, γιατί ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν βρεφονηπιακὴ του ἡλικία μαθαίνει τὶς βασικὲς ἀρχὲς τῆς ζωῆς*». «*Ἐμεῖς προσπαθοῦμε*», πρόσθεσε, «*νὰ διαμορφώσουμε καὶ νὰ διαπλάσουμε τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ νὰ φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ οἱ γονεῖς τους δέχονται πρὸς τὴν Ἐκκλησία*».

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Νοσοκομεῖο «Σωτηρία» καὶ τὸ 401 Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο, ὅπου βρέθηκε κοντὰ στοὺς νοσηλευομένους, τοὺς μοίρασε δῶρα καὶ εὐχέθηκε σὲ ὄλους καλὲς γιορτὲς καὶ ταχεῖα ἀνάρρωση.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Σύστασις Τεχνικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Γλυφάδας**

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ 17 Α 5

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 3ης Ὀκτωβρίου Σωτηρίου ἔτους 2005,

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν

α) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». (Φ.Ε.Κ. 146 Α'),

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Υπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοῦ Στηρίξεως.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ἀποφασίζει τὴν σύστασιν Τεχνικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, ὀριζομένης τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

3. Ὡς Διευθύνουσα Υπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Υπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας, Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργοληθιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουσάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαιοῦ ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων ἔργων διέπει τὰς καταρτισθισομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς

Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητῶν.

7. Διαφωνίαι, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μετὰ βάσιν τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τὸν ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινόμενου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεω-

ροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γλυφάδας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας.

β. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ δύο (2) Μηχανικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

γ. Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὸν Προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

δ. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν ὀρίζεται μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Βουίλῃ τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Γλυφάδας ΠΑΥΛΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΩΝ

ΠΡΑΞΙΣ 1271

Σύστασις Τεχνικῆς Υπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 19ης Ὀκτωβρίου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2005, λαβὸν ὑπ' ὄψιν

α) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Υπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν.

3. Ὡς Διευθύνουσα Υπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Υπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας, Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργοληθιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουσάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαιοσίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων διέπει τὰς καταρτισθσομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητῶν.

7. Διαφωνία, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μετὰ βάσιν τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινόμενου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς,

καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τριῶν Μηχανικῶν, διοριζομένους, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετεί θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Χίῳ, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ 23η

Σύστασις Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 17ης Αὐγούστου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2005,

ἔχον ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὅποια χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ὅρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1918 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ἱπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1918 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ἱπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ἱπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας, τὰ ὅποια ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὅποια δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὅποσον γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθισομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνίαι, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βᾶσιν τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχα-

νικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχὴν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

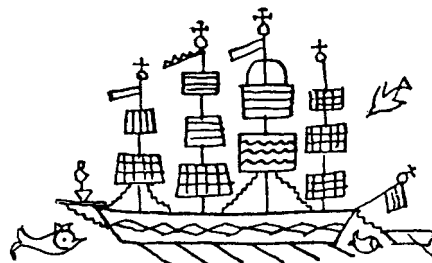
2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τριῶν Μηχανικῶν, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ, τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ν. Ζίχνῃ τῇ 17ῃ Αὐγούστου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ**

ΠΡΑΞΙΣ 23η

**Σύστασις Τεχνικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως
Νεαπόλεως καὶ
Σταυρουπόλεως**

Ἐν Νεαπόλει καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, σήμερον τὴν 22αν Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 2005, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ.μ., συνελήθον τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Βαρνάβα, παρόντων καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ 1) Γεωργίου Τσιούνη, συντ. Πρ. Πρωτοδικῶν, 2) Βασιλείου Τσακούμη, Διευθυντοῦ ΔΟΥ Νεαπόλεως, 3) Βασιλείου Ταγαράκη, 4) Διονυσίου Σκαρκαλῆ, Πρωτοπρεσβυτέρων, καὶ 5) Κωνσταντίνου Πρασσᾶ, Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ αὐτῶ ὑποβληθέντα:

α) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Υπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμέτωπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς δημοσίους ἐπενδύσεις εἴτε ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοσίου Στηρίξεως εἴτε ἀπὸ ἐτέρας πηγᾶς.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1918 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

3. Ὡς Διευθύνουσα Υπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1918 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Υπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύναται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύναται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύναται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας

Θεσσαλονίκης εἴτε Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ, ὀρισθησομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον γνωματεύει, εισηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναί, αἵτινες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν ἢ ὁμάδα Μηχανικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχὴν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὁργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται τῶν Μηχανικῶν:

3. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον εἶναι τὸ Τεχνικὸν Συμ-

βούλιον τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει συσταθῆ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἡ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Σχετικῶς μὲ τὰ ἔργα (τεχνικά, καλλιτεχνικά) τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων δύναται νὰ γίνεταί εἴτε μὲ ἐπιλογὴ Ἀναδόχου (Δημοπρασία) εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία, ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀσχολεῖται μὲ:

– τὸν σχεδιασμό, τὴν ἐκπόνηση μελετῶν καὶ τὴ σύνταξιν προδιαγραφῶν αὐτῶν.

– τὴν προκήρυξιν, ἀξιολόγησιν, παρακολούθησιν, ἔλεγχον, ἐπιβλέψιν, παραλαβὴν καὶ ἔγκρισιν μελετῶν καὶ προδιαγραφῶν αὐτῶν, ὅταν τὶς μελέτες ἐκπονοῦν Ἰδιῶτες Μηχανικοί.

– τὴν δημοπράτησιν, παρακολούθησιν, τεχνικὴ ὑποστήριξιν, ἐπιβλέψιν καὶ ἔλεγχον τῶν ἔργων καὶ συντηρήσεων, τὴν ὁργάνωσιν Δημοπρασιῶν, Ἐργολαβιῶν καὶ Ὑπερργολαβιῶν, τὴν ἀξιολόγησιν καὶ ἐπιλογὴν Ἀναδόχων, τὸν ἔλεγχον, ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἔγκρισιν Ἄρθρων, Τιμολογίων, Προϋπολογισμῶν, Τευχῶν Δημοπράτησης Χρονοδιαγραμμάτων, Ἐπιχειρήσεων, Πρωτοκόλλων Παραλαβῆς Ἀφανῶν Ἔργασιῶν (Π.Π.Α.Ε.), Ἀνακεφαλαιωτικῶν Πινάκων Ἔργασιῶν (Α.Π.Ε.), Πιστοποιητικῶν - Λογαριασμῶν, Συμπληρωματικῶν Συμβάσεων, τὴν Σύνταξιν Συμβάσεων - Συμφωνητικῶν, τὸν ἔλεγχον ποιότητος καὶ πιστότητος ὑλικῶν, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων ἀδειῶν, ἐγκρίσεων, ἀναγγελιῶν ἀπὸ ἀρμόδιες Ἀρχὲς καὶ Ὑπηρεσίες, τὴν Προσωπικὴν καὶ Ὀριστικὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων.

Ἡ κατὰ τὸν νομὸν ἀμοιβὴ τῶν Μηχανικῶν ποὺ στελεχῶσαν τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσία ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὰς ἰδίας πηγὰς χρηματοδοτήσεως τῆς κατασκευῆς τῶν ἔργων ποὺ αὐτοὶ (οἱ Μηχανικοί) μελετοῦν, ἐπιβλέπουν ἢ κατασκευάζουν, εἴτε διὰ Δημοπρασίας εἴτε δι' Αὐτεπιστασίας, καὶ περιλαμβάνεται εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς αὐτῶν (τῶν ἔργων).

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 22ᾳ Σεπτεμβρίου 2005

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ**

ΠΡΑΞΙΣ 6/2005

**Σύστασις Τεχνικῆς
Ἱπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως
Ναυπάκτου
καὶ Ἀγίου Βλασίου.**

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κατὰ τὴν Συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 6ης Δεκεμβρίου 2005,

ἔχον ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαιοῦ Στηρίξεως.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ὅρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ἱπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ἱπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ἱπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ἱπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημόσιων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθισομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνίαι, αἵτινες τυχὸν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεω-

ροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχὴν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ 3 διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Μηχανικῶν, τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

3. Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὸν Προϊστάμενον τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

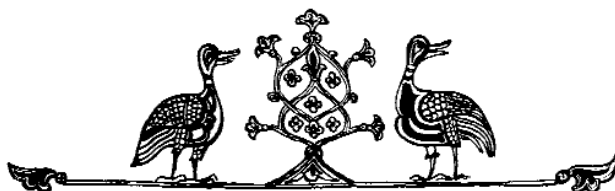
4. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν ὀρίζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ παροῦσα Πράξις νὰ δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ

ΑΠΟΦΑΣΗ 6 /2005

Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, κατὰ τὴν συνεδρίασή του στὶς 29 Δεκεμβρίου 2005, ἔχον ὑπόψιν:

α) Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 146, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 54 καὶ 131 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

β) Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

γ) Τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 (Φ.Ε.Κ. 185, τ. Α') τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

δ) Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

ε) Τὴν ἀνάγκη ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

στ) Τὴν ἀνάγκη καθορισμοῦ τῶν Ὁργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμο 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὶς Δημόσιες Ἐπενδύσεις καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς ἐπενδύσεις τῶν Κοινοτικῶν Κονδυλίῶν.

ζ) Τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/27 Δεκ. 1974/13 Ἰαν. 1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων».

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ἄρθρον 1

α) Συστᾶ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πέτρας καὶ Χερρονήσου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, γιὰ τὸν προγραμματισμὸ, τὴν παρακολούθηση καὶ τὴν ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Μητροπόλεως σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

β) Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου.

γ) Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1894 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985 ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου.

δ) Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου.

**Σύσταση Τεχνικῆς
Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Πέτρας
καὶ Χερρονήσου
τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Κρήτης**

ε) Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, μποροῦν νὰ ἀνατεθοῦν καὶ σὲ ἄλλα πρόσωπα, ἰδιώτες μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ προσληφθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη μὲ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν ἐργολαβιῶν, οἱ ὁποῖες δὲν μποροῦν νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

στ) Ὡς Τεχνικὸ Συμβούλιο, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει γιὰ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεση ἔργα καὶ τὶς τυχόν διαφορὰς καὶ προβλήματα ποὺ θὰ ἀνακύψουν σχετικὰ μὲ αὐτά.

ἄρθρον 2

α) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὶς Συμβάσεις ἐκτελέσεως Ἔργων ποὺ θὰ καταρτιστοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

β) Διαφωνίες, οἱ ὁποῖες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ Ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάση τὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξάντληση τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται ἀπὸ τὸ Νόμο 1418/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκείας Νομαρχίας.

ἄρθρον 3

α) Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία, ἡ δὲ θεώρησή τους ἀπὸ τὸν Προϊστάμενό της.

β) Γιὰ τὴν δημοπράτηση τῶν ἔργων οἱ συνταχθεῖσες μελέτες, ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ Διακήρυξη.

γ) Σὲ περίπτωσι, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξει καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὶς σχετικὰς Μελέτες, μπορεῖ νὰ ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησή τους σὲ

εἰδικό, ἔμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπὸ τρίτους, θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή.

δ) Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πέτρας καὶ Χερρονήσου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, καθορίζεται ὡς παρακάτω:

- Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου.
- Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἀπὸ πτυχιούχους μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Προϊσταμένου. Οἱ μηχανικοὶ αὗτοι μπορεῖ νὰ εἶναι στελεχὴ μόνιμα, ἐπὶ συμβάσει ἢ νὰ ἀναλαμβάνουν ἔργα κατ' ἀνάθεση.
- Ὁ Προϊστάμενος τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι πολιτικὸς μηχανικὸς ἢ Ἀρχιτέκτονας μηχανικός, πτυχιούχος Α.Ε.Ι. μὲ ἀναγνωρισμένη ἐμπειρία σὲ μελέτες καὶ προβλέψεις τεχνικῶν ἔργων καὶ μὲ ἄρτι γνώση μιᾶς ξένης γλώσσας κατὰ προτίμηση τῆς Ἀγγλικῆς. Ὁ Προϊστάμενος διορίζεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ εἶναι ὁ ἀρμόδιος εισηγητὴς πρὸς αὐτὸ γιὰ τὰ θέματα τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας. Ὁ Προϊστάμενος πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰ οὐσιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις περὶ Δημοσίων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων.
- Ὁ διοικητικὸς ὑπάλληλος γιὰ τὴν γραμματειακὴ ἐξυπηρέτηση τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι γνώστης χρήσεως καὶ προγραμμάτων τοῦ ἠλεκτρονικοῦ υπολογιστῆ (H/Y) μὲ ἄρτι γνώση μιᾶς ξένης γλώσσας κατὰ προτίμηση τῆς Ἀγγλικῆς.

ἄρθρον 4

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

- α) Ἡ σύνταξη προγράμματος γιὰ ὅλα τὰ ἐκτελούμε-

να πρὸς ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικὰ ἔργα καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στὴν Περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου.

β) Ὁ ἐλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς ἔγκρισιν ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ναῶν:

- Οἰκονομικῶν μελετῶν γιὰ τὴν ἐκτέλεση τεχνικῶν ἔργων.
- Λογαριασμῶν, συγκρητικῶν πινάκων (Σ.Π.) πρωτοκόλλων κανονισμοῦ τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε.), ἐνστάσεων, αἰτήσεων θεραπείας.

γ) Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν γιὰ τὴν ἀνάθεσις μελετῶν καὶ τὴν ἐκτέλεση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐκτελουμένων Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

ε) Ἡ συγκρότησις ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καὶ ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατωθέντων ἔργων.

στ) Ἡ σύνταξις εἰσηγήσεων πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω θέματα.

ζ) Ἡ παροχὴ τεχνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν ἰδρυμάτων ποῦ ὑπάγονται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Πέτρας καὶ Χερρονήσου.

η) Στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι ἀκόμη νὰ ἐκπονεῖ τις μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, νὰ παρακολουθεῖ, νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ ἐγκρίνει τις μελέτες ποῦ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες Μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, νὰ ἐπιβλέπει καὶ νὰ ἐλέγχει τις κατασκευές, τις ἐπισκευές καὶ τις συντηρήσεις τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποῦ ἐκτελοῦνται, εἴτε μὲ Ἀνάδοχο, εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία σύμφωνα μὲ τις διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τις συμπληρωματικὰς διατάξεις τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 718/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τους Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν

καὶ τροποποιητικῶν τους Νόμων, ὅπως ἰσχύουν μέχρι σήμερα.

ἄρθρον 5

α) ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσας πράξης ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσίς της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος» ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης.

β) Ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου μπορεῖ νὰ τροποποιηθῆ ἢ νὰ συμπληρωθῆ μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις αὐτὲς θὰ ἰσχύουν μετὰ ἀπὸ τὴν δημοσίευσίς τους στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος» ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης.

ἄρθρον 6

α) Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία μπορεῖ νὰ καταργηθῆ κατόπιν αἰτιολογημένης ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἰσχύει μετὰ ἀπὸ τὴν δημοσίευσίς της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος».

β) Κάθε θέμα ποῦ δὲν προβλέπεται ἀπὸ τις διατάξεις τῆς παρούσας πράξης, ἀλλὰ βασίζεται σ' αὐτὲς καὶ δὲν τις ἀντιβαίνει ρυθμίζεται μὲ χωριστὴ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε σύμφωνη μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τις διατάξεις καὶ τοὺς νόμους ποῦ διέπουν τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασιν νὰ δημοσιευθῆ καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Νεάπολιν 29 Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Μητροπολίτης Πέτρας καὶ Χερρονήσου
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ**

**Σύσταση και
λειτουργία Ίδρύματος
ὕπὸ τὴν ἐπωνυμία:
Περίθαλψη καὶ Στέγη
Ἡλικιωμένων Ἐνορίας
Ἀτσιποπούλου
«Ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ρεθύμνης
καὶ Αὐλοποτάμου**

Στὴν ἐνορία Ἀτσιποπούλου συνίσταται ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἐνοριακὴ στέγη περίθαλψης ἠλικιωμένων», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσει ὡς ἐξαρτημένη ὑπηρεσία τῆς Ἐνορίας Ἀτσιποπούλου Μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ θὰ τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνορίας «Ἅγιος Ἐλευθέριος» καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου. Τὸ ἴδρυμα θὰ ἐδρεύει στὴν ἐνορία Ἀτσιποπούλου καὶ σὲ κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις ποὺ θὰ κτιστοῦν σὲ οἰκοπεδικὸ χῶρο τῆς ἐνορίας στὴν θέση «Κάψικας» ἑκτασῆς πέντε (5) στρεμμάτων. Τὰ κτίρια θὰ κτιστοῦν μὲ ἐκποίηση ἀλλήλων οἰκοπέδων τῆς ἐνορίας (μεταφορὰ δόμησης).

ἄρθρον 1
Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ φιλοξενία ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τρίτης ἡλικίας, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη καὶ ζητοῦν τὴν προστασία τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ βρίσκουν στέγη, καθημερινὴ σίτιση, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, καθὼς καὶ κάθε ἀλλήλη βοήθεια κατὰ τὴν δυνατότητα τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης εἶναι ἡ βοήθεια σὲ ἀριστεύοντες φοιτητὲς γιὰ ἐκπόνηση μεταπτυχιακοῦ ἢ διδακτορικοῦ διπλώματος, μέρος ἢ ἐξ' ὀλοκλήρου δαπάνης καὶ πάλι κατὰ τὴν δυνατότητα τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 2
Διοικητικὸ Συμβούλιο

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα θὰ διοικεῖται ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ἀναπληρούμενου ἀπὸ ἐνὸς ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας Ἀτσιποπούλου καὶ ἐννεαμελὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἐννέα (9) λαϊκοὺς συμβούλους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἓνας τουλάχιστον θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐκκλησιαστικὸς σύμβουλος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Ἡ θητεία τῶν μελῶν εἶναι τριετὴς ἐκτὸς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀναπληρωτῆ του. Εὐρίσκειται δὲ σὲ ἀπαρτία μὲ παρὸν τὸ ἡμισυ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου σὺν ἓνα. Κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίαση ὀρίζεται γραμματέας καὶ ταμίας.

ἄρθρον 3
Ἐκπροσώπηση

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ ἴδρυμα ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνώπιον, πάσης φύσεως δικαστηρίων καὶ Δημοσίων Διοικητικῶν ἐν γένει Ἀρχῶν, καθὼς καὶ στίς συναλλαγές του μὲ φυσικὰ πρόσωπα καὶ νομικὰ πρόσωπα, ὑπογράφει ἔγγραφα καὶ συμβάσεις πάσης φύσεως. Ἀπόντος του, ἀναπληροῖ ὁ ἀντικαταστάτης του. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δύναται κατόπιν ἀποφάσεώς του νὰ ἀναθέτει τὴν ἐκπροσώπηση τοῦ Ἰδρύματος καὶ σὲ ἀλλὰ πρόσωπα, ἂν παραστῆ ἀνάγκη.

ἄρθρον 4 Ἀρμοδιότητες

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ συγκαλεῖ τὸ διοικητικὸ Συμβούλιο σὲ συνεδρίαση καὶ Προεδρεύει αὐτοῦ. Προϊσταται στὶς ὑπηρεσίες του, ἀσκεῖ τὴν γενικὴ ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχο τῆς λειτουργίας του. Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα καὶ φροντίζει γιὰ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Παραγγέλλει μαζὶ μὲ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὴν πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κάθε ἄλλη ἔκτακτη δαπάνη καὶ φροντίζει γιὰ τὴν τήρηση ἀκριβῶς τῶν διατάξεων ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ καὶ ἀναφέρονται σὲ ἰδρύματα. Εἰσηγεῖται στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὰ θέματα ποὺ πρέπει νὰ συζητηθοῦν καὶ νὰ παρθοῦν γιὰ αὐτὰ ἀποφάσεις.

3. Ὁ Γραμματέας διεξάγει τὴν ἀλληλογραφία, τηρεῖ καὶ φυλάσσει τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ταμίας εἰσπράττει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖ ὅλες τῆς πληρωμῆς, ἐκδίδει τὰ προβλεπόμενα ἀποδεικτικά (Γραμμάτια εἰσπράξεως, ἐντολὲς πληρωμῶν) τηρεῖ βιβλίον ταμείου ἐσόδων ἐξόδων οικονομικῆς διαχειρίσεως. Ὁ ἔλεγχος διεξάγεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

ἄρθρον 5 Ἀρμοδιότητες

Διοικητικῶν Συμβούλιων - Μητροπολίτου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἔχει τὴν εὐθύνη τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐποπτεύει τὸ προσωπικὸ καὶ διορίζει. Ἐγκρίνει δαπάνες, ἀποδέχεται τὶς δωρεές καὶ καταρτίζει τὸν προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τους, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλεται στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ ἔγκριση, ὅπως ὀρίζουν ὁ ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν (ΦΕΚ τ. Α 4/1980 καὶ ὁ Νόμος 590/1977 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα κανονισμό γιὰ τὴ διοίκηση καὶ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος ἀποφασίζει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

ἄρθρον 6 Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος συντάσσει τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμό λειτουργίας καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.

ἄρθρον 7 Πόροι

Πόροι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

- Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις
- Μισθώσεις ἀπὸ τυχόν ἀκίνητα
- Ἐπικαρπία ἀκινήτων τῆς Ἐνορίας
- Εἰσφορές, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, συντάξεις τῶν τροφίμων καὶ λοιπὲς πάσης φύσεως προσφορές.
- Προσφορὲς συλλόγων, σωματείων, συνδέσμων ΝΠΔΔ καὶ ΝΠΙΔ ἰδρυμάτων ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου.
- Ἐπιχορηγήσεις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν.

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

- Γιὰ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ
- Γιὰ οικονομικὰ βοηθήματα τροφίμων ἢ μὴ
- Γιὰ τὴν διαβίωση τῶν τροφίμων ἢ περιθαλιπομένων καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψή τους
- Γιὰ δαπάνες καθαριότητας
- Γιὰ συντήρηση καὶ ἐξωραϊσμὸ κτιρίων
- Γιὰ κάθε ἄλλη δαπάνη ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφαίνεται, ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει δαπάνες μὴ ἀναφερόμενες στὸν Κανονισμό.

ἄρθρον 8 Περὶ προσωπικοῦ καὶ ἐθελοντῶν

Ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται στὴν ἐργασία τοῦ ἔμμισθου προσωπικοῦ ποὺ προσλαμβάνεται συμφώνως πρὸς τὶς κείμενες διατάξεις μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινόμενος ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ ἀπὸ τὴν ἐθελοντικὴ προσφορὰ καὶ κοινωνικὴ ἐργασία φιλοanthρώπων ὑπὸ τὴν ἐποπτεία καὶ τὶς ὁδηγίες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 9 Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ τὰ κάτωθι βιβλία:

- Βιβλίο πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- Βιβλίο πρωτοκόλλου εἰσερχόμενης καὶ ἐξερχόμενης ἀλληλογραφίας.
- Βιβλίο ταμείου.
- Διπλότυπα γραμμάρια εἰσπράξεων καὶ ἐντολῶν πληρωμῆς.
- Βιβλίο παραλαβῆς τροφίμων καὶ ἀποθήκης.
- Βιβλίο ἀκινήτων καὶ κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

ἄρθρον 10 Σφραγίδα

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του στρογγυλή σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ μέσον τὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο καὶ σὲ κύκλιον ἰδέξαις [Ἰ. Μητρόπολις Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου. ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΤΣΙΠΟΠΟΥΛΟΥ «Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ»].

ἄρθρον 11 Δωρητὲς

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον δύναται κατόπιν ἀποφάσεως του νὰ ἀνακηρύττει ὅσους προσφέρουν οικονομικὴ ἢ ἠθικὴ βοήθεια καὶ ὑποστήριξη ἢ ἐθελοντικὴ ἐργασία στὸ Ἴδρυμα καὶ νὰ ὀνομάζει αὐτοὺς α) Δωρητὲς καὶ β) Μεγάλους Εὐεργέτες Αὐτοῦ. Κατ' ἔτος καὶ μὲ τὴν φροντίδα τῆς ἐνορίας τοῦ Ἰδρύματος θὰ τελεῖται ἱερὸ Μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων ἀοιδίμων δωρητῶν καὶ μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 12 Διάλυση Ἰδρύματος

Ἡ διάρκεια λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἐπ' ἀόριστον καὶ καταργεῖται μὲ ἀπόφαση

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνορίας Ἀτσιποπούλου καὶ μὲ ἐγκριση τοῦ Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Σὲ περίπτωση διάλυσης ἢ καταργήσεως τοῦ ἢ περιουσία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος περιέχεται αὐτοδικαίως στὴν ἰδιοκτησία τῆς ἐνορίας Ἰ. Ν. Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἀτσιποπούλου.

ἄρθρον 13 Τροποποίηση

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Διарκῆ Ἱερὰ Σύνοδο, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ψήφος τοῦ Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τῆς ἐνορίας.

ἄρθρον 14 Ἐναρξη Ἰσχύος

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 15 Ἵψος Δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου τῆς Ἐνορίας Ἰ. Ν. Ἐλευθερίου Ἀτσιποπούλου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιορισθεῖ.

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου
ΑΝΘΙΜΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκληρικῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκληρικός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλῃουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ διακαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 30ῇ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκληρικῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκληρικός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλῃουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ διακαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Μεσσηλογγίῳ τῇ 13ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α', 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α' 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκληρικῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκληρικός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλῃουν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ διακαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Πειραιῶς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἀρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς

**Προκηρύξεις
Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

**Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
Πειραιῶς
Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Σερβίων καὶ Κοζάνης
Χαλκίδος
Λήμνου
Δημητριάδος
Νεαπόλεως
καὶ Σταυρουπόλεως
Ἐλασσῶνος
Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων
Ἄρτης
Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου**

**Ἐπιτελεῖται ἐν τῇ
Ἱερᾷ Μητροπόλει
Ἁγίου Γεωργίου Ἐθνικῆς
Ἀμύνης**

**Κλητήριον Θέσιμα τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Νέας Σμύρνης**

ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Ἀγίας Φωτεινῆς Ὑμντοῦ, Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμντοῦ, Ἀγίου Γεωργίου Καρέα,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμντοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Κοζάνης, Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Λευκάρων, Ἀγίου Νικολάου Πύργου, Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σπάρτου, Ἀγ. Νικολάου Κρόκου

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

δ' θέσις Ἀγ. Ταξιάρχων Χαλκίδος, β' θέσις Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀμαρύνθου, β' θέσις Ἀγ. Σπυρίδωνος Χαλκίδος, β' θέσις Ὁσ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου Βασιλικοῦ, β' θέσις Ἀγ. Νικολάου Μπουρτζι, δ' καὶ ε' θέσεις Ἰ. Ναοῦ Ἀγ. 12 Ἀποστόλων Ν. Ἀρτάκης, β' θέσις Γεν. τῆς Θεοτόκου Ἀγ. Ἄννης, β' θέσις Ἀγ. Παρασκευῆς Πολιτικῶν, β' θέσις Ἀγ. Εὐαγγ. τῆς Θεοτόκου Ἰστιαίας, β' θέσις Ἀγ. Ἀθανασίου Ἰστιαίας, Ἀγ. Ἀθανασίου Γαλατσάδες, Τιμ. Προδρόμου Γαλατσῶνας, Ἀγ. Θεοδώρου Πευκίου, Ἀγ. Παρασκευῆς Καστανιώτισσης, Φανερωμένης Σκοπέλου, β'

θέσις Ἰ. Ν. Γεν. Θεοτόκου Σκιάθου, Ἀγ. Ἰωάννου Σταυροῦ, Ἀγ. Παρασκευῆς Σέττας, Ἀγ. Γεωργίου Ἰστιαίας, Ἀγ. Τριάδος Πούρνου, Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀθλονήσου, Προφ. Ἡλιοῦ Κοτσικίων, Ἀγ. Δημητρίου Κούτουρη, Ἀγ. Ἰωάννου Βουτᾶ, Ἀγ. Παντελεήμονος Καματριᾶδων, Ἀγ. Ἀναργύρων Χρόνιας, Ἀγ. Τριάδος Κερασιᾶς, Ἀγ. Ἰωάννου Κοτσικιάς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λήμνου

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν μιᾶς (1) θέσεων Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λήμνου, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/15824 π.ἔ./28-7-2005 Π.Υ.Σ., Ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἄρθρον 2 παρ. 1 τῆς Π.Υ.Σ. συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 14 παραγρ. 2 περίπτωσης ν' τοῦ Ν. 2190/1994, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Μυρίνη Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Μυρίνη τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Δημητριάδος

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πληρῶσιν δύο (2) θέσεων Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ καὶ μιᾶς (1) θέσεως Κλάδου ΔΕ ὁδηγοῦ Αὐτοκινήτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἐγκριθείσες διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/15824 π.ἔ./28-7-2005 Ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἄρθρον 2 παρ. 1 τῆς Π.Υ.Σ., συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 14 παραγρ. 2 περίπτωσης ν' τοῦ Ν. 2190/1994, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Βόλῳ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Βόλῳ τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Δημητριάδος ΙΓΝΑΤΙΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις
Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως**

Ἔχοντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Διαβατῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 23ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἔχοντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Κρυόβρυσης Ἐλασσῶνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἔχοντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Δημητρίου Ἐλασσῶνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων**

Ἔχοντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170, Α΄, 8.10.1978) «Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα 582/1980 (ΦΕΚ, 158, Α΄ 11.7.1980) «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκληρῶν εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζομεν ὅπως προκηρύξωμεν διὰ τῆς παρούσης τὴν πλήρωσιν κενῶν θέσεων Ἱεροκληρῶν τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καὶ καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ διακαιοιογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὰς περαιτέρω ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας πρὸς τοποθέτησίν των.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 28ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἄρτης

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ’ ἐπιλογὴν πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλάδου ΤΕ1 Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 10/15824 π.ἔ./28-7-2005 Π.Υ.Σ., καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικὰ εἰς τὰ ἐν Ἄρτῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κλήωσιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Ἄρτῃ τῆ 30ῃ Δεκεμβρίου 2005

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἔχοντες ὑπὸ ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 “Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος” καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων”, προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀκοντίου Λεβαδείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῆ 3ῃ Ἰανουαρίου 2006

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου**ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ**

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2006 Πράξεως ἡμῶν προκη-
ρύσσομεν τὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς Ἐνορίας τοῦ
Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἁγίου Δημητρίου» Ραμνῆς Ἀποκορώ-
νου, προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας
τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν
τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Χανιά, 2 Ἰανουαρίου 2006

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΑΔΙΑΒΑΘΜΗΤΟ

ΠΡΟΣ: Ἀποδέκτες Πίνακα «Δ»,

ΕΠΕΙΓΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Β' ΚΛΑΔΟΣ/ΔΙΔΥΠ & ΟΡΓ./ΤΜ. Δ-ΔΘ.

ΚΟΙΝ: ΓΕΕΘΑ/Β' ΚΛ./ΔΙΔΥΠ & ΟΡΓ. Τηλ. (Ἐξωτ.): 210 657 5119
/ΤΜ. Δ-ΔΘ/Β1Β1 (8)-ΔΘΡ (50) Φ. 415/22/88083
Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων (5) Σ. 7983
σὲ ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα (ἀνὰ Ἀρ. Ἐγκυκλίου : 55
δύο), Ἱερά Σύνοδο (5), σὲ Ἀθήνα, 25, Ὀκτ. 2005
ὅλες τὶς Μητροπόλεις (ἀνὰ
δέκα), Γραφεῖο Σχέσεων
ΥΕΘΑ (10)

**ΘΕΜΑ : Προκήρυξη Συμμετοχῆς Κατάταξης Κλη-
ρικῶν γιὰ Πλήρωση Κενῶν Θέσεων Στρα-
τιωτικῶν Ἱερέων Α' καὶ Β' Τάξεως**

1. Ἐχοντας ὑπόψη:

α. Τὸ Ν.Δ. 90/1973 «Περὶ τοῦ Θρησκευτικοῦ Σώμα-
τος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων», (ΦΕΚ Α' 168).

β. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 177026/17.3.2004 Κοινὴ
Ἀπόφαση Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς
Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς
Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς
Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς Ἑπίστεως καὶ Ἐθνικῆς
Ἑπίστεως (ΦΕΚ 517 Β').

Προκηρύσσομε

διαγωνισμό γιὰ τὴν κατάταξη κληρικῶν τῆς Ἀνατο-
λικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν πλήρωση
δώδεκα (12) κενῶν θέσεων Στρατιωτικῶν Ἱερέων Α'
καὶ Β' Τάξεως (Λοχαγῶν ἢ Ὑπολοχαγῶν).

2. Οἱ κενὲς ὀργανικὲς θέσεις τῶν Στρατιωτικῶν
Ἱερέων θὰ πληρωθοῦν μὲ ἱερεῖς, ὕστερα ἀπὸ ἐπιλογή,
μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ἀγάμων ἢ ἐγγάμων, ποὺ
φέρουν τὸ πρῶτο ἢ δεῦτερο ἱερατικὸ βαθμὸ (Διακό-
νου-Πρεσβυτέρου) καὶ ἔχουν ἐκπληρώσει τὶς στρατιω-
τικὰς τοὺς ὑποχρεώσεις ἢ νόμιμα ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτές.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω οἱ ὑποψήφιοι πρέπει:

α. Νὰ ἔχουν τὴν Ἑλληνικὴ Ἰθαγένεια.

β. Νὰ εἶναι πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἰσοτίμου Ὁρθοδόξου
Σχολῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἀναγνωρισμένης ἀπὸ τὸ
Κράτος ἢ φοιτητὲς τούτων, ἐφόσον διανύουν τουλάχισ-
στον τὸ τρίτο ἔτος τῶν σπουδῶν, ἢ ἀπόφοιτοι Ἐκκλη-
σιαστικῆς Σχολῆς ἢ Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου ἢ
Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας. Ἀπ' αὐτοὺς, ὅσοι ἔχουν
πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ὀνομάζονται ἱερεῖς Α' τάξεως
(Λοχαγοί) καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἱερεῖς Β' τάξεως (Ὑπολο-
χαγοί).

γ. Νὰ ἔχουν ὀρθὴ καὶ ὑγιή πίστη, ἥθος σεμνόν, βίο
λιτὸ καὶ γενικὰ διαγωγή ἀνεπίληπτη.

δ. Νὰ μὴν ἔχουν καταδικασθεῖ γιὰ πράξη ποὺ
χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ νόμο ὡς κακούργημα, ἀνεξάρ-
τητα ἀν ἀποκαταστάθηκαν, ἢ γιὰ κάποιο ἀπὸ τὰ πλημ-
μελήματα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσως, ἀπάτης, ἐκβίασεως,
πληστογραφίας, δωροδοκίας, ἀπιστίας περὶ τὴν
ὑπηρεσία, παραβάσεως καθήκοντος, συκοφαντικῆς
δυσφημῆσεως, ψευδορκίας, γιὰ παράβαση τῶν
νόμων περὶ προσβολῶν τοῦ πολιτεύματος καὶ προδο-
σίας τῆς χώρας καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν
πολιτῶν, χρήσεως ναρκωτικῶν καὶ λαθρεμπορίας ἢ
γιὰ ἀπόπειρα αὐτῶν καὶ οὐτε νὰ ἔκκρεμῆ σὲ βάρος
τοὺς ποινικὴ δίκαια γιὰ κάποιο ἀπὸ τὰ προαναφερό-
μενα ἐγκλήματα.

ε. Νὰ μὴν ἔχουν τιμωρηθεῖ γιὰ βαρῆα, κατὰ τὴν
κρίση τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου δικαιοδογητικῶν
(ἄρθρο 4 τοῦ ΝΔ 90/73) ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα.

στ. Νὰ εἶναι σωματικῶς ἱκανοί.

ζ. Νὰ ἔχουν ἡλικία μικρότερη τῶν σαράντα (40)
χρονῶν, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1763/88
«Στρατολογία τῶν Ἑλλήνων».

4. Ὅσοι ἔχουν τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦν
νὰ καταταγοῦν στὸ Θρησκευτικὸ Σῶμα τῶν Ἐνόπλων
Δυνάμεων, ὀφείλουν νὰ ὑποβάλουν αἴτηση, ὅπως τὸ
συννημμένο ὑπόδειγμα, νόμιμα χαρτοσημασμένη, ἢ
ὁποῖα νὰ περιέλθει στὸ ΓΕΕΘΑ/Β'ΚΛ./ΔΙΔΥΠ &
ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ/ΤΜ.Δ-ΔΘ/Β1Β1 μέχρι καὶ τὴν 31 Μαρτί-
ου 2006 ἐπισυνάπτοντας, ἐπὶ ποινὴ ἀποκλεισμοῦ, τὰ
παρακάτω δικαιοδογητικὰ :

α. Πιστοποιητικὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προ-
έδρου Κοινότητας, στὸ ὁποῖο νὰ ἔχει ἐπικολληθεῖ
φωτογραφία τοῦ ὑποψηφίου, θεωρημένη ἀπὸ τὴν
Ἐκδοῦσα Ἀρχὴ καὶ στὸ ὁποῖο νὰ ἀναγράφεται ἡ
ἡλικία του καὶ νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθα-
γένεια.

β. Κυρωμένο ἀντίγραφο τοῦ τίτλου σπουδῶν τοὺς
ἢ πιστοποιητικὸ τῆς Σχολῆς τοὺς.

γ. Πιστοποιητικὸ τύπου «Α» τοῦ ἀρμοδίου Στρατο-
λογικοῦ Γραφείου.

δ. Πιστοποιητικὸ τῆς Ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς

Ἀρχῆς γιὰ τὸ κανονικὸ καὶ τὴ χρονολογία τῆς χειροτονίας τους καὶ γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὴ διαγωγή τους (παράγραφος 3γ ἀνωτέρω), καθὼς καὶ ἐὰν ἔχουν ἢ ὄχι καταδικασθεῖ γιὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀδικήματα.

ε. Ἀντίγραφο Ποινικοῦ Μητρώου.

στ. Πιστοποιητικὸ τοῦ Εἰσαγγελία Ἐφετῶν τοῦ τόπου κατοικίας τους, στὸ ὁποῖο νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ σὲ βάρους τους ποινικὴ δίωξη.

ζ. Πιστοποιητικὸ τοῦ Εἰσαγγελία Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου κατοικίας τους στὸ ὁποῖο νὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ σὲ βάρους τους ποινικὴ δίωξη.

5. Ὑπόψη ὅτι ὅσοι ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους φέρουν τὸ βαθμὸ τοῦ διακόνου, πρὶν ἀπὸ τὴν κατάταξή τους ὡς Στρατιωτικῶν Ἱερέων θὰ πρέπει νὰ ἔχουν χειροτονηθεῖ σὲ πρεσβυτέρους, σύμφωνα μὲ τοὺς Κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

6. Ὅσοι θὰ ἐπιλεγοῦν γιὰ κατάταξη, παραπέμπονται μὲ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας, στὴν Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ Στρατοῦ, γιὰ κρίση τῆς σωματικῆς τους ικανότητας. Οἱ ἰατρικὲς ἐξετάσεις θὰ λήθουν χώρα στὸ 414 ΣΝΕΝ. Οἱ μὴ παρουσιαζόμενοι ἔγκαιρα στὴν ἐξέταση ἀποκλείονται.

7. Αἰτήσεις ὑποψηφίων πού ἔχουν ὑποβληθεῖ στὸ παρελθόν καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τῆς ἐγκυκλίου δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπόψη.

8. Σχετικὲς πληροφορίες παρέχονται ἀπὸ τὴν Δ/ση Ἐθνοσκευτικοῦ τοῦ ΓΕΕΘΑ (τηλέφωνο 210 657 1059) καὶ ἀπ' ὅλα τὰ Γραφεῖα Ἐθνοσκευτικοῦ τῶν Μεγάλων Μονάδων.

9. Οἱ Ἱερεῖς Μητροπόλεις, πρὸς τὶς ὁποῖες κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα παρακαλοῦνται νὰ μεριμνήσουν γιὰ τὴν κοινοποίησή της στοὺς Διακόνους καὶ Ἱερεῖς τῶν περιφερειῶν τους.

10 Τὸ Τμήμα Δημοσίων Σχέσεων/ΓΕΕΘΑ νὰ κοινοποιήσει περίληψη τῆς Ἐγκυκλίου σὲ δύο ἡμερήσιες ἐφημερίδες τῆς Ἀθῆνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ σὲ τρία (3) συνεχῆ φύλλα καθὼς ἐπίσης καὶ στὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόραση.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΙΤΗΣΗ

Ἐπώνυμο	ΠΡΟΣ
ὄνομα	ΓΕΕΘΑ/Β' ΚΛ./ΔΙΔΥΠ Κ' ΟΡΓ./ΤΜ. Δ-ΔΘ/Β1Β1
ὄνομα πατέρα	Ἐπιθυμῶ νὰ καταταγῶ ὡς Στρατιωτικὸς Ἱερέας
ὄνομα μητέρας	ὑποβάλλω τὰ παρακάτω δικαιολογητικά:
Γραμμένο στὰ Δημοτολόγια	1.
Δήμου ἢ Κοινότητας	2. (2)
Ἐπαρχίας	3. (2)
Νομοῦ	4.
Ἔτος γεννήσεως	Ἡμερομηνία Σύνταξης
Μητρόπολη στὴν ὁποία ἀνήκει	
Δ/ση κατοικίας	
α. Μόνιμη:	

Πόλη ἢ Χωριὸ (Ὑπογραφή)
Ὅδος ἀριθμ.
Α.Τ. ἢ Α. Στ.
Τηλέφ.

β. Προσωρινή:

Πόλη ἢ Χωριὸ
Ὅδος ἀριθμ.
Α.Τ. ἢ Α. Στ.
Τηλέφ.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Γιὰ τὸ γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς (1)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- (1) Θεωρεῖται, ὑπογράφεται καὶ σφραγίζεται ἀπὸ τὴν πλησιέστερη Ἀστυνομικὴ, Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Ἀρχή.
- (2) Σημειώνονται ὅλα τὰ ὑποβαλλόμενα δικαιολογητικά.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΠΙΣΜΑ

Πρὸς

Τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερον

π. Νικόλαον Χαριομπόλην τοῦ Πέτρου

Ἀγνώστου Διαμονῆς

Καλεῖσαι, ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης τῆ 3ῃ Ἀπριλίου 2006 ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ καὶ ὥρα 10η π.μ. ἐν Νέᾳ Σμύρνη ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁδὸς Πλαστήρα ἀριθμ. 70, ἵνα δικασθῆς, α) ἐπὶ αὐθαιρέτῳ ἐγκαταλείψει τῆς ἐφημεριακῆς θέσεώς σου καὶ β) ἐπὶ ἐγκαταλείψει τῆς συζύγου-πρεσβυτέρας σου καὶ τῆς θυγατρὸς σου, ὡς καὶ τῆς οἰκογενειακῆς σου ἐστίας· καὶ συγκεκριμένως ὅτι τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 2005 α) αἰφνιδίως, ἀνευθύνως, αὐθαιρέτως καὶ ἀνευ ἐνημερώσεως τῆς Προϊσταμένης σου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐγκατέλειψες τὴν ἐφημεριακὴν σου θέσιν καὶ τὴν ἄσκησιν τῶν ἱερατικῶν σου καθηκόντων καὶ β) ἀπεχώρησες ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς σου ἐστίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμοργοῦ ἀριθμ. 7 τῆς πόλεως Ἀγίου Δημητρίου Ἀττικῆς, ἀδιαφορήσας ἔκτοτε παντελῶς διὰ τὴν τύχην τῆς πρεσβυτέρας-συζύγου σου, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἐγγάμου καὶ ἐγκύου θυγατρὸς σου, πράξεις δι' ὧν στοιχειοθετοῦνται τὰ ἀνωτέρω κανονικὰ ἀδικήματα, ἅτινα καὶ σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ ΙΕ' (15ου) Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τοῦ Γ' (3ου) Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγιογραφικῶν λόγιων Ματθ. 13,57 - Ματθ. 18, 6-9 καὶ Ρωμ. 16, 17-18.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι, ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τὲ καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῆ ἐρήμην.

† Ὁ Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

Ὁ Γραμματεὺς Ἀρχιμ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΝΑΝΟΣ